

Délibáb

26
FILLÉR

VI. ÉVFOLYAM 31 SZÁM
BUDAPEST, 1932. JÚLIUS 30
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

Gulliver kisasszony
weekendje Liliputban
Kun Magda

TÓTH MARGIT FELV.

Déliháló

TÓTH MARGIT
FELV.

Befőzés
(MÁRKUS MARGIT)

Teljes kiemelt Minőségű és Kiválóallatú B. F. nyomása, Budapest.

VI. É
B
MEG
Gulliv
weeke
Kun

Délibáb

26
FILLÉR

VI. ÉV
BUDAPESTI ÉRTESÍTŐ
MAGYAR HÍR- ÉS SZÓRÓLAP

Gulliver kisasszony
weekendje Liliputban
Kun Magda

TÓTH MARGIT FELY

Amin az egész világ nevet

MAI IDŐK

A varieté díszelőadásán a bűvészet híres professzorának hókusz-pókuszaihoz hat emberre volna szüksége.

— Szabadna kérem tálán a nézőtérrel hat urat? — fordul a széksorok felé udvarias mosollyal.

Mire a publikum:

— Szívesen — de mi csak öten vagyunk...

(Woche)

AZ IGAZSÁG

— Érdekes — ez a Kaiser milyen más az életben, mint a színpadon. A társaságban szellemes, biztos fellépésű, gentleman — a színpadon, az én drámámban például nehézkes, esetlen, otromba fajankó!

— Abszolút érthető! Az életben ugyanis — ő írja a szöveget!

(Le Rire)

ÉJSZAKAI KALAND

Doktor Spechtet egy viharos éjszakán éjfél tájban hirtelen beteghez hívják.

— Halálos beteg vagyok, doktor úr! — siránkozik a beteg.

Az orvos megvizsgálja, aztán irgalomnélküli hangon megkérdezi:

— Megírta már a végrendeletét?

— Az Istenért, doktor úr — ájuldozik a beteg, — hát annyira rosszul vagyok?

— Azonnal értesítse a közjegyzőt!

— Doktor úr — hát tényleg azt hiszi, hogy...

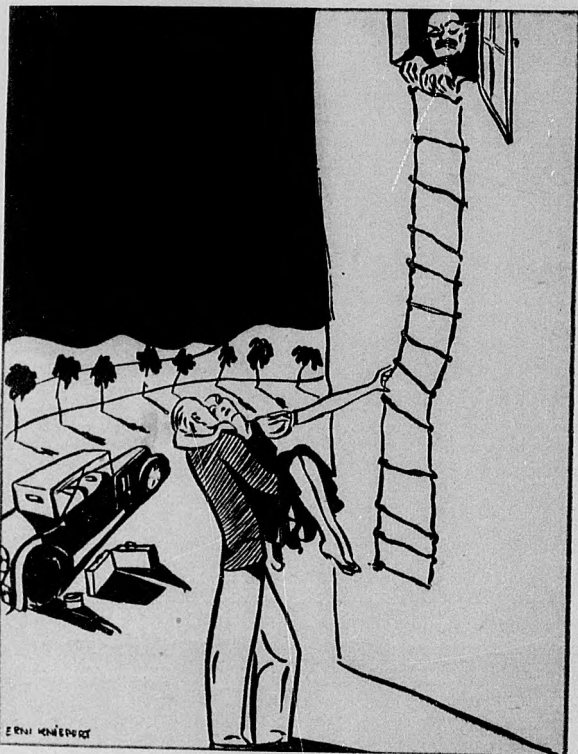
— Hivassa azonnal az édesapját! A lányát! A fivérét!

— Szóval végem van... — adja meg magát a beteg.

— Szó sincs róla! — rándítja mérgesen a vállát az orvos — csak nem akarok az egyetlen futóbolond lenni, akit maga ilyen viharos időben, minden ok nélkül kiráncigál az ágyából.

(Die Woche)

MODERN BALKONJELENET

Meier Rómeó megszőkteti Schulze Júliát. Éjszaka. Természetesen kötélhágcsón.

— Júlia, magunkkal vigyük a kötélhágcsót? — kérdezte suttogva, mikor az édes teher már karjaiban volt.

— A létra itt marad! — válaszolta felülről az apa dörgő hangja — még két lányom van idehaza!

(Das Interessante Blatt)

KÉT SÜRGÖNY

„kérek express két láda bort, ha jó — küldöm a csekket, müller.”

„kérem express a csekket, ha jó — küldöm a bort, lehmann.”

(Answers)

A JÓ ÜZLETEMBER

— Papa, ügye te megígérted nekem, hogyha én megtakarítok neked valamit — te az összeget megfelezed velem?

— Igen bizony — így is van.

— És azt is megígérted nekem ügye, hogy két márkát kapok, ha átmegek a vizsgán?

— Azt is — s az ígéretem meg is tartom!

— Hát akkor adj kérlek egy márkát — megbuktam!

(Meggendorfer Blätter)

Délibáb

26
FILLÉR

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 líra 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefón: J. 423—39, J. 423—50

Titkos Ilona nyári üdözlete a Délibáb olvasóinak

Maharadzsák, démonok, művészek és kalandorok serege szállta meg Salzburgot

(Salzburg, 1932 július végén.
A Délibáb kiküldött tudósítójától.)

Úgy látszik, most már vége annak a nagyszerű művészi kultusznak, amit a salzburgi ünnepi játékok jelentettek. A *Festspiele* rideg üzleti vállalkozás lett és régi fényéből csak egy maradt meg: az előkelőségek, hírességek, ál-előkelőségek és ál-hírességek káprázatos felvonulása. Szóval nem a művészi, hanem a lársadalmi esemény. Itt van mindenki, aki számít és aki azt szeretné, ha számlána. Ázsiai krózusok pénzsóvár kalandorok társaságában; félvilági nők, akik az egész világra áhítoznak; ismeretlen muzsikuskok, akik mérhetetlennek érzik a távolságot a karzati szék között, ahol ülnek és a karmesteri pulpitus között, ahol ülni szeretnének. Végül itt van *Reinhardt* régi író- és színészgárdájának néhány híressége, akik csak mesterük iránti barátságból jöttek el, hogy édesebbé tegyék bukását, amit bécsi és berlini színházaiban szenvedett el. Közöttük látni persze *Molnár Ferencet* is, aki az idén sem tudta megállni, hogy rövid időre át ne szaladjon Bécsből Salzburgba. Természetesen egész ujságírócsa-

pat rohanta meg; mindenki tőle várta az ünnepi játékok legmulatságosabb anekdotáját. Ezúttal azonban Molnár hallgatott. Amikor a Délibáb számára kértem tőle néhány szót, kijelentette, hogy nem ad intervjút.

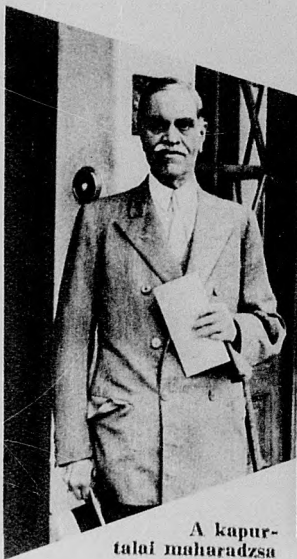
Ebből a nyilatkozatból azonban, amit *nem adott*, kiderült, hogy Molnár Ferenc akkor is szellemes dolgot mond, ha nem mond semmit. Pontosan idézem szavait:

— Nézze, fiam, hagyjon engem békén! *Nem mondok magának semmit*. Azt szeretné tudni, miért? Hát nézze, kétféle ujságíró van: rossz ujságíró és magyar ujságíró... Maga magyar és ezért, ha én nem is mondok magának valami érdekesset — mint ahogy nem tudok mondani, — akkor maga hazudni fog a cikkében és kitalál valamit. Hát csak hazudjon nyugodtan nélkül.

Ezzel a pár szóval megkímélt a hazugságtól.

*

A kaportalai maharadzsza is eljött. Két autóval, három titkárral és egyetlen hindu szolgálóval. Lefényképeztem megérkezésüket. A képeket magához kérte és mikor meglátta, hogy a kíséretében lévő nőről

A kapur-
talai maharadzsza

A trónörökösné

Pataky
Kálmán Salzburgban

is készült felvétel, elküldte titkárját és magához kéretett.

Személyesen kért meg, hogy a kíséretében lévő hölgy fényképét ne közöljük. Nem mondhattam mást, mint azt, hogy a képeket már elküldtem Budapestre és így már nem akadályozhatom meg a közlést.

A következő percben elbocsátott. Közben azonban még elmondta, hogy nagyon szívesen emlékszik vissza a szép Budapestre.

Miért kellett volna elállni a különösen esinos nő képének közlésétől?

Rejtett tilos szerelemre gondoltam.

Azonban rövidesen kiderült, hogy nem titkos idillről van szó, hanem törvényes házasságról!

A képen látható hölgy: India leggazdagabb emberének huszonhetedik felesége.

A kaportalai maharadzsa tehát fiatal házas. Igaz, hogy huszonhetedszer!

*

Az olasz trónörökös felesége Marie José belga főhercegnő. Sokat táncol, sokat jár előadásokra és hangversenyekre...

Ő a legszebb asszony, akit valaha láttam! Magas, szőke és demokrata!

Amikor lefényképeztem, megkért, hogy várjak, amíg kirúszozza a száját.

Mint egy kis masamódlány.

*

Szép asszonyról már írtam, most egy esúnyábról fogok írni.

Princessin of Wigo, a dán trónörökös felesége.

Amerika egyik leggazdagabb „trust man”-jének a lánya. Sok-sok millió dollár volt a hozománya!

Most egyedül utazik — a házassága óta...

Európát úgy ismeri, mint a tenyerét.

Párizsban lakása van, Cannesben nyaralója. Kopenhágában csak ritkán látják. Csak az európai divat ismeretlen még előtte...

Nem baj. Mégis a legkedvesebb s legkövetlenebb főhercegnő, akivel beszéltem.

*

Hans Albersszel a Hotel d'Europa halljában találkoztam. Legnagyobb meglepetésemre egy szót sem ért magyarul. (A télen azt írták róla, hogy magyar.)

Amikor megkérdeztem, hogy igaz-e ebből valami, még majdnem megsértődött!

Későbbi beszélgetésünk folyamán elmondta, hogy Reinhardt távirati hívására jött ide.

— Súlyos nehézségekbe ütközött lemondani a szerződéseimet, de megtettem! Reinhardtnak játszani, az megéri még az anyagi veszteséget is!

(Másnap a sajtóirodában a színészmorról vitatkozom az ünnepi játékok sajtófőnökével. A német viszonyokról beszél, amikor azt mondja:

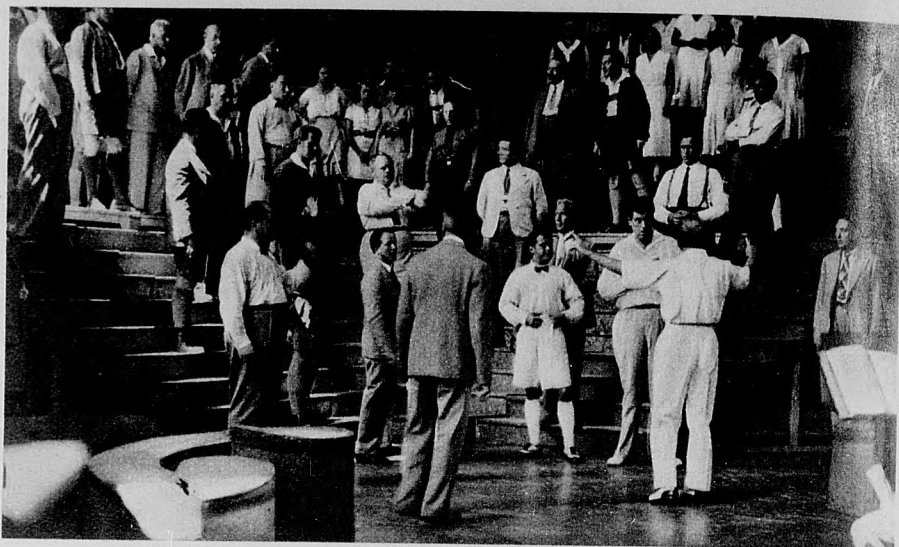
— Képzelve kérem, Hans Albers az „öreghez” — Reinhardthoz — jött könyörögni, hogy foglalkoztassa a „Jedermann”-

A maharadzsa megérkezik

Molnár Ferenc sétál

Hans Albers
filmszínész Salzburgban

Igy folytak a próbák

(Fotó Ellinger)

ban. Szó sem lehet róla, hogy szerepet kapjon!) De a népszerű színész saját luxusautóján jött Berlinből a „sürgös“ távirati hívás“-ra!

*

Hogy már a szereplő művészekről is frak valamit, talán a legjaván kezdem a beszámolót:

Walter Bruno,

ő a legnagyobb, leghíresebb művész Salzburgban! És a legközvetlenebb!

Hallottam, amikor egyszer egy hangverseny után egy akadémiai előkészítő nővendéktől megkérdezte, hogy jól dirigált-e a hangversenyen.

Velem is megtörtént, hogy amikor évekkel ezelőtt egy hangverseny után pár szót kértem tőle emlékül egy kottára, azt mondta: — Bocsásson meg, de dirigálás után mindig remeg a kezem az izgalomtól!

Azt feleltem: — Bocsásson meg, főzeneigazgató úr, ha a maga dirigálását hallgatom, mindig remeg a hangom a megindulástól!

Az frást megkaptam. A dirigálása tényleg isteni volt!

*

Még egy kis történetet mondok el az ünnepi játékok legöregebb énekeséről, a 65 éves, világhírű R. Mayerről, a bécsi opera basszistájáról.

Az öregúr, a spissbürgeri mintaképe, olyan szerény és olyan rezervált, hogy sok öregedő primadonna tanulhatna tőle.

Nem akarta elfogadni az ünnepi játékok

szerződési ajánlatát. Azt hajtogatta, hogy „az öreg Mayer már nem a régi.“ Alig bírták rávenni, hogy írja alá a szerződést!

Aztán? Aztán lement a Festspielhaus próbatermébe és a „Varázsfuvola“ nagy basszus áriájának alsó „é“-jét olyan erősen harsogta el, hogy a falak majd szétmentek! Jó példa! (Kinek? Hiszen nekünk nincs is öreg primadonnánk!?)

*

Magyarokat még nem lehet itt találni.

Csak egy ismeri földbirtokossal találkoztam. A nevét nem írhatom ki!

Miért?

Amikor találkoztunk, épp az aranycigarettaárcáját küldte le a szálloda portásához — ahogy ő mondta — a valutanehez-ségeket kiküszöbölni...

*

Salzburgban most esteledik!

A kávéházak kezdenek kiürülni... Az első Festspiel előadás ma este lesz.

A „Rózsalovag“-ot adják elő!

Mennek haza az emberek, hogy frakkban, szmokingban és estélyi ruhában (hölgyeknek: harisnya nélkül) öltözzenek.

Sokan most akarnak jegyet venni.

Elkéstek!

A jegyek már délelőtt elfogytak...

Kinn lóg a tábla: Minden jegy elkelt!

Pedig itt drága multság a színház.

A legolcsóbb jegy 10 schilling, a legdrágább 60.

Melha Kálmán.

Dénes Oszkár a külföldi nőkről, színházakról és híres emberekről

Dénes Oszkár
Bécsben
(Fayer, Wien
felvételei)

Milyen a londoni és berlini színész? — Douglas Fairbanks olyan, mint Dénes Oszkár — Buster Keaton mégis tud nevetni — A leggazdagabb angol nő — A londoni éjjeli élet, flört nélkül

Az amerikaiúti villa kertjében együtt ülök Dénes Oszkárral. Pompás színen van, szemmel láthatólag alaposan kipihente a külföldi sikerek járadalmait... A következőket mondom.

— Őszí, tudunk mindent. Tudjuk, milyen sikereid voltak Lipcsében, Bécsben, Berlinben és Londonban. Sőt azt is tudjuk, milyen sikereid — lesznek. Most beszéljünk valami másról. Fölteszek egy sereg kérdést s várom azokra az őszinte válaszokat. Rendben van?

— Igen.

Tehát:

— Milyen az angol kolléga?

— Az angol kolléga a legnobilisabb, a legkedvesebb, legideálisabb. Legalább is én ezt tapasztaltam. Egyáltalán azt a szót, hogy kollégialitás, itt tanultam meg értékelni igazán. Természetesen, az angol színész a külföldi színésszel szemben még udvariasabban, még kollégialisabban viselkedik, mint a saját hazájabeli kollégával szemben. Egy jellemző esetet mondok. — Amikor megérkeztem Londonba, hogy ott megkezdjem a próbákat, üdvözlő láviratot kézbesítettek számomra az összes angol színészek nevében.

— Milyen az angol primadonna?

— A színpadon a „legnagyobb primadonna”, az életben a legkedvesebb, legszerényebb. Minél híresebb valaki, annál szerényebben viselkedik. Ezt már szinte tűzba is viszik. Kétféle zsánerű primadonna van. Egyik az énekes primadonna, aki a nagy operettek főszerepét dominálja, a másik a kizárólagos revüprimadonna, aki végigtáncolja az egész revüt. A két szerepkör teljesen független egymástól s a publikum szempontjából is teljesen más elbírálás alá esik.

— Milyen az angol szubrett?

— Mindegyik bosszorkányosan táncol. Nálunk, úgy-e, valósággal lázba hozza az embereket, ha akad egy pompásan táncoló szubrett. Angliában ezt egészen természetesen találják. A szubrettnak ott lőkéletesen kell tudnia táncolni. Igaz, hogy éneklődést egyáltalán nem követelnek tőle. Nem is helyeznek erre súlyt. Játékukban végletesül bájosak.

— Milyen a német kolléga?

— Őszintén szólva, nem olyan kedvesek, mint az angolok, de szintén korrektek. A német kolléga modorban tartózkodó s igen megbecsüli a tehetséget. Látszólag nem törődik az emberrel, de azért, ha kell, szívesen segítségére van a külföldi kollégának.

— Milyen a német primadonna?

— A legérdekesebb jelenségek egyike. A százsázalékos munka megtestesítője. Hallatlanul alaposan készül el egy szereppel. Semmi próba, semmi járadtság nem sok neki, ha a darab érdekéről van szó. A sikert a szó szoros értelmében kiharcolja magának.

— Milyen a német szubrett?

— Most különöset mondok. Alig van szubrett Németországban. Az a táncos, énekes, pajzán szubrett, amely a mi színpadunkon olyan népszerű, ott valósággal hiányzik. Ezért van az, hogy ha egy magyar szubrett Németországba megy, ott csak sikere lehet. A német szubrettből hiányzik a temperamentum, ezért

Dénes Oszkár a „Viktória” című operettben Londonban

nem igazi szubrett s ill vannak a magyar szubrettek fölényben.

— Milyen az angol táncoskomikus?!

— Nagyon sok táncoskomikus van Angliában. Csupa kicsi gumiber, örült láncudással. Csak úgy eszik a szallókat. Ezek a komikusok ma már mindenütt a világon tetszenek, csak Angliában egy kissé — megunták őket. Ha szabad szerény személyemről valamit mondani, az én angliai sikereimnek egyik titka éppen az, hogy más vagyok, mint az ottani komikusok. Bennem megismerték a mondain táncoskomikust s ezt honorálták.

— Milyen az angol színész nő ruhája?!

— Angliában nem probléma az, hogy a színész nő ruhája mibe kerül. Itt csak egy a fontos, hogy minél szebb legyen. Az angol a legszebbet, a legdrágábbat, a legragyogóbb ruhákat akarja látni a színpadon. Az angol színházigazgató ezzel tisztában van és jaj volna neki, ha takarékoskodni próbálna. Nem is takarékoskodik. A nagy primadonna viszont, aki este olyan tündöklően elegáns, napközben páratlanul finom egyszerűséggel öltözködik. Igen, ezt lehet mondani az angol primadonnára, de ez áll az angol privát nőre is, este párizsias, nappal angol eleganciával öltözködik.

— Legkedvesebb partnernőid?!

— Az orosz származású Barbara Diu és az osztrák származású Lici Waldemüller és a német származású Anny Ahlers. Csak a legnagyobb elragadtatással tudok nyilatkozni mindhármukról. Ideális partnerek és ideális kollégák.

— Ki volt a legszebb nő, akit láttál?!

— A legszebb nővel Londonban ismerkedtem meg egy újságfjedelem estélyén. A nő neve: Lady Scott. Amerikai. Ilyen csodát keveset lehet látni. Szőke, magas, világoskék

Dénes Oszkár Ruth von Zifferrel Abbaziában

szemekkel. Leírni persze nem lehet a külsejét. Látni kell.

— Es ki volt a legelegánsabb nő, akit láttál?!

— Partnernőmnek, Barbara Diunak kell adnom a pálmát az elegancia terén. Ugy öltözködni, mint ő tud, az a legnagyobb művészet.

— Ki volt tudomásod szerint a leggazdagabb nő, akit láttál?!

— Mistress Workmann, Anglia legnagyobb hajógyárosának a felesége. Legendák mesélnék az ő vagyonáról.

— Milyen a londoni éjjeli élet?!

— Előkelő, esős, finom. Főleg a nagy hotelek helyiségeiben zajlik le. Ilyenek: Savoy, Barkhay, Dorklester. Londonban szokás, hogy a vacsoránál mindig egy pár variété-vagy magánszámval is szórakoztatják a publikumot. A londoni éjjeli élet színház után kezdődik. A nők mindenütt nagy estélyi ruhában, a férfiak frakokban jelennek meg.

— Milyen a berlini?!

— Egy mondattal felelek. Olyan, mint a pesti, csak hogy sokkal grandiózusabb, zajosabb, viharosabb.

— A flört Londonban és Berlinben?!

— Angliában rendkívül nehéz odátg eljutni, hogy az ember egyáltalán flörtölhessen. Az angol társaságba hallatlanul nehéz bejutni, de ha meghívják már az embert, akkor teljesen magukénak vallják is a meghívottat. Az angol nő nagyon rezervált, tartózkodó, inkább pajtáskodó természetű. Természetesen, temperamentum dolgában meg sem közelítik a magyarokat. Ott valóban kifejlődtek nő és férfi között az ideális barátság, amely a legtöbb országban ismeretlen fogalom. A berlini nő pontosan ellentéte a londoninak. Itt könnyen megy az ismeretség, a flört, a barátság. A berlini nő szerelmes, hálás természetű, a legjobb barát s a legkedvesebb „haver”.

Igy nyaral Pesten Dénes Oszkár a családi villa kertjében

(Kamara fel.)

— Tehát valóban olyan hidegek az angol nők?!

— Általában igen. De ha valaki itt egy temperamentumosra akad, az túlesz minden más ország nőjén.

— Milyen az angol és a német publikum?!

— Az angol publikum a világ legjobb és legkedvesebb közönsége. Ha valakit megszeret, azt sohasem felejt el, azt mindig dédelgeti, azt nem engedi letörni, a német publikum viszont nehéz, kritikus, annál mindig újból le kell vizsgáznia. Jellemző anekdóta van erre.

Fölmegy a függöny Londonban, a díszlet egy szoba. Az angol erre azt mondja: — Milyen gyönyörű szoba. Fölmegy a függöny Berlinben. A díszlet szoba. A német erre azt mondja: — Ahá, már megint egy szoba.

— Kikkel ismerkedtél meg érdekesebb emberekkel?!

— Vigyázz! (Dénes kedvenc szavajárása.) Megismerkedtem Chaplinnel, Douglas Fairbanksszal, Pola Negrivel, Buster Keatonnel,

Carnerával, hogy csak egy párat említek. Mit mondjak róluk?! Már mindent elmondtak ezekről a világhírességekről. Mégis — Chaplin végtelenül kedves, Fairbanks éppen olyan, mint én, Buster Keaton halálra kacagta magát a játékomon, Pola Negri rendkívül hasonló Lázár Máriához, Carnera, naah, ő valóban féltelmes. Én csak elég nagy darab ember vagyok, de az ő keze akkora, mint az én lábam.

— Mi van a szívügyekkel?!

— Voltak, vannak és lesznek. A színésznőket is szeretem, a privát nőket még jobban szeretem.

— Nősülés?!

— Egyelőre nem gondolok erre. Már csak azért sem, mert (most aztán indiszkrét leszek magammal szemben) én nem iszom, nem kártyázom, nem járok löversenyre, nincs semmi szenvedélyem. Illetve csak egy szenvedélyem van, a: Nő.

Barna Jenő.

Dénes Oszkár leghíresebb partnernőjével
(A mausi szájával)

Árnyjáték-színházat akar alapítani egy tönkrement pesti színigazgató

Írta: LESTYÁN SÁNDOR

A pesti színházigazgató, miután adós maradt a háztulajdonosnak a házbérrel, a színészeknek a gázsival, az írónak a tantiémmel, a póstának a telefónnal, a fővárosnak az adókkal és a színházművészetnek a tehetséggel: a nyári szünetben a kávéház márványszalánál ül és alapítási tervekkel foglalkozik.

Mit alapíthat egy tönkrement pesti színházigazgató?

Természetesen színházat.

E sorok írója véletlenül felbukkan a kávéházi márványszal környékén, meglátja az igazgatót s már menne is tovább a dolgára, de az barátságosan az asztalához invitálja:

— Nézze kérem, magával lehet okosan beszélni. Maga nem fecseg. Nem hajhássza a szenzációs újságcikkeket. Tud hallgatni?

— Tudok.

— Nos, akkor elárulom terveimet a jövő szezonra. De igazán nem írja meg?

— Biztosítom...

— Figyeljen jól. Nevetni fog! Szeptemberben megnézem...

folyóiratból téphette ki ebben vagy egy másik kávéházban. Az újságlapot gondosan kitergegeti maga elé az asztalra.

— Olvassa el, miről szól ez a cikk!

Elolvasom. A címe: *Schattenspiele*.

Magyarul: Árnyjátékok.

— Tovább nem is kell olvasnia. Én sem olvastam tovább. Csak a címig. A cím adta meg az ötletet. Árnyjáték-színházat alapítok Pesten. Szeptember első felében nyitok. Az emberek meg fognak örülni. A publikum tódulni fog!... Tudja mi az árnyjáték-színház?

— Valamit tudok. Kínában, már Krisztus születése előtt száz esztendővel, Wu császár... gondolom úgy hívták...

— Nahát! Ugyanazt akarom megcsinálni, csak teljesen modern, mai keretek között. Az én színészeim nem Krisztus előtti figurák lesznek, hanem mai alakok... Az én színpadom nem Krisztus előtti színpad, hanem a mai színpad... A darabjaimat pedig modern írók fogják írni... Nincs véletlenül egy kész árnyjáték-darabja?

— Sajnos, nincs.

— Irhatna nekem egyet nagyon gyorsan... ami vidámat, mulatságosat, sok zenével... nyen nyugodt, a tantiémet naponta, pontosan ki fogom fizetni...

— Az utóbbi kijelentésre — bevallom — nem válaszoltam.

A színházigazgató némi gyanút táplált magában a tantiémfizetésre vonatkozó bizalmatlansággal szemben. És egy meggyőzően hallgatólagos, de nem tölt gyanum ellenkezőjéről, így folytatta:

— A tantiémek pontos fizetését arra alapítom, hogy a színháznak a tantiémen kívül úgyszólván alig lesz rezsije. Ugyanis az árnyjátékoknál nincs szükség költséges díszletekre, kiállítási ruhákra, statisztériára, sűgóra, ügyelőre, rendezőre. Mindezt a fehér lepedő pótolja, mely mögött a bábok mozognak!... Képzelve el ezt az ideális helyzetet — sztárok helyett bábok játsszák a fős szerepeket! Apró fababák, amiket pálcikák segítségével kell mozgatni a lepedő mögött! Nem kérnek fizetést. Próbadíjat. Ákонтó... Nem rohannak fel az irodába veszekedni a direktorral... Arról nem is szólva, hogy iroda sem lesz! Nincs szükség irodára. Mondom: egy lepedő és néhány baba kell az egészhez!... És mi ketten, a feleséggel. Én mondom a babák helyett az

tani
raló

agy egy
gondosan

cikk I
iele,

nia. Én
g. A cím
színházat
felében
örülni.
udja mi

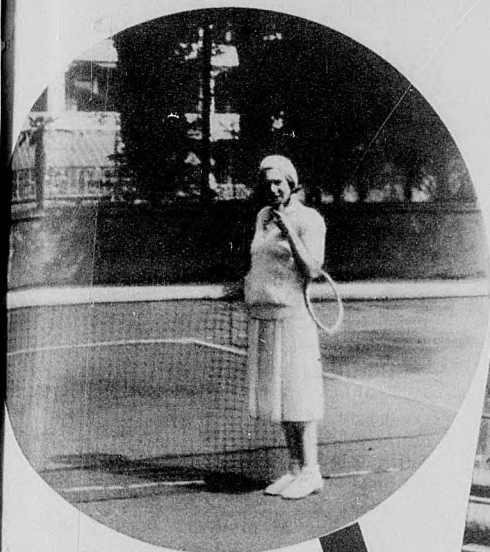
Krisztus
el, Wu

...
megesi-
keretek
Krisztus
akok...
tti szín-
bjaimat
Nincs
ja?

vorsan...
enével...
ta, pon-

— nem

táplál-
vonat-
n. És
le nem
ytatta:
ét arra
ntiemen
Ugyanis
öltéses
tériára,
a fehér
bábok
ideális
sszák a
álcikák
ögött l
ontót...
zekedni
a, hogy
rodára.
ba kell
felesé-
rett az

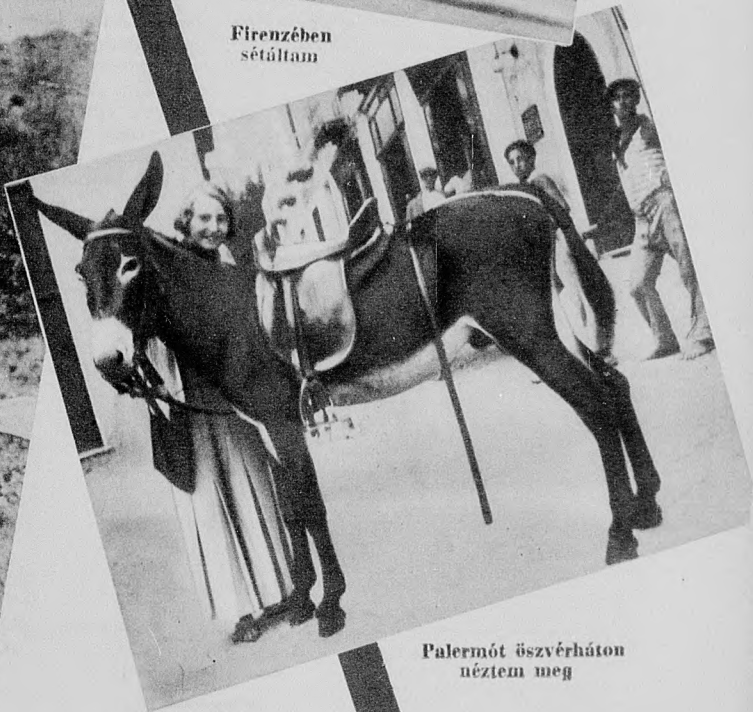
Brioniban tenniszeztem

Firenzében
sétáltam

Pirsben vadásztam

Palermót öszvérháton
néztem meg

Patou, a párizsi divatkirály kétségbeesett harca Antoine-nal, a fodrászkirállyal!

— Ne támasszátok fel a történelem örültségeit!
— kiáltja kétségbeesetten Patou

Párizs, 1932 július.

Ez most Párizs legújabb szenzációja. Antoine, a divatos hajviseletek költője lelkű kitalálója ismét négy új modellel lépett a világ elé.

Antoine nem olyan, mint a többi fodrász, hogy egyszerűen addig csavarja, süti, rángatja a hölgyek hajfürtjeit, amíg valami kialakul, Antoine nyíltan hirdeti magáról, hogy ő művész, költő és szobrász, aki csak akkor alkot, ha lelkét megihlette valami.

Négy új frizurájához valósággal költői kiáltványt mellékel, mely így hangzik:
„Az ízlés királynőjéhez!

Párizs a világ divatjának vezetője! A földkerekség minden asszonya és lánya hódolva hajt fejet a francia nő kifinomult ruhakultusza előtt. A mi ruháink vonalai és színei fejedelmi és legyőzhetetlen szépségben lebegnek az ízlés egén és évszankonként megújuló szépségük csodálatára milliók zarándokolnak Párizsba.

De miért végezzünk fél munkát? A női szépségnek a ruha csak fél fegyvere. Az igazi érdekességet és bájta a hajviselet adja. A haj hullámai, csigái, szeszélyes és ere-

deti vonalai új varázst adnak az arenak és költői hangulatba ejtik a férfit, akinek pillantása a művészi frizurára téved. A művészi frizurát a nő antik szoborhoz vagy mesteri festményhez lesz hasonló, megdöbent, elbájos és lenyűgöz, akárcsak a nagy mesterek csodálatos alkotásai.

Boldog vagyok, hogy már eddig is sikerült néhány új és hatásos formával megzavarnom a már teljesen sablonossá és fantáziatlaná vált női frizurákat és sikerült felráznom hölgyeinket abból az alélt fásultságból, mellyel fésűlködésük kérdését kezelték.

Most négy új modellel lépek a világ ízlését irányító előkelő és művészelkű hölgyei elé. Úgy érzem, hogy mindegyik modellem jelentőségét, alapötletét és hangulatát is meg kell világítanom.

Első számú modellem: Szőkék előnyben! Ezt a frizurát, mint már neve is mutatja, Anita Loos regényének hatása alatt költöttem. A szőke haj világító szépségét, selymességét és egyúttal a szőke nő álmodozásra hajló hangulatát sokszorosra fokozva emelik ki a frizura dús cakkjai és csigái, melyek harmónikus összhanggal szinte egy tavaszi dal lágy és édes muzsikáját szövelik meg. Ez a hangulatom

„Szőkék előnyben“ frizura

A régi görög klasszikus frizura feltámasztása

Modern exotikus hajviselet

— K... szívesen...
— me... má... különö...
A film...
nő: Ke...

— Pu... Nizsins... állítat... a „Val... tudvale... beteg é... Felsősz... volt az... a valaha... a festő...

— L... időben... jének... Ez a d... zsenális... Ez a sz... mas dím... Michiga... telepre... királyi... pet alah... megtud... művészi...

— El... napra... Budape... tenek k... magyar... lom és a... vonulok... A város... danom... dícsérne... volt alk... látni, p... centrum...

— J6... között e... színész... nem ma... hogy ta... szállt a... oda a s...

— Képzeld, amikor elmondtam, hogy szívesen látod ebédre, így felelt...

— Nos?...

— Ezt mondta: *Sajnos, nem engedhetem meg magamnak, hogy új ismeretségeket kössek, különösen magyarokkal nem!*

A filmszínész: *Bánky Vilma* és a színész: *Keleti Juliska*.

Nizsinszky képképzőművész

— Pulszky Romola, Márkus Emília leánya, Nizsinszky orosz táncművész felesége kiállítását rendezett férje képeiből New-Yorkban a *Waldorf Astoria Hotelben*. Nizsinszky tudvalevőleg esztendőök óta súlyos idegbeteg és egy francia szanatóriumban van. Festéssel foglalkozik. Képei iránt nagy volt az érdeklődés. Kíváncsiak voltak, hogy a valaha zseniális táncművész mit produkál a festőművészetben.

„Dinamó” egy érdekes szerep

— Legérdekesebb szerepem az utóbbi időben *O'Neill*, a *Különös közjáték* szerzőjének „Dinamó” című darabjában volt. Ez a darab a *gép életéről* szól, hőse egy zseniális feltaláló, hősnője — a gép szelleme. Ez a szellem én voltam. A színpadon hatalmas dinamógép volt. A rendező és a szerző *Michigan* államba utaztak egy nagy gyártelepre, a dinamókat tanulmányozni. „A királyi család” című darabban azt a szerepet alakítottam, amelyet Budapesten, mint megtudtam, *Varsányi Irén*, a híres magyar művésznő játszott.

Budapest

— El sem tudják képzelni, hogy napról napra mennyit tudnak meg az emberek Budapestről. Olyan nagy propagandát fejtenek ki azok, akik egyszer már jártak a magyar fővárosban. Eseményi helynek találok és az a véleményem, ha egyszer visszavonulok a színpadtól, csak ide jövök lakni. A városról azt hiszem szükségtelen elmondanom, amit minden idegen elmond: nem kell dicsérnem... Önmagát dicséri. Sajnos, nem volt alkalmam színdarabokat és színészeket látni, pedig ez az európai színházi kultúra centruma néhány évtized óta.

A pazarló Putty Lia

— Jól ismertem a tragikus körülmények között elhunyt Putty Liát, a kiváló magyar színésznőt. Nagyon pazarolt szegény, azért nem maradt semmije. Előfordult például, hogy taxin vitette magát valahová. Kiszállt a kocsiból és egy húszdolláros vetett oda a sofőrnek, három- vagy négydolláros

UTBAN BUDAPEST FELÉ,
A LEVIATHANON

Katherine Doucet és Ben Street, a híres Shakespeare-színész

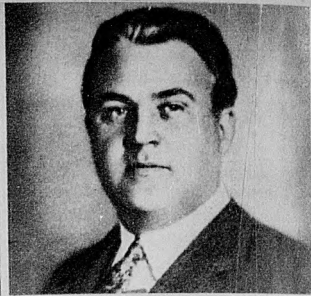
útért. A sofőr bámulva nézett utána. Erről a bőkezűségéről sokan ismerték és igyekeztek kihasználni. A Buckingham Hotelben lakott New-Yorkban és havi 1000 dollár apánázst kapott. Nyolcadikán nem volt már egy centje sem és felszaladt a bankárjához, adjon a jövőhavi apánázásra előleget. Mikor meghalt, nem maradt semmije, gyönyörű ruháit és prémjeit elárverezték a szállodában, mert egyheti kiegyenlítetlen számlája volt... Ez volt a vége... a gyönyörű szép nő életének. Örök mementő marad mások számára.

Katherine Doucet asszony, aki egyébként francia származású, útközben Amerikából való jövet együtt utazott dr. Thomas Creighton híres angol orvossal, a walesi herceg háziorvosával és annyit beszélt neki Budapestről, hogy ő is eljön... Éppen így társaságának másik tagja, *Sir Ben Street*, a leghíresebb angol Shakespeare-színész is.

10 VILÁGHIRŰ HANG

Fleta

Piccaver

Milliókat érő hangszálak tulajdonosai intimitásokat mesélnek el. A „magas C” — szimbólum. Az alt, a szoprán, a mezzo, a basszus, a tenor és bariton csodálatos zenésének szimbóluma...

1. Fleta

— Én mint tenorista nem is a hibátlanul énekelt C miatt csináltam karriert. Világnevet egy gramofónlemezzel szereztem magamnak. Ay-ay-ay a címe. Mit énekelek a legszívesebben az áriák közül? Amelyiknek a legnagyobb sikere van. Cavaradossi Mario leveláriáját, Puccini „Tosca” című operájában. „Száz édes esőben forrad össze ajkunk...”

2. Piccaver

— Rólam azt terjesztették el, hogy én vagyok a világ legnagyobb lemondója. Milyen tévedés! Én csak akkor mondok le, ha rekedt vagyok. Néhány igazgató, aki nem tudta kifizetni esti gázsimat, azonnal rekedtséget tulajdonított nekem. Ha fizettek volna, azonnal elmúlt volna a rekedtségem is.

3. Saljapin

— Nem titkolom: zsákhordó voltam fiatal koromban. Ebben az időben nyertem azonban a legemberibb tanítást. Volt egy

öreg, bagótrágó, a vodkában elázott kollégám. Az mondta egyszer: „Fjedor! Mennél kevesebbet keres az ember, annál igénytelenebb. Mennél többet keres, annál többet költ. Ne dolgozz sokat! Csak éppen annyit, amennyi az itltra elég!” Gazdag lettem — el is tartok egy nagy családot a keresetemből. Annyit mondhatok, hogy *egy apa többet tud tenni a gyerekeiért, mint nyolc gyerek egy apáért...*

4. Journet

— Nem vagyok fiatalember, de konfúziómat a rendes életnek köszönhetem. Sokan mosolyogtak, mert hőmérővel járok! Igenis, én mérem az időt, mert bizonyos hőmérsékleten alul, szabad helyen nem nyitom ki a számat. Néha, ha vendégszerepelni megyek egy szokatlan klímájú helyre, ki sem mozdulok a szállodai szobámból. Sohasem volt semmi baja a torkomnak. Minden énekesnek vannak „hang”-titkai. Az enyém ez a Celsius-rendszer.

5. Lauri-Volpi

— Azt mondják, „összeveztem” Németh Máriaival Budapesten, az „Aida” előadáson. Nem egészen így volt. Mind a ketten sztárok vagyunk és idegesek. Monte-Carlóban ünnepélyesen bocsánatot kértem tőle, de csak a szememmel. Megértettük egymást. Attól kezdve a legjobb barátok voltunk. „Csak ne heveskedjünk”, mondtam neki. „Maga

1 PERCES INTERVJÚT AD

Németh Mária

Jeritza Mária

Saljapin

Marcel Journet

Lauri-Volpi

beszél?" — felelte. „Joggal! Milyen tündéri hangja van!”

6. Németh Mária

— Igazi boldogsággal énekelek mindig Budapesten. Eszembe jut az a zsúri, amely meghallgatott, amikor próbát énekeltem az Operaházban. Remegő izgatottsággal vártam az ítéletet, de a sötét nézőtérrel felszólt egy hang: „Tovább!” Sirni kezdtem. Minden hiba. Dálnoky Viktor vigasztalt meg, akinek révén mégis felléphettem. Hol van már a zsúritagok állása? Meg a hangja?...

7. Jeritza Mária

— Rólam annyi szépet és annyi jót írtak már a pesti újságírók, hogy most viszonzni fogom. Felkértek, énekeljem el a „Boccaccio” című operett női főszerepét az újságírók javára. De mennyire megteszem! Ha már itt tartok, tisztáznom kell valamit. Nem igaz, hogy autogramjaimat az öltöztetőnőm írta alá. Ő legfeljebb külön gyárthatott néhányat — tudtom és beleegyezésem nélkül. A művész mindig boldog, ha szeretik, tehát szívesen ad fényképet és aláírást a rajongóinak.

8. Alpár Gitta

— Nem mondtam búcsút az operaszínpadnak, csak éppen vendégszerepelné mentem operettre, filmre. Nemrég felkeresett egy délamerikai impresszárió.

— Művésznő — mondta, — remek ajánlatom van.

— Nem kell — feleltem.

Alpár Gitta

Guglielmetti Anna Mária

(Fotó Vajda M. Pál)

Margherita Salvi

— De még nem is tudja mennyit akarok adni.

— Nem kell! — makacsodtam.

— Dollárban fizetek, ha három hónapra átjön Buenos-Airesbe énekelni.

— Nem megyek. Sajnálom.

— Van, aki többet ad?

— Nincs.

— Hát akkor elment az esze — bocsánat, — elment az esze, művésznő. Utoljára kérdezem. Ki a konkurrenciám? Hova szerződött?

— Hja — válaszoltam, — Gustav Fröhlichhez... de véglegesen és nem vendégszerepelné!

9. Guglielmetti Anna Mária

— Hol lehet legjobban öltözködni? Budapesten. Hol csinálják a legelegánsabb ruhákat? Budapesten. Én ezt már sok helyen hallottam, de amikor a magyar fővárosba érkeztem, személyesen tapasztalhattam. Így aztán mindenféle ruhákat csináltattam... Igaz, hogy a gázsjimat nem vihettek volna magammal a valutarendeletem miatt!

10. Margherita Salvi

— Budapesten kaptam a legkedvesebb ajándékot. Egy kis hordó tokaji bor volt. Levelet is mellékelte hozzá az ismeretlen adakozó: „Kedves művésznő! A tegnapi esti „Lohengrin”-előadás emlékére küldöm ezt az italt. Zamata, jelke, szíve van ennek a bornak, mint az Ön hangjának. Igyon belőle derekasan, legalább érezni fogja, mit éreztem én a nézőtérben Elza — éneke alatt...” Be jó volt a tokaji bor!...

elárulhatom, hogy a Fővárosi Operettszínház egész igazgatói kara a napokban érdekes tanulmányúton volt Bécsben.

— Talán valami új darab?

— Sőt ellenkezőleg. Régi! Nagyon régi! Offenbach operettjéről, a „Szép Heléna”-ról van szó, amelyet Reinhardt olyan friss és elevenné rendezett, mintha ma írták volna. Reinhardték a „Szép Heléna” parádés előadásával Berlin után most Bécsben vendég szerepelnek és ezt az előadást tanulmányozták végig a Fővárosi Operettszínház igazgatói, mert szezonnyitó csemegének szánták. Persze reinhardtí díszletekkel, az új scenirozásban.

— És ki énekelné Szép Helénát?

— Egyelőre az Operaház egyik művésznőjével folynak a tárgyalások.

— És Páris?

— Az már körülbelül megvan. Laurisin Lajost, az Operaház művésztét szemlélték ki erre a szerepre, ha az Operaház átengedi.

— És Menelaus?

— Úgyse fogja kitalálni, hát megmondom. Menelaus szerepét Csontos Gyulának szánták. Csontos tudvalevően egy évi szabadságot kapott a Nemzeti Színháztól, így hát nem is volna különösebb akadálya annak, hogy ezt a klasszikus operettszerepet eljátszza. Al-

talában a klasszikus muzsikások fogják uralni a jövő operettszezonát. Egyébként lázas kutatás folyik minden színháznál, hogy honnan lehet a legjobb darabokat előteremteni. Egy fiatal pesti író, akinek már több darabját utasították vissza a színházak, el is követezt ezzel kapcsolatban egy gyilkos tréfát.

— Ugyan mit?

— Hát az ifjú író előkereste a könyvszekeréngéből Molière vígjátékait és az egyik legismertebbet szóról-szóra kimásolta belőle. Persze a nevet megváltoztatta és az egészet a mai korba helyezte át. Aztán legépelte, új címet adott a darabnak és felvitte egy pesti színésznőhöz, hogy olvassa el, vajjon hajlandó lenne-e eljátszani a főszerepet. A színésznő, aki pazarul berendezett lakásában végigolvasta a darabot, másnap az autóját küldte el az íróért, annyira el volt ragadtatva a vígjátéktól. Hát hogyné játszaná el. Persze, hogy eljátsza. És már rohanni akart a színházigazgatóhoz, hogy megmondja, milyen remek vígjáték és milyen csodajó szerep van a kezében. Az

Olty Magda a kitünő fiatal színésznő a Kamaraszínházhoz szerződött (Kis Pál felv.)

író azonban nem akarta a végletekig vinni a tréfát. És amikor a művész a legjobban lelkesedett, fanyar mosolyal világosította fel arról, hogy hiszen ez Molière-nek egy agyonjárt szót háromszáz éves darabja. A művész egy csöppet sem szégyenkezett. Mire az író csodálkozva megkérdezte: „Hát mondja, kedves művész, hogyan lehetséges az, hogy maga a világirodalmat nem ismeri és mégis egyike a legjobban fizetett sztároknak Budapesten?”

— Na és mit választott erre a művész?

— A művész leültette az író egy nagy karosszékre és a következőket mesélte el neki: „Tíz évvel ezelőtt, amikor szegény kislány voltam vidéken, egy kisvárdai úri családhoz kerestek nevelőnőt a gyerekek mellé. Elmentem ajánlkozni. Két rakoncátlan iskolásleány volt, az egyik tizennégy éves, a másik tizenöt. Ezeket kellett volna nevelnem. Az apjuk, egy nagy-képű úr, azt kérdezte tőlem, hogy tudok-e irodalomtörténetet? Ismerem-e a világirodalmat? Bevallottam, hogy nem ismerem. Erre nem vettek fel. Akkor jöttem fel elkeseredésemben Pestre, bekerültem a színiskolába és így lett belőlem színésznő. Ha a világirodalmat ismertem volna, akkor még ma is nevelőnő volnék Kisvárdán.”

— Tanulságos mese kezdő színésznők számára. És Molière vígjátékain kívül milyen új darabokról tud még?

— A Vígszínház szerzett meg előadásra egy érdekes darabot egy igen különös szereppel. A darabot most Londonban játsszák nagy sikerrel a Queen's Theatre-ben. Címe: „Esti dal”. Hősnője egy énekesnő, aki már túl van az ifjúkoron. És visszavággyik a színpadra. Az utolsó dall, a legszébbet akarja még elénekelni. Londonban Edith Evans játssza ezt a szerepet, Budapesten, a Vígszínházban Varsányi Irén idei parádés szerepének szánták. Egyébként, ha már külföldi darabról van szó, elárulhatom, hogy a pesti színházigazgatók a jövő szezonban csak kivételes esetben akarnak külföldi darabot be-

BAEDER

CAOLA

VITAMINOS
ARCS BŐRÁPOLÓ
KRÉM

**VITAMINOS
BAEDER
ARCKRÉM**

50 fill.
1-P.

**SPORTHOZ
NAPÓZÁSHOZ
BŐRÁPOLÁSHOZ**

MAGYAR SZABADALOM TÖRTÉNET

Hosszas klinikai és laboratóriumi kísérletezés után jutottunk arra a megállapításra, hogy a bőr idővel öregedése, ráncosodása főként a bőrsejtek vitaminszegénységében keresendő. A bőr regenerálása, rugalmasságának megőrzése ennél fogva legeredményesebben megfelelő vitamintartalmú bőrtápanyagok használatával érhető el.

A Caola vitaminos krém
vitamintartalmánál fogva a bőrsejtek gyorsapodnak, felfrissülnek, s ráncok elsimulnak, a bőr megfeszül, üde és bársonyosan sima lesz.

A Caola vitaminos krém
bőrkonzerváló és bőrvédő hatása feülmulhatatlan és ezért kényesbőrűek, sportolók és napozók számára nélkülözhetetlen.

A Caola vitaminos krém
a bőrben teljesen felszívódik, zsíros fényt hátra nem hagy, kellemes illatú és így nap-pali használatra púder alá is alkalmas.

A Caola vitaminos krém
semmiféle más krémhez nem hasonlítható, miután egyedül tartalmazza a bőrsejtek táplálásánál nélkülözhetetlen vitaminokat.

A Caola vitaminos krém
páratlan hatását már néhány napi használat után észlelni fogja.

Kérje minden szaküzletben!

Kis dohoz ára 50 fillér
Nagy dohoz ára 1 pengő

Használja:

Reggel: Púder alá. Kiadósága következtében csak egész kis mennyiségben.
Napközben: Sportnál, napozásnál a megszokott módon. Napvédő és napbarnító hatása utólérhetetlen.
Este: Lefekvés előtt az arebőr táplálására és tisztáltságának eltávolítására.

BAEDER ILLATSZER-
GYÁR RT
Budapest, Arad, Prága, Milano

— Gyomor-, bél- és anyagcserebetegségeknel a természetes „Ferenc József” keserűvíz az emésztőszervek működését hathatósan előmozdítja s így megkönnyíti, hogy a tápláló anyagok a vérbe kerüljenek. Orvosi szakvélemények hangsúlyozzák, hogy a Ferenc József víz különösen ülő életmódnál igen hasznos gyomor- és bélszabályozó szer. A Ferenc József keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

mutatni. Rájöttek arra, hogy a pesti publikumnak elsősorban magyar szerző darabja kell. És hallgatólagosan megállapodtak abban, hogy, kevés kivétellel, az idén lehetőleg csupa magyar szerző darabját mutatják be.

— Most valami nyári hírt kérek.

— Az új budai operetről, remélem, már mindent tud. Talán csak még azt nem tudja, hogy két hétig keresgéltek, amíg az énekesnői szerepre a megfelelő színésznőt megtalálták. Még egy nyári hír: Vaaly Ilona már ötödik hete vendégszerepel különböző vidéki városokban a „Völegényem a gazember” fősze-

repében. Harmadik nyári hír: Lázár Ödön, a Király Színház igazgatója iglőfüredi nyaralásából hazaérkezett és megkezdte a jövő szezon előkészítését. Negyedik nyári hír: Sebő Miklós, a népszerű rádió- és gramofónénekes augusztus elsején erdélyi turnéra indul. Az erdélyi városokban már alig várják, hogy az idei szezon legszebb dala, a „Halkan a parkban a szél muzsikál...”, amely a legnagyobb rádió- és gramofónsiker lett, Sebő Miklós előadásában a színpadról is felcsendüljön.

— Na és mi lesz a heti pletykákkal?

— Az egyik színiskola záróvizsgájáról mondok el egy kedves esetet. A növendékek tudvalevően az általános műveltségből, sőt történelemből is vizsgáznak. Az egyik leány növendéktől ezt kérdezte a tanár úr: „Meg tudná-e mondani, kisasszony, hogy ki volt a legnagyobb hódító?” Mire a szép szőke színésznövendék gondolkodás nélkül válaszolta: „Hogyne, kérem. Don Juan!”

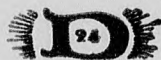

hajdan

PIBOSKA ÉS A FARKAS

(Tóth Margit felv.)

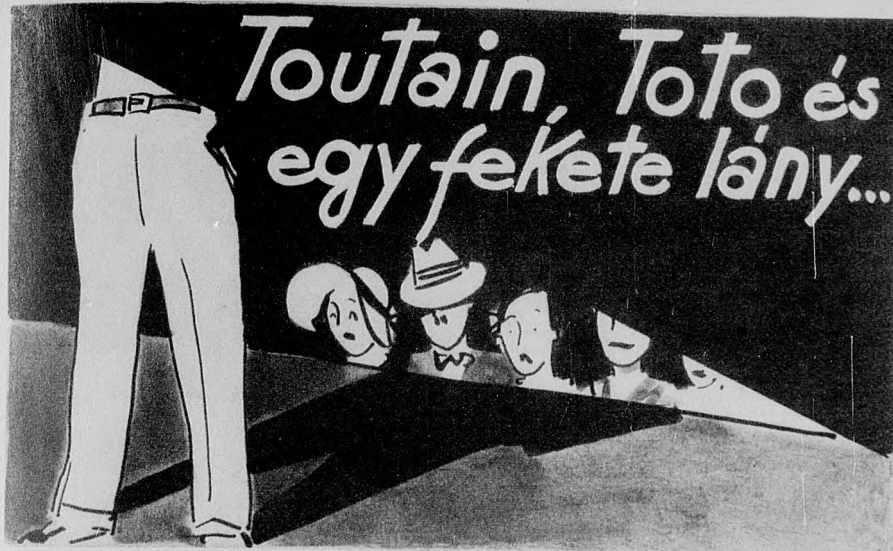
ma

Utólag

Touta város. Ő és ezt mondhat észrevéti azt is, úgy elg is, hogy fejjel le beszélgetette a nem tür Azóta ben kiti beállott Lausann mindig Ezt onn kint vol tottuk

Negye meg a b aki felug már jön mester f abbahagy szünet. T herobog Igy fo csináltak

Utólagos helyszíni szemle és egyéni nyomozás a Toutain-ügyben

1.

Toutain. Ettől a névtől visszhangzik a város. Ő az, aki nem vetette le a nadrágját. És ezt ne is merjük róla mondani. Azt mondhatják, hogy vadidegen embereknek észrevétlenül kiveszi a szájukból a szívart, azt is, hogy gyanútlan bárvendégeket úgy elgáncsol, hogy azok orra esnek, azt is, hogy egy-két méter magas vasrúdról fejfelé lógva tíz percig cigarettázva beszélget, de hogy ő a szigeti bárban levette a nadrágját, azt kikéri magának és nem tűri, hogy ezzel rágalmazzák...

Azóta megvolt a bírósági tárgyalás, közben kitért az osztrák-magyar vámháború, beállott a német katonai diktatúra és Lausanneban megegyeztek, de Toutain még mindig az érdeklődés középpontjában áll. Ezt onnan tudjuk, mert valamelyik nap kint voltunk a szigeti bárban és megtartottuk az utólagos helyszíni szemlét...

2.

Negyed keltő. Egy izgatott pincér jelenik meg a bejáratnál, integet a tulajdonos felé, aki felugrik és kiszalad. Egy pillanat és már jön vissza, rohan a zenekarhoz, a karmester fülébe súg valamit, mire a jazz abbahagyja a divatos tangó-slágeret. Kis szünet. Tuszt húznak és egy induló hangjaira berobog Toutain. A közönség tapsol.

Igy fogadják Toutaint, akiből egy löst csináltak Budapesten.

A francia filmszínész mosolyogva körülnéz, aztán fürge lépésekkel a bárpulthoz megy. Következő pillanatban az egész lokál mint egy ember kiáltja Toutain felé:

— *Le a nadrággal!*

3.

Nézzük a nadrágot. Tehát ez az a híres nadrág. Azért híres, mert nem vetették le. Szegény nadrág, ártatlanul megvádolták, hogy le lett véve. Fehér nadrág, gyűrött és vasalatlan, bugnak nyoma sincsen, a francia nemtörődömség és slendriánság legtipikusabb példája. Szóval ezt a nadrágot nem vetette le Toutain. Olyan hanyag állapotban van a nadrág, hogy az ember arra gondol, Toutain ezt tényleg nem szokta levenni. Még éjjel sem. Ebben alszik...

A közönség ordít, hogy le a nadrággal. Toutain mosolyog, aztán a derekához nyúl, megoldja az övét, mindenki megdermed a vér, halk sikolyok az asztalok mellől, aztán Toutain mosolyogva int a kezével, hogy szó sem lehet róla...

Az egyik asztalnál valaki szomorúan fordul a társaságához:

— *Kár. Ezért jöttem ide...*

4.

Beszélgünk a direktorral.

— *Mióta ezt a nadrágesetet megírták...*

mondja az igazgató, — alaposan fellendült a forgalom. Ha rajtam mulna, szívesen szerződöttném Toutaint, akár egy szezonra is havi 1000 dollárral... Csak nézzék meg, miket csinál a parketten, ha jó kedve van. Mint artista is elsőrangú...

5.

Mikor van jó kedve Toutainnek? Akkor, ha megérkezik Toto. Ki az a Toto? Toto egy budapesti sertéskereskedő, alacsony fiatalember, Menjou-bajusszal és bő nadrággal, arról híres, hogy a privátok között ő tud legjobban táncolni. Toutain rajong ezért a fiatalemberért, állandóan együtt mozognak a parketten... Mintha betanulták volna, úgy csinálják a mókákat...

Most Toutain fogja Totót, felemeli a magasba, aztán eldobja magától és ő mint egy élettelen bábu hanyatt vágódik.

A közönség kacag, tuss, taps. Toutain és Toto együtt hajlonganak a vendégek felé. Az igazgatónak ragyog az arca...

Toutain és Toto Budapesten ismerkedtek meg, azelőtt soha nem látták egymást. Az egyik csak franciául beszél, a másik csak magyarul. Mégis nagyon jól megértik egymást...

6.

De Toutainnek van egy női partnere is. Egy fekete lány, aki fantasztikus zöld toaletteket visel s olyan nagyszerűen táncol, hogy a franciák filmen is fel akarják léptetni. Ez a fekete lány táncosnő a lokálban, Toutain itt fedezte fel és ha nincs itt Toto, akkor mindig vele táncol, ugyanolyan elképesztően furcsa figurákat a közönség szórakoztatására.

Mesélik, hogy a kis táncosnőnek fejébe szállt a dícsőség és ha Toutain véletlenül nem jön be a lokálba, akkor sem esik kétségbe, hanem egyedül produkálja magát.

Félő, hogy egyszer vetkőzni kezd, illetve félő, hogy egyszer kiderül majd róla, nem ő az, aki levetkőzött...

7.

Záróra. A vendégek jókedvűen készülődnek a távozásra. Toutain már az ajtóban áll. Megint a nadrágjához nyúl, úgy csinál, mintha le akarná engedni. Aztán jókedvűen int a közönségnek és elmegy a barátjaival.

A nadrágját nem vetette le.

De ha soká próbálja még, egyszer le fogja vetni. Én attól félek... Kellér Dezső.

A hölgy, nagyon egyszerű és választékos ruhájában, finom és előkelő jelenség; sötétszöke haján bronz reflexszek villannak fel a bő világítás enyhe fényétől; arcának minden vonása nemes és megnyerő; sötét-kék szeme álmélkodva néz. Fialat leány — és megvan rá minden oka, hogy megremüljön, ijedten felkiáltson. De nem kiált. Csak néz, meghökkenve, hidegen, visszautasítóan. Ajkát összeszorítja keményen és nem szól.

Két idősebb úr fogta körül hirtelen. Elegánsak; halkán, biztosan, céltudatosan viselkednek és beszélnek; meglátni rajtuk messziről, hogy kifogástalan úriemberek. A nagyobbik ragadta meg hirtelen mozdulattal az előtte ellibegő hölgy kezét s már a következő pillanatban ott termett mellette a kisebbik gentleman, ki nyájasan s bizalmasan vonta karját karjába. Arra kényszerítették a fiatal hölgyet, hogy velük menjen s pár lépéssel az előcsarnok egyik nagy márványoszlopa mögé vonták; ilyenformán eltűntek a hangversenyről távozó közönség elől. Senki se figyelt erre a másodperc alatt végbemenő jelenetre, senki se talált volna ezen megfigyelni valót. Azt láthatta volna, hogy a két elegáns úr nagyon örül ennek a találkozásnak, mely valószínűen váratlan.

A kisebbik úr odahajolt a hölgyhöz és mosolyogva, gyorsan csevegő hangon mondta e nagyon barátságatlan, részben érthetetlen kijelentéseket:

— Ne mondjon semmi olyat, amit felhasználhatnánk ön ellen! Gratulálók! Nagy

meglepetés: azt hittük, hogy a zsebtolvajok nagymestere férfi s kiderül, hogy valóban egy „bajos ismeretlen”. Mi a véleménye a riasztó szerkezetéről? Egészen ügyes ötlet, igaz? S ami a fő: erre ön, a mesterek mestere, nem gondolt. Es ennek a fordulathatnak a sir Raymond-hoz írt levele az oka: elárulta, hogy ön éppen olyan elmés, mint amilyen hiú; kár ilyen leveleket írni!... Menjünk!

A szép fiatal leány — nehéz volna megmondani, tizenhét éves-e, vagy talán már két évvel idősebb? — olyan arccal nézett támadóira, mint akit mindenképpen váratlanul emberevők ejtettek foglyul olyan helyen, ahol az tisztára stilszerűtlen és mint aki meg van róla győződve, hogy a következő pillanatban végbemegy a másik csoda, mely kimentí ebből az éppoly váratlan, mint groteszk helyzetből. Arcán ez a kifejezés annyira beszédes, hogy a kisebbik úr — leplezve a benne hirtelen felszálló bizonytalanságot — rászól:

— No mi az, kis ártatlanság? Talán nem tudja, hogy miről van szó? Talán nem érti, amit mondok?

— E-en? — csendült fel a szép leány hangja tisztán, mint kis ezüst harang és húzta az e hangzót, melyre nem tett ékezetet.

— Ö-ön, igen — szólt rá a kisebbik úr és nyújtotta az ő hangzót csúfondárosan. — Tisztázzuk a helyzetet: a nevem mr. Speed. Ez az úr itt nem az, akinek látszik, mai napság különben sem szórványos eset, ezúttal mégis meglepetés, tehát nem

mondja az igazgató, — alaposan fellendült a forgalom. Ha rajtam volna, szívesen szerződteném Toutaint, akár egy szezonra is havi 1000 dollárral... Csak nézzék meg, miket csinál a parketten, ha jó kedve van. Mint artista is elsőrangú...

5.

Mikor van jó kedve Toutainnek? Akkor, ha megérkezik *Toto*. Ki az a *Toto*? *Toto* egy budapesti sertéskereskedő, alacsony fiatalember, Menjou-bajusszal és bő nadrággal, arról híres, hogy a privátok között ő tud legjobban táncolni. Toutain rajong ezért a fiatalemberért, állandóan együtt mozognak a parketten... Mintha betanulták volna, úgy csinálják a mókákat...

Most Toutain fogja Totót, felemeli a magasba, aztán eldobja magától és ő mint egy élettelen bábu hanyatt vágódik.

A közönség kacag, tuss, taps. Toutain és Toto együtt hajlonganak a vendégek felé. Az igazgatónak ragyog az arca...

Toutain és Toto Budapesten ismerkedtek meg, azelőtt soha nem látták egymást. Az egyik csak franciául beszél, a másik csak magyarul. Mégis nagyon jól megértik egymást...

6.

De Toutainnek van egy női partnere is. Egy fekete lány, aki fantasztikus zöld toalettet visel s olyan nagyszerűen táncol, hogy a franciák filmen is fel akarják léptetni. Ez a fekete lány táncosnő a lokálban, Toutain itt fedezte fel és ha nincs itt Toto, akkor mindig vele táncol, ugyanolyan elképesztően furcsa figurákat a közönség szórakoztatására.

Mesélik, hogy a kis táncosnőnek fejébe szállt a diésőség és ha Toutain véletlenül nem jön be a lokálba, akkor sem esik kétségbe, hanem egyedül produkálja magát.

Félő, hogy egyszer vetkőzni kezd, illetve félő, hogy egyszer kiderül majd róla, nem ő az, aki levetkőzött...

7.

Záróra. A vendégek jókedvűen készülődnek a távozásra. Toutain már az ajtóban áll. Megint a nadrágjához nyúl, úgy csinál, mintha le akarná engedni. Aztán jókedvűen int a közönségnek és elmegy a barátjaival.

A nadrágját nem vetette le.

De ha soká próbálja még, egyszer le fogja vetni. Én attól félek... **Kellér Dezső.**

A hölgy, nagyon egyszerű és választékos ruhájában, finom és előkelő jelenség; sötétszöke haján bronz reflexszek villannak fel a hő világítás enyhe fénytől; arcának minden vonása nemes és megnyerő; sötét-kék szeme álmétkodva néz. Fiatal leány — és megvan rá minden oka, hogy megremüljön, ijedten felkiáltson. De nem kiált. Csak néz, meghökkenve, hidegen, visszautasítóan. Ajkát összeszorítja keményen és nem szól.

Két idősebb úr fogta körül hirtelen. Elegánsak; halkán, biztosan, céltudatosan viselkednek és beszélnek; meglátni rajtuk messziről, hogy kifogástalan úriemberek. A nagyobbik ragadta meg hirtelen mozdulattal az előtte ellibegő hölgy kezét s már a következő pillanatban ott termett mellette a kisebbik gentleman, ki nyájasan s bizalmasan vonta karját karjába. Arra kényszerítették a fiatal hölgyet, hogy velük menjen s pár lépéssel az előcsarnok egyik nagy márványoszlopa mögé vonták; ilyenformán eltűntek a hangversenyről távozó közönség elől. Senki se figyelt erre a másodpercek alatt végbemenő jelenetre, senki se látta volna ezen megfigyelni valót. Azt láthatta volna, hogy a két elegáns úr nagyon örül ennek a találkozásnak, mely valószínűen váratlan.

A kisebbik úr odahajolt a hölgyhöz és mosolyogva, gyorsan csevegő hangon mondta e nagyon barátságos, részben érthetetlen kijelentéseket:

— Ne mondjon semmi olyat, amit felhasználhatnánk ön ellen! Gratulálók! Nagy

meglepetés: azt hittük, hogy a zsebtolvajok nagymestere férfi s kiderül, hogy valóban egy „bájos ismeretlen”. Mi a véleménye a riasztó szerkezeztől? Egészen ügyes ötlet, igaz? S ami a fő: erre ön, a mesterek mestere, nem gondolt. És ennek a fordulatlaknak a sár Raymond-hoz írt levele az oka: elárulta, hogy ön éppen olyan elmés, mint amilyen hiú; kár ilyen leveleket írni!... Menjünk!

A szép fiatal leány — nehéz volna megmondani, tizenhét éves-e, vagy talán már két évvel idősebb? — olyan arccal nézett támadóira, mint akit mindenképpen váratlanul emberevők ejtettek foglyul olyan helyen, ahol az tisztára stilszerűtlen és mint aki meg van róla győződve, hogy a következő pillanatban végbemegy a másik csoda, mely kimentí ebből az éppoly váratlan, mint groteszk helyzetből. Arcán ez a kifejezés annyira beszédes, hogy a kisebbik úr — leplezve a benne hirtelen felszálló bizonytalanságot — rászól:

— No mi az, kis ártatlanság? Talán nem tudja, hogy miről van szó? Talán nem érti, amit mondok?

— E-en? — esendült fel a szép leány hangja tisztán, mint kis ezüst harang és húzta az *e* hangzót, melyre nem tett ékezetet.

— Ö-ön, igen — szólt rá a kisebbik úr és nyújtotta az *ö* hangzót csúfondárosan. — Tisztázzuk a helyzetet: a nevem mr. Speed. Ez az úr itt nem az, akinek látszik, mai napság különben sem szórványos eset, ezúttal mégis meglepetés, tehát nem

sir Raymond Ryan, a Scotland Yard detektívönöke — itt élesen nézett a hölgy szemébe: hátha most elárulja magát! — és felsült: a leány szeme pillája se rezdült... mire kis szünet után folytatta: — csupán a maszkját csinálta meg, de nagy-szerűen. Ez az úr itt valójában mr. Coates, a társam. Ön jól tudja, hogy detektívek vagyunk. Csapdát állítottunk önnek és ön volt olyan kedves és készségesen beleesett.

— E-en? — csilingelt ártatlanul, tisztán, kissé elcsodálkozva a fiatal hölgy hangja.

Mr. Speed el nem titkolt érdeklődéssel nézte.

— Hm! — dörmögte mr. Coates, felvonta sűrű szemöldökét és mintha némi bizonytalanság fogná el.

— Én magyarázom ezt meg magának? Hiszen ön a zsebtolvajok nagymestere!

— E-en? — álmélkodott halkán a leány s a csuklójára nézett, melyet mr. Coates tartott fogva hatalmas ujjával, de e pillantás hatása alatt már-már elereszteni értetlenkedve.

Mr. Speed észrevette ezt és rászólt:

— Még nem adom fel a játékot! Tehát: ön az a nagy varázsló, ki eltüntette a hölgyek füléből a briliáns függőt, kezükről a gyűrűket, az urak zsebéből a pénzzel vastagon bélelt tárcát, nyakkendőjükből a lűt és így tovább, még pedig olyan nagy-szerűen, hogy az áldozatok ezt csak sokkal később vették észre s nem tudják elképzelni, hogy egy elsőrangú zsebtolvaj áldozatai.

— E-en? — csodálkozott a megvádolt hölgy és ha arc, szem, hang tud tanuskodni jó lelkiismeretről, akkor ezúttal mindenképpen ártatlan embert vádoltak meg.

— Levelet írt a detektívönöknek. Kérkedett hihetetlen ügyességével. Ennek a levélnek az alapján állítottuk fel csapdánkat. Számítottunk azzal, hogy ön hiú, kedvesem, és igaza van, mert szenzációs dolgokat produkált. Alkalmat adtunk önnek arra a bravúrra, hogy ellopja sir Raymond gyönyörű aranyóráját, mely drága emlék, az indorei maharadzsza ajándéka. Előbb azonban tökéletesítettük egy elmés szerkezettel, mely a kellő pillanatban jól hallható pukkanással jelzi: Vigyázz! Engem most ellopnak!... Pár perc előtt megadta a kívánt jelt, amikor ön az órát mesébe illő ügyességgel húzta ki észrevétlenül barátom zsebéből.

— E-en? — bámult rá elképedve a szép fiatal hölgy s arca a kisgyermeké, kit tündérmesével kábít a felnőt. Azután ránézett mr. Coates mellényére.

Mr. Speed követte pillantását, társa is odapillantott zsebére, ahol az órát viseli — és megdöbbenek: mr. Coates zsebében ott az óra! A detektív már ki is húzta. Az óra ezúttal nem pukkant.

— A szerkezetet újra be kellene állítani, egyszerűen egy gomb lenyomásával — magyarázta. — De hiszen akkor...

— Elsőrangú! Micsoda lélekjelenlét! — dicsérte mr. Speed a hozzáértő elragadtatásával. — Amint rájött arra, hogy ezzel a tréfával hibát követett el, máris visszavarázsolta az órát a helyére! Bravo!

— E-en? — csilingelt ezüstösen a leány simogató hangja; az ártatlanság szent együgyűségével nézett hol az egyik, hol a másik úrra; akárki megesküdnék reá, hogy mindenhölgy egy kukkot sem ért.

— Jó-jó-jó! Tudta, hogy rossz helyen kereskedik. De már elkésett. És most, mivel itt az óra és nincsen, akit megloptak: tehát baj sincsen, tolvaj sincsen... azt hiszi? — nevetett rá mr. Speed.

— E-en? — mondta megint a leány.

— Hm! — dörmögte mr. Coates, összevonta szemöldökét és rámeredt társára: — Most mi lesz?!

Mr. Speed viszont gúnyosan bölöngatott az álmélkodó szép fiatal leányra.

— Nagyon sajnálom — de ezt nem kell szöszerezni! — hogy ezzel a bravúrossal cselekedettel sem tud kimenekülni karmaink közül, kedvesem!

— E-en? — csilingelte a leány és most mintha huncut mosoly villanna föl szemében.

— Mindig csak önről van szó! — dörmögte idegesen mr. Coates; — kihozom a ruhatarból a holmiját, kérem a számot.

— Nem tud kimenekülni, mert mi a csapdát fölszereltük egy biztosító csapdával, ha nem is gondoltunk arra, hogy ön az órát a tettenérés pillanatában vissza fogja varázsolni helyére. — Most lassan, nyomatékosan: — Ez az óra ugyanis be van kenve zöld festékekkel, aki tehát hozzáér, annak az ujján zöld folt marad.

A leány megszeppent kissé. Mr. Coates megkönnyebbülten felsóhajtott, Mr. Speed elégedetten bölöngött.

— Számítottunk ugyanis a cinkostársra, ki régi szabály szerint a következő pillanatban a lopott holmival továbbáll, hogy — ha a tettest baj érné s elesípnék — ne találjanak nála semmit. Ezért preparáltuk az órát a zöld festékekkel.

A leány bizonyára nem tudta, hogy balkeze ujjai hegyével idegesen dörzsöli ruhája finom anyagát. Mr. Speed rászólt nyájasan:

— Ez a zöld festék nagyon tapad, nem

lehet eltávolítani, csak benzinnel. Ne fárasztja ujjait a dörzsöléssel.

— E-en? — szólt rá halkan, szomorúan a szép leány.

— De ha van öngyújtója a retiküljében...

Mr. Coates figyelmesen nézett társára.

A fiatal hölgy halkán sóhajtott s mintegy önkénytelen, céltalan mozdulattal emelte maga elé a kezét, tenyerével fölfelé, s egy pillantást vetett reá.

Mr. Speed gyanútlanul mosolygott, mintha már nem érdeklődne semmi iránt, de azért élesen szemmel tartotta a leányt. Láttá, amint megdöbbenve nézi az ujjja hegyét, keresi rajta az áruló zöld foltot — és nem találja; most rászólt:

— No, úgy-e, hogy maga húzta ki a barátom zsebéből a maharadza óráját?

— E-en? — utasította vissza a leány a vádat s megmutatta az ujjait.

— Megnyugtatom: a zöld festék nem is lehet az ujján, mert én ezt most, ebben a szerencsés pillanatban kentem rá a maharadza órájára — magyarázta méltán elégedett mosollyal mr. Speed és keményen folytatta: — Viszont nyugtalanítom: ez a zöld festék mégis elárulta magát! Tehát velünk jön!

— E-en? — csilingelt a leány hangja szinte jókedvűen.

Olyan jókedvűen, hogy Speed és Coates egymásra pillantottak: Mi ez? Talán nem érti, hogy miről van szó, hiába beszélünk neki? — de nem, hiszen reagált a zöld festékre és le akarta dörzsölni ujjai hegyéről az áruló nyomot!

— Velünk jön! — szólt mint könyörtelen visszhang mr. Coates; kivette a fiatal hölgy kezéből a régi hímzéssel értékesített retikült, kinyitotta, kivette belőle a ruhatári számot, a retikült meg a zsebébe tette: — Szíves engedelmevével! — morgogta furcsán ható udvariassággal... s egy perc múlva már ők is távoztak, lát-szatra nyugodtan, vidáman, mintha az előkelő Milan étkező termeibe készülnének.

A taxi sofőrje halk hangon kapta az utasítást:

— Scotland Yard!

A kocsiban mr. Speed bízta a fiatal hölgyet:

— Egészen bizonyos, hogy sir Raymond nagyot fog nézni. Számára is nagy meglepetés lesz!

— E-en? — csilingelte ezüst hangján derűsen a szép fiatal hölgy és nagy ártatlan kék szemét rávetette hol az egyik, hol a másik kísérőjére, kikergette jámboran és őszinte szívvel a pokol fenekére kívánt.

Haja úgy hullik,
mint ősszel
a falevél,

ha nem ápolja kellő időben az erre alkalmas szerrel. Ha fésülködés közben haja csomókban marad a fésű fogai között, ez annak a jele, hogy haja és fejbőre sürgős és alapos ápolásra szorul.

A felesleges zsír befedi a hajgyökereket, elzárja a táplálástól és ezáltal a haj kihullását okozza.

Ennek a hajbetegségnek a neve Seborrhoea és biztosan elhárítható a

PIXAVON és

Pixavon-Shampooon

állandó használatával

A PIXAVON+ és a PIXAVON-SHAMPOON-t évtizedek óta klinikailag kipróbálták és a legelső szaktekintélyek ajánlják.

A folytonos ápolás Pixavonnal megakadályozza a hajhullást és a koparképződést, erősíti a fejbőrt, egészségessé, szépe és fényessé teszi a haját, úgy hogy könnyen és fáradság nélkül lehet fésülni.

Hogyan lett A MAGYAR SZINHÁZ HORVÁTH ÉVÁJÁBÓL A MADRIDI OPERAHÁZ Éva Cornellyje

Horváth Éva és Mistinguette

Horváth Éva karrierje a legérdekesebb művészi pályafutások egyike. A Renaissance, a Belvárosi és a Magyar Színházban játszott nagy sikerrel és a kritika mint a drámai színjátszás egyik nagy reménységét tartotta számon és nagy jövőt jósolt a tehetséges, nagyon fiatal leánynak, akit azonban a féltékenykedés és kenyéririgység nem engedett akkoriban kellően érvényesülni. Beregivel játszott a „Hamlet”-ben — és noha a legnagyobb sikert aratta — nem hagyta abba zenei továbbképzését és a táncot. Többször lépett fel ötletes táncszámokban: pl. az Operában a francia árvízkárosultak javára rendezett előadásban, a Fővárosi Operettszínházban, táncmatinékon stb., míg egyik nyáron, mikor férjével, Hegedűs Tibor főrendezővel a párizsi Paramount-studióban filmezett, felfedezte őt a híres francia művésznő, Mistinguette, aki magával vitte turnéra — Európába. A következő évben a híres Sisters Saad-együttes egyik tagja férjhez ment és Eva Cornelly-t — ez volt Horváth Éva művésznéve — érte az a megtiszteltetés, hogy a világhírű szám első tagja lett. A Les Soeurs Saad átalakult *Eva et Yola* számmá és mint ilyet szerződtették télen

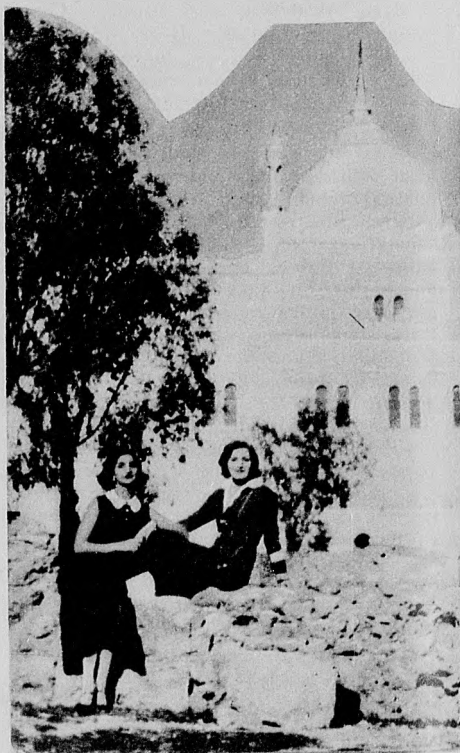
Horváth Éva Cairóban

egy északafrikai furnéra, melynek Cairo, Algír és Tunis voltak főállomásai és noha a szerződés csak december—januárra szólt, április végéig nem engedték el a künön művésznőket a színházakból.

A Riviera után, melynek főállomásai Juan les Pins, Palavas les Flots volt, Biarritz következett, majd most, néhány hetes itthoni pihenő után Madrid.

Horváth Éva, egy sereg fényképet és francia, angol világglap tömjénező kritikáját mutatva, mosolyogva beszél terveiről.

— Egyévi távollét után érkeztem haza, amely sikerek után boldogan és szomorúan, hogy ilyen rettenetes viszonyokat találtam itthon. Bizony Cannes, Algír, Tunisban nem igen ismerik ezt a szót: gazdasági, művészi válság. Januárban a 20 fokos enyhe tavaszi melegben is csak délig dolgoznak az emberek, úgysem tudnak mi kezdeni nagy fizetésekkel, az est pe-

dig
és b
elkül
külö
szüle
egy
szaba
rint
hétre
Ér
az E
val,
szerü
utód
ség i
rádió
Tuni
afrik
fekü
netes

Eva

dig színházbajárással, moziban, varietében és bárban telik el, hogy szórakozzanak és elköltsek a fölösleges pénzüket. Az arabok külön városnegyedekben laknak és az ott született európai származású ifjúságnak csak egy nosztalgikus vágya van: Párizs és szabadságukat megkapva — amit rendszerint télen vesznek ki, — rohannak pár hétre álmoduk városába.

Érdekes események pl., hogy Párizsban az Embassyban együtt léptem fel *Boyer*-val, aki ma a legünnepeltebb és legnagyobb előadó énekesnő. Raquel Meller utóda és túlszárnyalója — a pesti közönség is jól ismeri gramofónlemezeiről és a rádióból. — a legjobb mikrofonénekesnő, Tuniszban pedig mellettem lakott a híres afrikarepülő bárónő, aki súlyos betegen feküdt ott egy szanatóriumban. Rettenetes idegölő munkájának ellensúlyozá-

sára morfinista volt és ez döntötte ágyba. A Rivierán a szezon sokkal gyöngébb volt, mint más években és a művészek között rengeteg a tehetséges, ügyes magyar, akik fantasztikus, exotikus angol, francia nevek mögé rejtőzve kóborolják be a világot.

Téves azt hinni, hogy a finom számnak nincs sikere. Én, aki a Zeneakadémiának művészképző *zongoratanfolyamára* jártam annak idején, most nagy hasznát veszem zenei tudásomnak. Számunk zongorakoncerttel kezdődik és utána kifejező arcjátékomat és mozdulataim plaszticitását műteremen kívül a *dramai színpadnak* köszönhetem. Egy finoman eltáncolt valcer és egy jazzhangulat, melynek, ha ügyes koreografiájához a kosztümök választékosága és a kifejezés abszolút művészsége járul, tényezője annak a sikernek, melyet számunk mindenütt arat.

Eva és Jola, Tunis—Algír—Cairo körútkjuk után most Biarritzba és Madridba szerződtek.
Eva = Horváth Éva

Amin a pestiek — nevetnek

ISKOLÁBAN

Tanító: Tamás, már megint elkéstél, ebből baj lesz!

Tamás: Tanító bácsi kérem, ne tessék haragudni, a mamámnak szüksége volt rám...

Tanító: És nem helyettesíthetett volna téged valaki más?

Tamás: Nem, kérem szépen, mert — pofozott!

SZINHÁZ

— Az tény, hogy mi revünk számára néhány görült keresztünk, azonban ön, kisasszony, kissé későn jött...

— Talán az a néhány óra mégsem számít...

— Néhány óra? Ön pontosan tíz esztendőket késett, kisasszony.

EZEK AZ ASSZONYOK!

— A feleségem rettenetes züllött életet él. Egyetlen nap sem fekszik le hajnal előtt!

— Rémes! És mit csinál egész éjszaka?

— Várja, hogy hazajöjjek a vendéglőből.

A SZOBALÁNYOK GYÖNGYE

— Hát rendben van — szerződöttem! Kap harminc pengő havi fizetést és egyszer egy héten kimenőt. Remélem, sokáig fog maradni!...

— Hát erre biztosan számíthat a nagyságos asszony! Reggel négy óra előtt nem igen szoktam hazamenni...

CSALÁDI IDILL

Feleség: Nem magyarul-nád meg nekem, kérek, hogyan került a kabátodra ez a szőke hajszál, mikor én vörös vagyok?

Férj: Csakhogy elfelejtetted, édes fiam, hogy ez a kabát éppen egy fél esztendeje volt utoljára rajtam...

KORRAJZ

— János, a menyasszonyod ma sokkal jobban tesszik, mint tegnap...

— Lehetséges — ez már egy másik!

EXISZTENCIA

— Miből élsz mostanában?

— Egy póstagalambból.

— ??

— Reggel eladom — este visszajön hozzám.

UCCAI BALESET

— Igazán, őszintén sajnálom, hogy elgázoltam önt! Itt van öt pengő és adja meg, kérem, a címét, hogy még küldhessek...

— Ugy? Mit gondol, én részletfizetésre gázoltatom el magam?

NINCS SEMMI BAJ

— És hogy van a kedves leánya? Hallom, férjhez ment...

— Oh, köszönöm szépen — a férjét ugyan ki nem állhatja, dehát ez minden házasságnál előfordul.

HÁZASSÁG

Feleség (sóhajva): Jaj... úgy unatkozom!

Férj: Végy példát rólam — én nem unatkozom!

Feleség: Ja, neked könnyű — neked én vagyok a feleség!

ORVOSNÁL

— Doktor úr, kérem, olyan mélyen alszom, hogy még a wekker csengését se hallom. Mit csináljak, kérem?

— Vegyen egy új wekkert.

KÖRUTI TALÁLKOZÁS

— Bocssáson meg, uram, de egy félórája keresem már a Dohány utcát...

— Rendben van — meg-bocsátok! A viszontlátásra.

RÁDIO

A RÁDIOAMATÓR
(Turay Ida)

(Hajnal felv.)

Miért buknak meg a színpadi

Szervezzék meg a rádió színtársulatot. — A végzetes paraszt.

A pusztaságban gyalogló arab nincsen olyan magára hagyatva, mint a színész a mikrofon előtt. Nincsen jelmeze, maszkja, nincsen reflektor, sűgő, nem mozoghat, nem kacsinthat, nem kápráztathatja el a nézőket mosolyával, befűthet a sex-appealjével. Nincsen mása, csak a pusztá hangja. Ezért láttam én a mikrofon előtt már elsápadni a legkiválóbb színészeket is és ezért puffogott el leghatasosabb alakításuk is a teljes bukás jegyében a Stúdióban. Híres színpadi sztárokról kiderül, hogy hangjuk nem alkalmas a mikrofonra, hogy sikerüket nem a beszédművészetüknek köszönhetnék, hanem szuggesztív megjelenésüknek, mosolyuknak, kifejező mozdulataiknak.

Viszont egészen kis epizódisták remekül beváltak a rádióelőadásokon. Miért? Mert a rádiószínész éppen olyan külön területe a színművészetnek, akár a filmezés. Ide is specialisták kellene. Olyan színészek és színésznők, akik érzik a rádiót. Akik a hangjukon keresztül meg tudják formálni a megjátszott alakot és teljes illúziót keltenek a hallgatókban. Ilyen színésznők azonban aránylag kevés van. Ez az oka annak, hogy a rádióelőadások szinte kivétel nélkül egyenetlenek, mindig akad néhány szereplő, aki nem alkalmas a rádióra, főleg az ismert színpadi nevek között, akik már megszokták bizonyos játékmódot, mely a színpadon hatásos, de a mikrofon előtt teljesen esődöt mond.

Ebből az következik, hogy sürgősen meg kell szervezni az állandó rádiószíntársulatot. Ma már meglehetősen tisztában vannak a Stúdió rendezői azzal, hogy kik azok a színészek és színésznők, akik a mikrofonelőtti játékszabályait legjobban értik és akik ösztönösen érzik a helyes rádióbeszéd szabályait.

Hogy mennyire más a színpadi alakítás, mint a rádióelőtti, az legjobban a parasztszerepekkel kapcsolatban tűnik ki. A színpadon parasztruhában, bajusszal könnyű a népiesség illúzióját kelteni. De bizony a rádióban nagyon városian és groteszkül festenek a paraszti kiszólások, mert kiderül, hogy a színész vagy színésznő hangja egyáltalán nem hangzik „népiesen”.

A rádió rendezője nem oszthatja ki a szerepeket a külső megjelenés hatásossága szerint, ami a színházaknál fontos szempont, hanem a színészek hangjának színezetét veszi mindenekelőtt vizsgálat alá, még pedig telefonon keresztül. Akkor azután a színésznek újra meg kell tanulni beszélni. Más a hangsúly, a tempó, a lélekzetvétel a mikrofon előtt, mint a színpadon.

A legjobb rádiószínész tehát az, akinek legjellegzetesebb a hangja. A rádiószínjátékot a szó szoros értelmében úgy meg kell hangszerelni, akár egy zenekart. A hallgatóknak azonnal fel kell ismernie, hogy a szereplők közül ki beszél. A színpadon a néző sohasem lehet zavarban, hiszen látja a beszélőt, a mikrofonon keresztül ellenben csak a hang sajátos színezetéről ismeri fel a színészt.

Legkitűnőbb rádiószínészeink közé tartozik Kiss Ferenc. Remekül érvényesül Körmendi János mélyen bűgő orgánuma és pompásan érezteti a szerep groteszk vidámságát Gárdonyi Lajos. Kitűnően vált be Gózon Gyula. De a legnagyobb sikere Szász Ilának van. Ez nagyon természetes, mert Szász Ilá ereje éppen abban rejlik, hogy valósággal artístája a hangnak. Rendkívül változó, százele árnyalatra képes különös hang ez, melyet játékos jókedvvel tud Szász Ilá változtatni. Színesztűtánzatainak a rádióban sokkal nagyobb sikere van, mint a színpadon, ami érthető is, mert sokkal megle-

sztárok a mikrofon előtt?

szerpek. — A szereposztás titkai. — Mi az a hangkulissza?

pőbb a hatás, amikor nem látjuk az utánzót, hanem csak az utánzott művész hangját halljuk.

Hangsúlyoznunk kell, hogy mindez nemcsak a prózai színészekre vonatkozik, hanem az énekesekre is. És különösen az énekesnőkre. Kiváló énekművésznőink a rádióban egyáltalában nem érvényesülnek, mert a hangjuk mikrofonon keresztül túlságosan éles. Legnagyobb baj a magas szopránokkal van. Ezek — sajnos — mikrofonon keresztül majdnem élvezhetetlenek, annyira, hogy például Amerikában már egészen a minimumra redukálták az énekesnők szerepeltetését. Nálunk Kőszegi Teréz, Nagy Izabella és Bodán Margit hangja vált be legjobban, de nagy sikere volt Nagy Margitnak és Szabó Lujzának is.

A színész egyetlen támogatója a rádió előtt a hangkulissza. Dr. Bánóczy Dezső, a Stúdió rendezője, akivel a hangkulisszáról beszélünk, ezzel kapcsolatban a következőket mondotta:

— Nem elég, ha a közönség a színész hangját hallja, hanem valahogyan azt a környezetet is a közönség elé kell varázsolni, melyben a cselekmény játszódik. A színpadon ez kulisszákkal történik, a stúdióban hangokkal. Például ha a cselekmény tengeren játszódik, gramofónlemezen adjuk le a tengerzúgást. Vagy mondjuk, hogy a színhely egy mulató. Akkor a rendező feladata, hogy a mulató tarka életét megfelelő helyeken elhelyezett zenével, pohárcörgéssel, tömegmorajlással, elmosódott beszéddel, kacagással stb. éreztesse meg. Minden színdarab-előadással kapcsolatban meg kell oldani néhány hangkulisszát és ezekben egyre növekvő jelentősége van a gramofónnak. Képzeljük el például, hogy milyen tökéletes olasz illúziót tudunk adni olasz népdalok megszólaltatásával. Külföldön már igen figyelemreméltó kísérletek folynak gramofónlemezekkel abban az irányban, hogy a darabokkal kapcsolatos tömegjelenségeket lemezekre vesszük fel és kellő pillanatokban ezeket indítja meg a rendező, úgyhogy az előadásban csak a dialógokat mondják el a színészek, minden más gramofónlemez. Ez rendkívül okos és helyes újítás, mert a tömegek elhelyezése és szerepeltetése a mikrofon előtt igen nehéz és kényes dolog. Ha azonban ezeket a jeleneteket gramofónlemezen rögzítjük meg, úgy a rendezőt semmiféle kellemetlen meglepetés nem érheti és bizonyos, hogy a legjobbat, leg-tökéletesebbet kapjuk.

Általában a gramofón nézetem szerint egyre fokozódó jelentőséget nyer a rádióelőadásokban. Szerintem a legideálisabb hangjáték a konferánsszal kiegészített gramofónlemez, mint amilyen volt például az operettek története, dalok szárnyán a világ körül, régi és új farsangok, a tánczene története stb. Kifogyhatatlan az ilyen előadások lehetősége. Helyszíni közvetítést is lehet ilyen módon a mikrofon elé vinni. Először ugyanis gramofónlemezeztük az illető bányának, falunak, gyárnak stb. azon jeleneteit, melyeket a közönségnek közvetíteni akarunk és azután egy megfelelő konferánsz kíséretében forgatjuk le őket. Mennyi sok munkát, sőt költséget lehetne így megtakarítani. És milyen biztos lenne a siker! Azt hiszem, hogy a jövőben csak sporteseményeket és néhány alkalmi ünnepséget fognak valóban helyszínről közvetíteni, a többi helyszíni közvetítés gramofón útján történik. Hiszen a közönség szempontjából nem a technika módja, hanem az illuzó tökéletessége a fontos. Ezt pedig százszázalékosan fogjuk ilyen módon kielégíteni.

Carusoné

REHABILITÁLJA FÉRJÉT A PESTI BUKÁSA MIATT

A világ legszebb hangjának története

(A világ legnagyobb, legcsodálatosabb hangú énekese Enrico Caruso volt. Amióta a gép megörökíti az emberi torok kincseit, hozzá hasonló tüneményes hangot nem ismerünk. Ennek az embernek életéről, szerelméről és elmúlásáról szólnak az alábbi sorok.)

„Anyám meztláb járt, hogy engem énekelni taníttasson” — mesélte a nagy énekes. Huszonegy gyermeknek adott ez az anya életet, de Enrico volt a kedvence. Tőle várta a nagyot, az igazán szépet. Volt egy

barátnője, akinek éppen abban az időben született kisgyereke, mikor Enrico is a világra jött. A jómódú hölgy újszülöttje azonban meghalt és az anya a kétségbeeséstől lelkileg összeroppant. Anna asszony, amint tudott, hozzá sietett és Enricót, a párnapos escesemőt a szerencsétlen asszony ágyába tette. Azt hitte, hogy a dáma jó tulajdonságai átmennek majd az ő kisfiába is, ha az lesz a nevelője...

„Maga nem tud énekelni!”

Fiaatalember volt, Nápolyban élt és bevonult katonának, mint a többi fiaatalemberek.

Gyakran ment az arzenálba és ha senki sem tartózkodott bent, énekelni kezdett. Hatalmas orgánuma betöltötte az egész épületet. Egy napon meghallotta énekét az őrmester. A katonának tetszett a hangja és azt mondta, hogy elviszi őt Vergine énekmesterhez, aki akkor Olaszország leghíresebb tanára volt. Enrico izgatottan lépett a maestro házába. Vergine fogadta őket és egykedvűen hallgatta Caruso énekét. A próbaéneklés után megszólalt:

— Maga nem tud énekelni. Magának egy csöpp hangja sincs! Ugy szól, mint ahogy a szél füttyül be az ablaknyíláson.

Enrico nem csüggedt el, hanem megkérdezte, jelen lehet-e Vergine óráin. Nem mint tanuló, csak — a hallgatóság soraiban. Vergine távozásuk közben vállat vont, hogy neki mindegy, mit csinál Caruso...

Az első fellépés

Vidéki városka Olaszországban, kis staggione. Itt kezdte Caruso. Ő volt a „második szereposztás”. Sajnos, az első tenor mindig egészséges volt. Egy napon, mikor az együttes Nápoly közelébe érkezett,

Caruso utolsó fényképe feleségével

Caruso felkereste a kis városkában barátait. A fiúk illő módon fogadták és alaposan leitták magukat. Énekeltek mindannyian. A láрма és jókedv tetőfokán egyik kollégája ront be a koreszába:

— Caruso, jöjj! Subito, Subito!! (Gyorsan, gyorsan!) A tenorista megbetegedett. Muszáj fellépned! Hallod, Carusito?

Szédülten állt Enrico... talán nem hallotta jól, mámoros volt a feje a bortól. Barátai támogatták az operáig. Azonnal a színpadra vitték és az igazgató elkergette mellőle a hivatalnokokat. (Caruso később azt sem tudta megmondani, melyik daljáték került akkor színpadra.)

Képzelték, milyen volt az éneke!

Előadás után szinte elkergették a színházból. Kollégái szemrehányó pillantásaitól kísérve surrant ki. Az uccagyerekek esüfölködve kiáltották utána az utcán:

— Ubbríaco! Ubbríaco! (Részeges!!)

A hűvös éjszakában jutott eszébe, hogy milyen alkalmat mulasztott el.

Öngyilkos akart lenni.

— Csak még egyszer adnának alkalmat, hogy megmutassam, hogyan kell egy tenoristának énekelni — mondotta.

Az első siker

Padlásszobájának ajtaja felpattant.

— Caruso... kifütyüllék a tenoristánkat — rontott be valaki, — azonnal jöjjön a színházba. A közönség „Ubbríaco”-t kiabál.

— Madonna mia — kiáltotta Caruso.

A nézőtér tréfásan fogadta:

— Itt van a részeges énekes.

Énekelni kezdett.

Nagyon tetszett. Persze, akkor még nem volt kultúrált hangja.

Taps volt, kiabált a tömeg és a sikerére mi sem jellemzőbb: az igazgató esti 10 lra felléptidíjat ígért neki a jövőben.

Dorothy

Dorothy Caruso, a tenorista özvegye így meséli el szerelmük és házasságuk történetét: „Mikor Caruso házunk, illetve édesapám vendége lett, nagyon csodálkoztam és csalódtam is, mert apám annyira szívesen látta.

Később azonban már énniattam jött és apám megjegyezte:

— Nem értem, hogy Caruso miért jár ide egyszerre olyan szívesen...

Nem engedte, hogy a felesége legyen.

Enrico kétségbeesetten fogadta ezt a hírt. Naponta beszéltünk egymással telefonon és elhatároztuk, hogy atyai engedély nélkül házasodunk össze. Enrico úgy találta, hogy jobb lenne, ha egyszerűen nem szólnánk semmit és megesküdünk. Az anyakönyvvezető nem ismerte fel és talán nem is értette a nevet. Azt kérdezte, mi a foglalkozása?

— A foglalkozásom — válaszolt Caruso és esodálkozva nézett körül.

— Igen, mivel keresi a kenyerét? — kér-

Caruso felesége ma

dezte a hivatalnok anélkül, hogy feltekintett volna az iratokból:

— Mivel? Hát... énekelek... ez minden, amit csinálok.

Utána egy kis templomba mentünk.

Később értesítettük a papát...

Ájulás a színpadon

A „Szerelmi bájital” című operában énekel a newyorki Metropolitan színpadán. Egyszerre csak vérsugár ömlik a torkából. Caruso a legnagyobb lelki erővel énekelte végig a szerepét, aztán ájultan esett össze. Ettől kezdve nem tudott rendbejönni.

Kétszer megoperálták. Betegágyán ezt mondta:

— *Voglio morire, voglio morire in Italia, in mio paese!*

(Olaszországban akarok meghalni, a házámban.)

Nápolyban...

Vissza akart utazni Amerikába. Amikor már kicsit jobban lett, magas lázat kapott ismét és képtelen volt útrakelni. Bágadtan feküdt betegágyán. Felesége nem mozdult el mellőle.

— Doro... Doro... — suttogetta, — nem kapok lélegzetet.

Fájdalmas tekintetet vetett a feleségére.

— Doro... Doro...

Aztán nem mozdult többé.

Dorothy Caruso most rendezte sajtó alá férje, Enrico Caruso kritikáit és feljegyzéseit. A könyv egyik fejezete Budapestről szól, Carusónak pesti kudarcaról és bukásáról.

— Enrico akkor indiszponált volt — ismeri be Carusoné — és a magyar közönség jogosan fejezhette ki a nemtetszését. Sajnos, többé nem volt rá alkalmunk és ideje, hogy bebizonyíthassa az ellenkezőjét és kedve sem volt hozzá...

Kristóf Károly.

A RÁDIÓ HUMORA

Népszerű csillagászati előadás

Szabadegyetemi előadó: A Vega csillagzat, hölgyeim és uraim, olyan messzire van földünkötől, hogyha valaki önöknek onnan rádióon szerelmet vallana, erre a vallomásra már csak dédunokájuk mondhatna igent.

Az edzett hallgató

A hölgy: Ugyan kérem, kisasszony, hogyan tud ilyen nyugodtan ülni és rádiót hallgatni, mikor a gyerek úgy sír?

A nevelőnő: Ó, nagyságos asszony, az engem egyáltalán nem zavar.

Süllyedés

— Jó napot, Becker, régóta nem láttalak, hol laksz most?

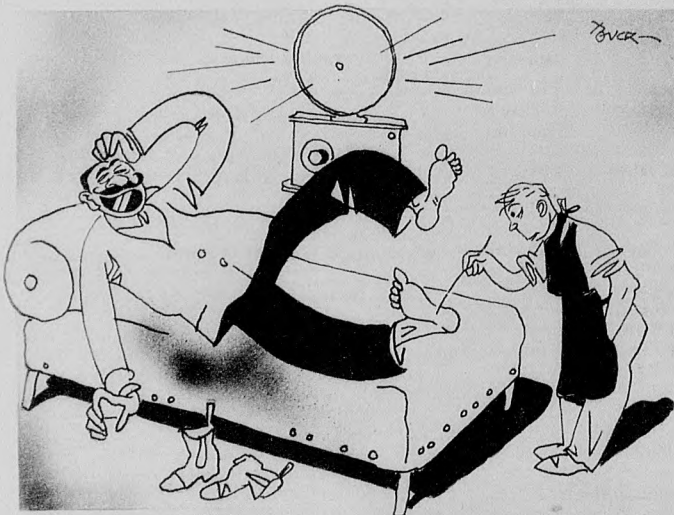
— Lencse ucca 20, ötödik emelet 16.

— Mi? Ötödik emelet? Ilyen mélyre süllyedtél?

A kis ártatlan

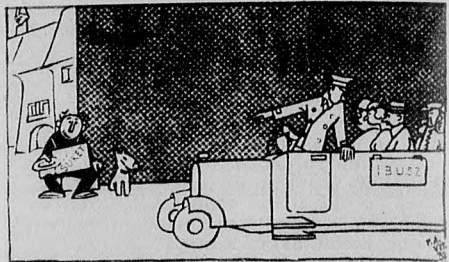
Bíró: Mi? Visszavonja beismerő vallomását?

Vádlott: Igenis. A védő úr közben meggyőzött ártatlanságomról.

Majstrom, ha Pestről hallgat vidám estét — és ha éppen nevetni akar

BUDAPEST NEVEZETESSÉGEI

...és itt, Mesdames et Messieurs, ... láthatják fővárosunkban az egyetlen embert, aki a rádió műsorával meg van elégedve."

Vadászszerenese

— A turném egyik napján — meséli Kalmár Pál — kora hajnalban keltem fel, puskával a hónom alatt vadászni indultam. Alig telt el egy óra és máris egy jól kifejtett őzbak feküdt holtan lábaim előtt.

— És miben halt meg az a szegény állat? — kérdezi csöndesen valaki.

Zavartalan vétel

— Ezt a kofferrádiót melegen ajánlhatom, uram, úgy fogja magát a kiránduláson érezni mellette, mintha otthon lenne.

— Hm, kérem, mutasson nekem akkor talán egy másikat.

A ronda kép

Egyik erősen rövidlátó rádióelőadó, aki most nősül, képet akar vásárolni. Felkerekedett egy műkereskedőt, szénézett, az egyik képre mutatott és így szólt: — Kit ábrázol ez a ronda kép?

— Bocsánat, uram, ez nem kép, ez egy tükör!

Modern strandruha

— Te, milyen színű fürdőruhában volt ma Liza a strandon?

— Nem tudtam megjegyezni, csak hátulról láttam őt.

DÉLIBÁB

ELŐFIZETŐINEK ÉS OLVASÓINAK
OLCSÓ
BEVÁSÁRLÁSI FORRÁSAIN

**KISIPARI TERMÉKEK
BUTORCSARNOKA RT**
VII, DOHÁNY UCCA 66 SZÁM
Mindenmü lakásberendezések,
asztalosmesterek készítményei. —
Kedvező fizetési feltételek, rész-
letre is

Cipő Friebertnél

legszébb, legjobb, legolcsóbb
Rákóczi út 39, Vámfáz. krt. 10,
Terež körút 62

Fűző- és fürdőfűző-
különlegességek

Keleti J. orvosi műszer-
fűzőosztálya
Kérjen ingyen árjegyzéket

FÜRDŐKÁD,
gyermekkádnak, mosdók, kloze-
tok, klozetartányok, vizkagyo-
lók, kis gyári hibával. Fürdő-
kályhák, pohártartók, poleok
Bálint-nál, Magyar u. 1
Kossuth Lajos u. sarok. Telefon

„GLOBUS” épületasz-
falosüzem
Ajtó, ablak 36.— P-ért
Használt árú raktáron!
V. ker., Csanády uca 10

Csillár, rádió, gramofon
részletre is!

Legolcsóbb ár! Legnagyobb vá-
laszték! **Reich Miklósnál**
VILMOS CSÁSZÁR UT 45 SZÁM
Telefon: 144-72 és 272-67

**INTÉZETI RUHÁK,
FEHÉRNEMŰEK, CIPŐK stb.**
NAGY VÁLASZTÉKBAN!

SZÉKELY JENŐ
IV, PETŐFI SÁNDOR U. 9

VILLAMOS VASALÓK,

forralók, teáskannák, csillárok
elsőrendű minőségben, rendkívül
kedvező áron

EDINGER ARTHUR és TSA
IV, PETŐFI SÁNDOR UCCA 5.
Telefon: 872-45

Ha jól és olcsón akar
öltözködni, keresse fel új
helyiségében az 50 éves

„IMHOF” férfiruha-
árúházát
VII, Rákóczi út 52. Nem saroküzlet

**LEGJOBB SZABÁS,
LEGOLCSÓBB ÁR!**

GERŐ uridivat fehér-
neműkészítő
IV* MUZEUM KÖRUT 35 SZÁM
Telefon: Aut. 854-11

MIG ŐN NYARAL
dunnájából PEHELYPAPLANT
készítünk.

Brokát műselyemből ... P 32.—
Virágos műselyemből ... P 26.—

PLUMA paplangyár Kammer-
mayer Károly uca 2
(Szervita tér sarok.)

NYÁRY GYÓGYCIPÉSZ,
SZONDY UCCA 25 SZÁM

Érzékeny fájós lábakra készíték or-
vosok által elismert gyógycipőket.

MAGYAR EMBER ÉPITI MEG AZ ÚJ KINAI RÁDIÓT

Egyik dunaparti szálló portásának asztalán
érdekes bejelentőlap fekszik:

Ch. F. Rosenberg
Directors of Columbia
Broadcasting Co.

Születési éve: 1882.

Születési helye: Vágújhely.

Mister Rosenberget a hotelben nem találjuk:
a forró délutánokat a Beitscher-uszodában
tölti. Nem baj! Még kellemesebb! Strand-
kosztümben is azonnal kiütközik rajta a tipikus
amerikai.

Mister Rosenberg, mint a bejelentőlap is
tanúsította, magyar születésű. Apja Vágújhelyen
merte a pálinkát a tutajozó tótoknak, egészen
addig, míg a múlt évszázadbéli kivándorlási
láz ki nem csábította családostól Amerikába.

Kint, mint már szokásos, mindent megpróbált.
Szatócs volt Detroitban, vendéglős Cleveland-
ban, óragyáros Massachusettsben és végül kikö-
tött Senectady-ban, ahol gyári kantinja van
ma is. Közben fia, az itt szereplő *Ch. Rosenberg*
elvégezte az amerikai elenit, közép- és főiskö-
lát: rádiómérnök lett és mint ilyen a második
legnagyobb amerikai rádióvállalat vezető kísér-
lező direktora.

Most szabadságát Európában tölti és előtt
megnézni azt a házat Vágújhelyen, ahol szüle-
tet. Megnézte és mint igazi amerikai, nem
maradt tétlen és üzleteket is szándékozik kötni.
Tárgyalásokat folytat a magyarországi hiva-
tatos és nem hivatalos rádiókörökkel arról,
hogy itt, Magyarországon állítaná fel az első
kontinentális rádió képleadóállomást. Ezek a
tárgyalásai egyelőre csak informatív jellegűek.

Ch. Rosenberg innen *Kinába* utazik, ahol az
ő társasága állítja fel a kínai köztársaság első
hivatalos rádióállomását.

Rádiórevü

A rádió és az U. S. A. elnökválasztása. Az Egyesült-Államok elnökválasztásának propagandájában döntő szerepe van ezúttal először a rádiónak. Csak nemrég adtunk hírt arról, hogy Roosevelt elnökjelölt rádióautóval tartja propagandakörútját az U. S. A.-ban. Most egy ennél sokkal érdekesebb újítást vezetett be a Columbia Broadcasting, mely rendszeresítette a helyszíni közvetítéseket, izgalmas riportokat a választási küzdelemből. A nagyobb gyűléseken a Columbia rádióriporterei gomblyukukban tökéletes mikrofonnal jelennek meg s a gomblyukmikrofon segítségével az egész gyűlést bejárva, igazán páratlanul érdekes és friss tudósítást, helyszíni riportot adhatnak le.

A világ legmagasabb vevő-antennatornyai. A Berlin melletti Beelitz-ben most fejezték be a világ legmagasabb vevő-antennatornyainak építését. A 75 méter magas antennatornyok Amerika vételére szolgálnak, mert a német rádió már a közeljövőben terbevette az amerikai adók műsorának vételét, selerősítést és tovább-sugárzását az előfizelők számára.

Halálraítéltek anyja a rádióban. Hilversum holland adó rendkívül érdekes előadást közvetített. Az előadást egy Ada Wright nevű amerikai néger asszony tartotta az amerikai

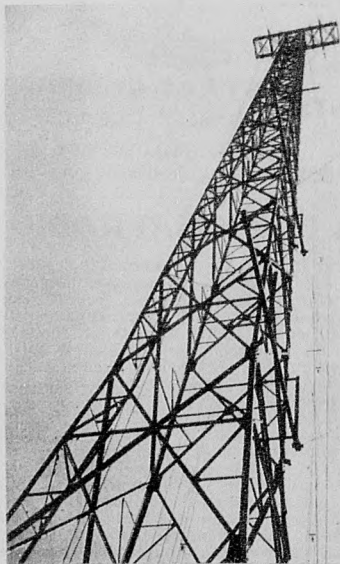
Kaltenborn rádióriporter gomblyukmikrofonnal a kongresszuson

igazságszolgáltatás júrcsa visszasságairól. Ada Wright-nek két fia van a siralomházban, mindkettő halálra ítélve — azok közt a néger suhancok között, akikre egy fehér nő meg-lámadása vádjáért villamosság vár. A néger-ek, akiknek ártatlansága mellett egész sereg kiváló amerikai államférfi és nő tört lándzsát, már hosszabb ideje vannak a siralomházban. A néger anyja előadásában elmondta, milyen terror alatt született meg a bíróság igazságtalan halálos ítélete az ártatlan suhancok, köztük az ő 14, illetve 17 éves fiait ellen.

Helyszíni közvetítés 140 kilométeres sebességgel. Az indianopolitisi nagy autópályán megtartott nemzetközi motorkerékpárverseny-ről igen érdekes helyszíni közvetítést adott a C. B. C. A rádió egyik riportere, hogy a versenyt közelebről láthassa, motorkerékpáron robobott a versenyzők után, a motorkerékpár kormányrúdjaiba volt beépítve a mikrofon s az oldalkocsiban kis leadó vill magával. A 150 kilométeres sebességű helyszíni közvetítés elég jól sikerült.

A speaker-világrekord. Ezt a júrcsa világ-rekordot az amerikai KGFI adó egyik speakere tartja, aki 3 eszlendő alatt 4 millió százezer szót mondott be rádióba.

A madridi rádiókonferencia. Szeptember 3-án, délelőtt 11 órakor lesz a madridi rádiókonferencia ünnepélyes megnyitása a szenátus csarnokában. Ezen a konferencián végleg rendezni akarják a világ éterviszonyait s az érdeklődésre jellemző, hogy a konferencia vezetőséghez már eddig is 3000 különböző javaslat, terv és indítvány érkezett be. A konferenciával párhuzamosan a világ összes távirati irodáinak küldötjei is tanácskozást tartanak.

A beelitz-i Amerikavevő egyik 75 méteres tornya

AMIT ÉRDEMES LESZ MEGHALLGATNI

A július 31-től augusztus 6-ig terjedő műsorhét? Lásuk hát a medvét!

Siklós Albert, akinek táncimpresszióit július 31-én, délután az Operaház tagjaiból alakult zenekar interpretálásában halljuk, 1878-ban született. A Zeneakadémián Koessler növendéke volt, előbb egy magánzeneiskolában működött, 1910-ben került a Zeneakadémiához a zeneelmélet tanáraképpen. A Zeneművészeti Főiskolán ez-

Siklós Albert

időszereint zeneszerzést és hangszerelést tanít. Több zenekari művet: szimfóniát, szvitet, nyitányt írt, ezenkívül néhány kamarazenedarabot is szerzett. A „Tüskör” című pantomimje az Operában és a Városi Színházban is színpadra került. „A hónapok háza” című misztériumát az Operaház mutatta be. Zenei szakirodalmi téren igen produktív és sokoldalú működést fejt ki és számos tankönyvet is írt.

Kacsóh Pongrác, akinek „János vitéz”-éből július 31-én d. u. 5.30 órakor pláne énekfőúrrészen is hallunk részleteket és akinek több szerzeményét úgyszólván minden héten 4—5-ször is hallhatjuk, 1873-ban született, a bölcsészeti doktorátust Kolozsvárott szerezte meg, ugyanitt végezte zenei tanulmányait is Farkas

Ödön vezetése alatt. Budapesten működött eleinte gimnáziumi tanárként, 1909-ben a kecskeméti főreáliskola igazgatójává nevezik ki, 1912-ben Budapest székesfővárosi főigazgató lesz és a fővárosi zenetanfolyam vezetője. A zeneoktatás terén szerzett érdemeit sem lehet lekicsinyelni, nevét azonban a legnépszerűbb magyar daljáték, a „János vitéz” (1904.) megírásával tette maradandóvá. Dalosjátékai közül megemlíthjük „Csipkerózsá”-t, „Rákóczi”-t, „Mary-Ann”-t. 1918-ban írta utolsó művét, a „Dorottya” című vígoperát. Népszerűvé és úgyszólván nemzeti kincsé azonban csak a „János vitéz” örökbecsű melódiái váltak. Kacsóh Pongrác fizikai és zeneesztétikai műveket is írt. Élete utolsó esztendeit gyógyíthatatlan betegsége következtében előhalottként töltötte.

Brahms Johannes, akinek július 31-én, 6.40 órakor a Székesfővárosi Zenekar interpretálásában két magyar táncot halljuk, 1833 május 7-én született Hamburgban. Apja a Városi Színház zenekarának kontrabasszistája volt, zenei tanulmányait Altonában végezte Marxen-nél és 14 éves korában lépett fel először zongorahangversenyén. Életében sorsdöntő esztendő volt 1853, ebben az esztendőben ugyanis Reményit, a világhírű magyar hegedűst elkísérte koncertturnéjára. Ekkor ismerkedett meg a másik világhírű magyarral, Joachim Józseffel, aki őt Robert Schumannnak ajánlotta. Schumann nagy cikket írt róla az általa szerkesztett zenei folyóiratban és ebben a cikkben Brahmsot üstökösnek nevezi, ami a fiatal zenész nevét egy csapásra ismertté tette. Brahms életét „örökös” agglagényként élte le. 1854-ben jelentek meg zongoradarabjai és daltai, ezután karvezető lett Lippe-Detmold hercegénél. Élete meglehetősen hányat-

tott volt, élt Hamburgban, Bécsben, Svájcban és Dél-Németországban. 1896-ban súlyos májbetegség támadja meg, ekkor készül el utolsó művével, a „4 komoly ének”-kel. 1897-ben halt meg. Négy szimfóniát írt, legnépszerűbb szerzeményei azonban a „Magyar táncok”.

Móricz Zsigmond augusztus 1-én, este 8-kor „Nyári történetek” címen olvas fel a rádióban. A magyar regényírás legeredetibb jelensége

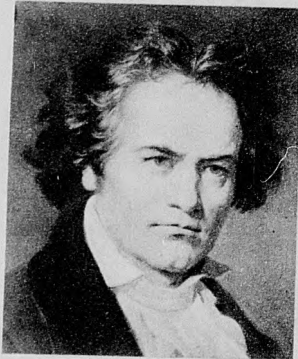

Móricz Zsigmond

Móricz Zsigmond. 1879-ben született Csécsén. Tanulmányait Sárospatakon, Kisújszálláson és Debrecenben végezte. Teológiát, majd filozófiát tanult, a közoktatásügyi minisztériumban volt tisztviselő, tehetsége korán az újságíráshoz vonzotta. A későbbi tehetségek közé tartozik, neve 29 éves korában vált általánosabban ismertté „Hét krajcár” című novellájával, mely a Nyugatban jelent meg. Ady Endre azonnal Móricz Zsigmond mellé állott és több versében aposztrofálta őt. Ezután jelenik meg első regénye, a Sárarany, mely a magyar parasztot a realista regényírás nyíltságával ábrázolja, ellentétben az addig idealizáló népszínműszerű parasztregegyekkel. Móricz Zsigmond legtermékenyebb regényíróink egyike, írásait

az erő és a népi lélek ismerete jellemzik. A Fáklya, Galamb papné, Légy jó mindhalálig, Forr a bor, Kivilágos kivirradtig ismertebb regényei. A „Sári bíró” című színműve erős drámaiságával tűnik ki. Utóbbi időben több regényét dolgozta át színpadra.

Ludwig van Beethoven, a zeneköltők fejedelmének A-dur szonátáját augusztus 1-én, este 11-kor Ferencsik János és Csuka Béla hangversenyén halljuk, III. Leonóra nyitányát és V. (Sors) szimfóniáját pedig a Budapesti Hangverseny Zenekar előadásában augusztus 2-án,

Ludwig van Beethoven

este 9.25 órakor az Állatkertből. Beethoven 1770 december 16-án született Bonnbán, apja és nagyapja énekesek voltak. 12 éves korában már cembalon játszott az udvari zenekarban, 1792-ben költözött gróf Waldstein támogatásával Bécsbe, ahol az osztrák és magyar arisztokrácia erős pártfogásába vevészi. Haydn lett a mestere és az előkelő társaság szalonjait egymásután megnyílnak előtte. Lichnowsky herceg házában lakik 2 esztendeig, majd gróf Brunswick Ferenczel és hugáival, Terézszel baráti ismeretségbe kerül. Életében fordulópontot jelent Rudolf főherceg és Lobkowitz herceg támogatása, akik évente 4000 forintot adnak a már ismertnevű Beethovennek. 1800-ban kezdődik végzetessé váló fülbaja, 1808-ban már rosszul hall, 1819-ben már teljesen sü-

ket, süketen írja legnagyobb művét, a IX. szimfóniát. 1827 március 26-án halt meg.

Schumann Róbert, akinek a „Költő szerelme” című dalciklusát augusztus 2-án, este 7.15 órakor Gregor Vilmos interpretálásában halljuk, 1810-ben született. Apja zwickaui könyvkereskedő. Szülei Lipcsébe küldik jogot tanulni, ehelyett ő titokban zenét tanul. A heidelbergi egyetemen sem törődik túlsokot a joggal, jogi tanulmányait félbe is szakítja és Lipcsében végleg a zongoratanulásra veti magát, virtuózzá akar lenni. Ennek azonban véget vet egy fantasztikus ötlete, hogy ujjait mozgékonyabbá tegye, operációnak veti alá magát s a műtét következtében jobbkezének második ujjja bizonytalanná válik. Ezután zeneszerzéssel és zeneirodalommal kezd foglalkozni, 1850-ben Düsseldorfban telepszik meg. Itt támadja meg a végzetessé váló agy-baj, 1854-ben öngyilkosságot kísérel meg, elborult aggyal két esztendeig ápolják még, 1856-ban hal meg. Dalai és zongoradarabjai halhatatlanná teszik nevét.

Fehér Ilonka hegedűművész nő elég hosszú hallgatás után szerdán, augusztus 3-án este 5.30-kor ismét szerepel a mikrofon előtt. A művésznő fiatal kora dacára sikerrekből igen gazdag művészi multira tekinthet vissza. Hazai sikerei mellett hegedűjével bejárta egész Európát és

Fehér Ilonka

Párisban, Londonban, Gentben, Milánóban és Bécsben az elsők között ünnepezték. Kiváló művészetével mindennél elismerést és dicsőséget szerzett magának is és a magyar névnek is. Műsorán Veracini Pugnani-Kreisler, de Falla és Bartók művei szerepelnek.

Hekler Antal dr. tart esztörtökön, délután 6 órakor művészettörténeti séták címen Székesfehérvár műkincesiről előadást. Hekler dr. 1882-ben született Budapestben. Jogot végzett, majd Párisban és Münchenben művészettörténetet és archeológiát tanult. A Nemzeti Múzeumban működött ezután és egyetemi magántanárrá nevezték ki. A görög és római művészet szakértője, könyvet is írt a görög és római arcképszobrászatról.

Richard Wagner műveiből hallunk részleteket 4-én, este 8 órakor, a „Német opera mesterei” ciklus II. részének keretében. Wagner a zene forradalmára, 1813-ban született Lipcsében. A magdeburgi színház karnagya volt 1834-ben, 1836-ban Königsbergben feleségül vette Planner Minna színesznőt, akitől 1861-ben vált el. Rigában volt karmester, aztán 3 esztendeig nyomorgott Párisban, ezalatt írta a „Rienzi”-t, mely 1842-ben sikerrel került Drezdában színpadra. 1843-ban adják elő a „Bolygó hollandi”-t, 1845-ben a „Tannhäuser”-t, zenedrámáinak szövegét is ő maga írta. 1849-ben részt vett a forradalomban s ezért száműzték, Párisban és Zürichben élt. Ekkor már kész volt a „Lohengrin”, melyet 1850-ben Weimarnban Liszt vezénylete alatt mutatnak be. 1861-ben kegyelmet kap. 1864-ben II. Lajos bajor király szegődik Wagner hívévé, 1865-ben a „Tristan és Isolda”, 1868 „A nürnbergi mesterdalnokok”, 1869 a „Rajna kincse”, 1870 a „Walkür” előadásának dátumai. Ekkor kezdi meg Wagner a bayreuthi ünnepi színház építtetését, melynek felavatásán, 1876-ban az egész Niebelungen-tetralógia kerül színpadra.

A Közönség levelesládája

... Hogyan lehet az, mélyen tisztelt Szerkesztő úr, hogy a rádióban igen kevés eredeti hangjátékokat hallunk? Miért merül ki a rádió műsora az 1 és 3 felvonásos színpadra való művek előadásával, amiket előzőleg még a mikrofonhoz kell „idomítani” és még így is csak felemás hatást keltenek. A külföldi adók műsorának egyik legkedveltebb és legszórakoztatóbb műsorszám a speciális rádióhangjáték. Miért nincs ez nálunk? Talán az írók nem írnak hangjátékokat? Vagy a Studiót terheli ezért a felelősség?

Hedwig Károly, Budapest.

*

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Falusi lakos vagyok és legfőbb szórakozásom a rádió. Bár nehezemre esik a havi 2 pengő 40 fillér, de mégis megfizetem pontosan, mert a rádiót már nélkülözni nem tudom. Miért kell nekem néha hosszú napokon keresztül szimfóniát, allegrót és dúrokat hallgatnom, mikor szívesebben hallgatnék inkább valami más, mondjuk szalózenekart vagy cigánymuzsikát. Nem lehetne azt megtenni, hogy a nehéz zene kedvelőinek szűkebb köre számára Budapest II. adna, mi falusiak pedig — hiszen mi vagyunk a többség — olyan előadásokat hallanánk Budapest I-en, melyek bennünket érdekelnek?

Tisztelője

Vass Bódog, Ujfalu.

*

Tisztelt Szerkesztőség!

Kérem jelen panaszos soraimnak nb. lapjukban való szíves közlését, nézetem szerint ugyanis mindenkit érdeklő kérdésről van ezúttal szó. Kedvenc műsorszámom — a hírek lennének, ha a Studió ilyen című rovatát híreknek nevezhetnénk. Este, ha a napi munkából hazalérve megacsoráztam, kinyitlom a rádiót és érdeklődéssel várom az esti híreket. Érdeklődésem azonban csakhamar lelohad.

Ezek a hírek egyrészt olyan szárazan vannak megírva, hogy nem sok örömem telik benne. Másrészt meg ez az egész rovat amolyan vegyesfelvágott, rendszerint több benne a kommuniké, mint a valódi és érdekes hírek. Talán a rádió attól fél, hogy a napilapoknak konkurrenciát csinál majd és ezért olyan unalmas a hírovat? Eleven ujságot lehetne csinálni a rádió hírovatából, időnként egy-egy színes riporttal, háromperces interjúval tarkítva. A napilapoknak ez, határozottan állítom, nem lenne konkurrenca, a rádió pedig különö szolgálatot tenne közönségének.

Teljes tisztelettel

Biró Gyula, Debrecen.

*

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Több mint félesztendeje, hogy egy tüdőbetegszanatóriumban singlödtem, ahol sok más társammal együtt rá vagyunk utalva a rádióra. Minden más hibától eltekintve, elsősorban azt szeretnék a Studiótól a betegek számára ajándékképpen kapni, hogy a másort korábban kezdjék, ha nem is 7 órakor, mint igen sok külföldi adó teszi, de legalább 8-kor. A dél-előtti unalmas fekvőkúrán igen fájdalmasan nélkülözzük a rádiót. Ugy gondolom, a betegek százainak teszek szolgálatot, amikor szerkesztő urat e levelem közlésére kérem.

K. G.

*

A sok panaszlevéllel szemben engedje meg a tisztelt Szerkesztőség, hogy a magam részéről dícsérő szót is szóljak a Studió irodalompolitikájának örvendetes megváltozásáról. A Studió, úgy látszik rájött, hogy mégsem mehet a végtelenségig az a műsorösszeállítás politika, mely komoly és neves írók helyett protezsált műkedvelőket hoz irodalmi címen. Örömmel látam a műsorban Nadányit, Sztinyait, Tormay Cecilt és örülök Bibó és Krudý szereplésének is. Brávó.

Fodor Dezső, Budapest.

Színházi Kavicsár

A versben beszélők klubja — Kisértethistória D'Albert posthumus operájával kapcsolatban — Keynes felesége szanálja a londoni baletet — Közeledik a világ vége: mondja Verneil, aki karthauzi barátoknak ment — Claudel új misztériuma: a Szatenciépő — Ujra Antoine-hisztéria Párizsban — Háborúellenes tánc a párizsi koreográfiai verseny győztese — Slágerek vesebaj ellen — A dadaista Huelsenbeck vigjátéka

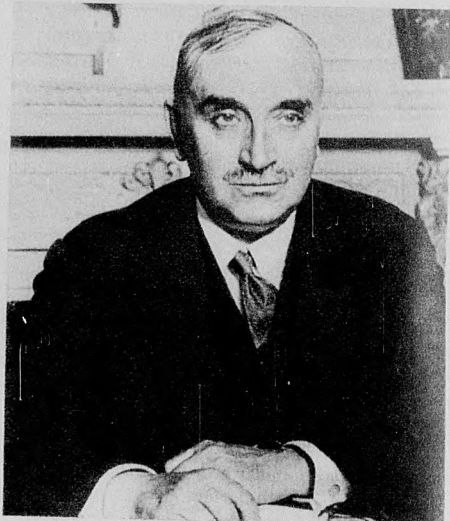
Rendkívül érdekes versenyt rendez a napokban egy különös angol klub, az English Versspeaking Association. A klub alapszabályai értelmében a pazarul berendezett egyesületi helyiségekben a tagoknak kizárólag versben szabad beszélniök, versben kérnek a pincértől whiskyt, versben licitálják a bridget és versben beszélük meg üzleti ügyeiket is a klubban. Nehogy azt higgyük azonban, hogy valami obskurus klubról van szó, mert a versbenbeszélők patrónusa és elnöke a marlboroughi herceg s a klub tagjai közé a közelet számos kiválósága, köztük természetesen híres színészek és költők is tartoznak. Oxfordban rendezik az idén a klub különös évi versenyét: a versbenbeszélő versenyt, melyen több mint

százan vesznek részt. A verseny lényege: a pódiumra feláll két tag, az egyik mond valamit, a másiknak erre versben kell válaszolnia, a zsüri pedig pontoz. A különös versenyen ezenkívül természetesen valódi költők verseit is szavalják s a díjakat a marlboroughi herceg osztja ki.

Az elhalt D'Albert posthumus operáját, a „Mr. Wu”-t ősszel mutatják be Bécsben és Drezdában s ez alkalommal misztikus és új részletek kerültek napvilágra D'Albert halálával kapcsolatban. A Svájcban élő telepátikus fenomén, Labouchère asszony, akit hajdan gyengéd kötelékek fűztek a zeneszerzőhöz, most érdekes levélben mondja el, hogy ő egy D'Alberthez intézett levelező-

Charlotte Ander

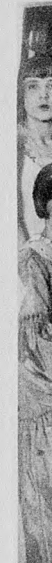

Paul Claudel

lapon
figye
„Rig
asszo
És D
Labo
a vél
most
nyos
kevé

K
évek
csak
Érd
kösz

Key
az
aki
Soc
den
ma

és
má
nés
Ver
úto
a v
eze
a m
elt

lapon két hónappal D'Albert halála előtt figyelmeztette a zeneszerzőt a veszélyre. „Rigában fog meghalni — írta Labouchère asszony D'Albertnek, — utazzék el sürgősen.” És D'Albert halála be is következett. Hogy Labouchère asszony jóslatában mennyi volt a véletlen és mennyi a képzelődés, azt persze most utólag nem lehet tisztázni, annyi bizonyos, hogy a „Mr. Wu” előadásain igen kevés babonás ember mer majd megjelenni.

Keynes, a híres gazdasági szakértő évekkal ezelőtt megjósolta, hogy Európát csak a jóvátételek törlesztésével lehet szanalni. Érdekes, hogy éppen Keynes feleségének köszönhető a londoni balett szanalása.

és megtalálták egy karthauzi kolostorban. Egész életére némasági fogadalmat tett éppen egy színész!

Belgiumból érkezik a hír: Maurice Maeterlincket a király „irodalmi érdemeiért” gróffá fogja kinevezni. „Aglavaine és Sélysette”: írta gróf Maeterlinck Móric, ugy-e, furesán hangzik?

Paul Claudel új darabjának címe: a „Szatencipó.” Nehogy azt higyük azonban, hogy a katolikus misztériumaival világ-hírűvé vált Claudel hűtlen lett irodalmi hivatásához és valami mindain vígjátékot írt ezúttal. A „Szatencipó” szintén katolikus

Antoine, a fodrász (frakkban) és suite-je

Keynes felesége ugyanis Lydia Lopokova, az orosz cári balett híres táncosnője, aki az anyagi válsággal küzdő Camargo Society baletteladásainak felléptével minden este telt házat biztosított. Lopokova ma London legdivatosabb táncsillaga.

misztérium, a XVI. században játszódik Spanyolországban és előadása négy teljes estét vesz igénybe. A kölni városi színházak készülődnek bemutatójára.

— Közeledik a világ vége. — Hivatott és hivatlan proféták hányzor megjósolták már, ezúttal azonban egy híres párizsi színész: Henri Vermeil csapott fel profétának. Vermeil, aki színész, költő és színházalapító, úton-útfélen hirdetni kezdte, hogy közeledik a világ vége. Az emberek persze mosolyogtak ezen, azt hitték, Vermeil tréfál. Nagy volt a megrökönyödés, mikor a színész egy napon eltűnt Párizsból. Kutatni kezdtek utána

Antoine itt... Antoine ott... Antoine mindenütt... nem a párizsi színigazgatóról van szó, hanem a hasonnevű és ha lehet, még híresebb fodrászról. Antoine újra divatban. Antoine-ért újra őrvöngenek a párizsi nők s ez az őrvöngés annyira megy, hogy a párizsi előkelő társaság számos tagja Antoine új divatrevüjén, mint hajmodell fog a fizető közönség előtt felvonulni. Képzeljük el a pártzi társaság egyik ortodox arisztokrata családjának fiatal comtesse-ét, amint a pódiumon ül és haját a közönség szemé-

D'Albert

láltára Antoine ondollálja. Antoine sex-appealje sohasem hervad el.

A Párizsban megtartott nemzetközi koreográfiai verseny második díját a nálunk is szerepelt helleraiak vitték el, az első díjat Kurt Jooss esseni koreográfus haláltáncá, melynek témája és kivitele a végletekig bizarr. A haláltánc háborúellenes propagandamű, a háború kitörésével kezdődik, diplomaták ülnek zöld asztal mellett és táncolnak, a kép változik: haldokló katonák a csataterén majdnem ugyanazt a táncot táncolják el s köztük a halál — diplomatafrakokban. A táncszám sikere leírhatatlan volt, a közönség örjögésében majdnem szétszede a Théâtre des Champs Élysées-t. Laxenburg-Hellerau csak jó második tudott lenni.

Egy königsbergi tudós professzor, dr. I. Schreiber még az orvostudomány történetében is kuriózumnak ható gyógymóddal próbálkozik a vesebajos beteg állapotának javítása, enyhítése érdekében. Schreiber professzor arra jött rá, hogy a slágerdalok rendkívül üdvös hatással vannak a vesebajosokra és az albuminuriában szenvedőkre.

Ezúttal nem orvosi kacsáról van szó, hanem tudományosan ellenőrzött felfedezésről. Míg a gramofón vidám dalokat, slágereket, indulókat játszott, a betegek veseműködése teljesen normális volt. A zene megszűntével azonban a jó hatás fokozatosan visszafejlődött s a betegség újra folytatódott. Amennyiben dr. Schreiber módszere a jövőben általánossá válik, el lehetünk készülve ilyesfajta zeneműkiadói hirdetésekre:

„Lesz maga juszta is az enyém.“

A legnépszerűbb sláger, vesebajosoknak nélkülözhetetlen.

Richard Huelsenbeck, az ismert és sokat gúnyolt berlini dadaista költő, akinek excentrikus versein annak idején egész Európa irodalmi közönsége betegre nevette magát, újabban egészen normális darabokat ír, sőt az operett vízeire is átevezett. Új operettjének már csak a címe dadaista, tartalma egyébként teljesen normális. Az új operett címe: „Miért nevet, Balzsamné?“, valószínűleg a Theater am Schiffbauerdamm fogja előadni s a darab főszerepét Charlotte Ander, a színház újonnan szerződtetett tagja fogja játszani.

4. DÍJ:

két heti operatőrösködés a Hunnia film-gyárban, *Court Courant*, Európa leghíresebb operatőrije mellett;

5. DÍJ:

két heti operatőrösködés a Hunnia film-gyárban, *Eiben István*, a legjobb magyar operatőr mellett;

6. DÍJ:

három hónapra szóló bérlet a Rádium film-színházba;

7. DÍJ:

három hónapra szóló bérlet az Ufa film-színházba;

8. DÍJ:

öt tekeres (ötven méter) film, ingyen kidolgozásra jogosító utalvánnyal együtt;

9. DÍJ:

három tekeres (harminc méter) film, ingyen kidolgozásra jogosító utalvánnyal együtt;

10. DÍJ:

két tekeres film, ingyen kidolgozásra jogosító utalvánnyal együtt.

A filmeket levetítjük a Délibáb házi stúdiójában a zsűri előtt és a zsűri ítéli oda a díjakat.

*

Mindenkinek, akit komolyan érdekel az amatőrfilm, szívesen adunk tanácsot, felvilágosítást, útbaigazítást, természetesen díjmentesen. Félóra alatt bárkit jó filmzövé képezünk ki.

Tudni kell azt is, hogy a filmfelvevőgép nem nagyobb, mint egy közönséges fényképezőgép és tíz méter film lepergetésének és kidolgozásának költsége — *Délibáb útján* — mindössze három pengő és nyolcvan fillérbe kerül.

JELENETEK

Németh Ernő (Pestújhely, Lőese neca 34) filmjéből (száz méteres keskenyfilm)

Hollywoodi filmsztárok fogják tudósítani a Délibáb olvasóit az olimpiászról

Egészen páratlan bejelentéssel jövőnk most olvasóink elé: be kell számolnunk arról a különös egyezségről, amelyet sokszoros levél- és kábelváltással Hollywooddal kötöttünk.

Arról van szó, hogy a filmmetropolis hírségei fogják tudósítani a „Délbáb” olvasóit az 1932-es losangelesi olimpiász eseményeiről.

Nagyon természetes, hogy rendkívül tárgyalások, megbeszélések és tervek előzték meg ezt az értékes megállapodást. A megoldás azonban mégis rendkívül egyszerű.

A Hollywoodból érkező intervjúk és filmriportok számtalanszor leírták már a nap-sütéses Kaliforniát. Tudjuk jól, hogy Hollywood — a film alig néhány éves Mekkája — közvetlenül Los Angeles mellett fekszik és eredetileg nem volt más, mint Kalifornia székhelyének egyik külvárosa. Amikor filmesek, rendezők és operatőrök fölfedezték ezt a film számára kivá-

lón alkalmas terepet, Hollywood és vele Los Angeles is káprázatos fejlődésnek indult.

Ez a két testvérváros ma a filmvilág ahított és irigyelt fővárosa.

És az idén Hollywood tőzsomszedságában, Los Angelesben tartják az olimpiai sportjátékokat.

Nem volt természetesebb ötlet, mint az, hogy összeköttetést keressünk a filmváros sportrajongó hírségeivel, hiszen ők amúgyis átrándulnak mindennap Los Angelesbe, nem az olimpiász egész világot érdeklő küzdelmeihez, de kisebb eseményekhez is. A „Délbáb” filmrovata állandó összeköttetésben áll Hollywooddal és így hamar létrejött a megállapodás: a filmváros hírségei megtáviratozzák nekünk élményeiket, tudósításukat, megfigyeléseiket.

Kétségtelen tehát, hogy olvasóink a legszínesebb és legérdekesebb beszámolókra számíthatnak. És nem kell félniük majd a sportszerűtlenségtől sem, mégpedig két okból. Először is azért, mert filmsztárjaink tökéletesen sportszerű életet élnek és valamennyien hivatásszerűen foglalkoznak a sport legkülönbözőbb ágaival: másodszer azért, mert Hollywood már magáhozvonta Amerika legnagyobb sportférjait — közöttük a százméteres úszó-világbajnok Johnny Weissmüllert is — és így az ő közléseikből a legelfogulatlanabb megállapításokra számíthatunk.

Utóljára hagytuk, de elsőként kellett volna közölnünk, hogy a beszámolók mellett a leggyorsabb szolgálattal érkező fényképek is kapunk. Gyorshajók és repülőgépek szállítják majd az idei olimpiász képeit és filmszalagjait Budapestre — és a „Délbáb” lesz az első, amely ezeket közölni fogja.

Éppen ezekben az órákban indulnak meg a nagyszerű küzdelmek és a „Délbáb” előkelő munkatársai már dolgoznak is odakünn. A filmstúdiók külön szerkesztőséget állítottak fel, amely az olimpiász híryanagát a leggyorsabban továbbítja Európa fővárosai felé. Magyarországon a „Délbáb” az egyetlen, amelyet ez a szerkesztőség ellát anyaggal.

Az olimpiász egyik plakátja Hollywood és Los Angeles uecáin

Mit tudtunk meg Joan Crawfordról?

Most, hogy Joan Crawford és férje, Douglas Fairbanks junior Európába érkeztek és minden titkukat elárulták az újságíróknak — megtanultuk, hogy milyen az igazi amerikai filmházasság.

Mindenekelőtt le kell szögeznünk azt, amit egyik lap sem írt meg: a kirándulást szigorúan üzleti szempontok vezetik. Joan-nak és Dougnak azért kellett átjönnie Európába, mert meg kellett cáfolniok válásuk hírért. Senki sem hiszi el Európában, hogy még mindig együtt élnek, ha nem látja őket együtt saját szemével is.

Közben megtudtuk, hogy Joan Crawford maga főzi meg ura kedvenc ételeit, néha még ebédjét is, pedig már ötszáz ezer dollárja van a bankban. Megtudtuk azt is, hogy odahaza bricseszen jár.

Egy francia újságírónak elmondotta, hogy kastélyuk két különböző szárnyában laknak. Ő a baloldalon, férje a jobboldalon. Így legalább nem tudja a jobbszárny, hogy mit csinál a bal.

Egy belga újságíró megkérdezte tőle: igaz-e, hogy gyermekük lesz? Joan azt felelte, hogy a mai rossz viszonyok mellett csak babára vagy kutyára telik.

Egy angol újságírónak azt mesélte, hogy egyetlen férfit szeretett életében és ez a férje. Egy dán újságírónak viszont azt mondta, hogy hatéves korában volt utójára szerelmes.

Arra a kérdésre, hogy valóban szerelmes-e Robert Montgomerybe, igennel felelt. De hozzátette, hogy csak filmen.

A férjét viszont még sohasem csókolta meg. Szintén filmen.

Kiderült, hogy Joan fizetése a rossz gazdasági viszonyok ellenére is emelkedik. Évenként tizenötezer dollárral — de nem hatvanéves koráig. Ötéves szerződése van. Százhuszezer dollárt keres és ketten együtt ötvenzezer dollárt költenek el egy év alatt. Ennek a felét azonban Doug fizeti, a maga külön kerestetéből.

Joan havj ezer dollárt költ toalettokra. Doug havj száz dollárt. A gyár szépítőszereit használja és így sokat spórol.

Hajszínét már nagyon sokszor változtatta, de most eredeti. Barnásszőke.

Budapestre nem jöhet el, mert a gyár írta elő programját. Privát idejük alig marad, mindössze néhány nap, amit inkognitóban szeretnének eltölteni egy eldugott fürdőhelyen.

Joan Crawford tudja
hányat üt az óra

Bezárult egy út Hollywood felé!

A Broadwayn, a Ziegfeld-színház bejárata fölé ezt a föliratot kellene elhelyezni:

BEZÁRULT EGY UT HOLLYWOOD
FELE

Ziegfeld már néhány éve otthagya Hollywoodot és visszatért hatalmas színházpalotájába, a newyorki Broadwayra. Ez csak azt bizonyítja, hogy Ziegfeldet el lehet képzelni Hollywood nélkül, de Hollywoodot Ziegfeld nélkül alig.

Az ő munkássága éppúgy be van vésve a film történetének márványtábláiba, amint Douglas, Mary Chaplin neve meg van örökítve Gaumont hollywoodi Kínai Színházának előcsarnokában. A szépségnek az a folyama, amely valamikor az ő Follie-jától megindult a vászon felé, élő hatal-

mas emlékmű. Találomra elővehetünk egy tucat filmsztárt, közülük legalább egy biztosan a híres Ziegfeld kórusból indult el a világhír felé.

Ennek a híres kórusnak és iskolának a dicsőségére most két sztár játszik egy filmben, kik mindketten innen kerültek ki: *Marion Davies* és *Billie Dove*. Először szerepelnek most együtt a „*Blondine of the Follies*” (A revű szökei) című filmben, melyet Edmund Goulding perget.

Rajtuk kívül még a következő nevek származtak a Ziegfeld kórustól:

Mae Murray, aki a néma filmnek egyik királynője volt.

Jacqueline Logan, ma mozirendező Angliában.

Florence Ziegfeld világhírű görlel között: Louise Brooks, Mae Murray, Dorothy Sebastian, Clara Bow, Billie Dove, Marion Davies és Dorothy Mackaill

Verebe
fotórip

LUCI

Erich
Husba
című
a fele

SZÁM
BO

A P
megbu
ral ér
nagyo
A D
Gayno
Nálun
Charle

FI

Verebes Ernő nemcsak az édes nőket, hanem az édes süteményeket is szereti. Az ügyes fotóriporter lekapta, amint a berlini cukrászda üveglakka mögött uszonnázott. Mellette Fritz Grünbaum

LUCI DORAINE

Erich Stroheim, *Blind Husbands* — Vak férjek című filmjében játszotta el a feleség szerepét.

*

SZÁMOK AZ ÚJ FILM YEAR BOOKBÓL:

A Roxy mozi (amely már megbukott) 132.000 dollárral érte el a világ legnagyobb heti bevételét. A *Delicious* játszották, *Gaynor* és *Farrell* filmjét. Nálunk az utolsó *Janet-Charles*-film rekordbukás volt.

FILMUJSÁG

New-Yorkban is a *Zwei Herzen im Dreivierteltakt* érte el a *long run* rekordot. Ötven hétig, tehát majdnem teljes évig játszották egyfolytában — igaz, hogy egy 280 férőhelyes kis new-yorki moziban.

Háromszázezer dollárba kerül Hollywoodban egy átlagfilm. Huszonnégy nap alatt készül el.

2500 mozi van a nagystudiók tulajdonában.

Hetvenötmillió ember jár évente moziba.

Az amerikai iskolák 60 százalékában felhasználják a tanításhoz a filmet is. (Nálunk most vezetik be.)

Az évi nyersfilmprodukción U. S. A.-ban: 1 milliárd láb pozitív és 100 millió láb negatív.

Évente 100 millió dollárt költ a filmipar hirdetésekre.

Nyugaton a helyzet változatlan

Hollywood, Cal. — R. C. Sheriff, a *Journey's End* híres szerzője (darabját „A tulsó part” címmel a *Vigszínházban* is játszották) a filmvárosba érkezett. Az Universal szerződtette és érdekes feladatot bízott rá: *Remarque* második könyvéből, az *Ut végéből* ír szcenáriumot.

A *Carl Laemmle*-produkciónak legnagyobb sikere *Remarque* regényéből készült. A film is megtartotta a regény címét: *Nyugaton a helyzet változatlan*. Nálunk nem játszották még, mert a cenzura nem engedélyezte.

Bezárult egy út Hollywood felé!

A Broadwayn, a Ziegfeld-színház bejárata fölé ezt a föliratot kellene elhelyezni:

BEZÁRULT EGY UT HOLLYWOOD
FELÉ

Ziegfeld már néhány éve otthagya Hollywoodot és visszatért hatalmas színház-palotájába, a newyorki Broadwayra. Ez csak azt bizonyítja, hogy Ziegfeldet el lehet képzelni Hollywood nélkül, de Hollywoodot Ziegfeld nélkül alig.

Az ő munkássága éppúgy be van vésve a film történetének márványtábláiba, amint Douglas, Mary Chaplin neve meg van örökítve Gaumont hollywoodi Kínai Színházának előcsarnokában. A szépségnek az a folyama, amely valamikor az ő Follie-jától megindult a vászon felé, élő hatal-

mas emlékmű. Találomra elővehetünk egy tucat filmsztárt, közülük legalább egy biztosan a híres Ziegfeld kórusból indult el a világhír felé.

Ennek a híres kórusnak és iskolának a dicsőségére most két sztár játszik egy filmben, kik mindketten innen kerültek ki: *Marion Davies* és *Billie Dove*. Először szerepelnek most együtt a „Blondine of the Follies” (A revü szökei) című filmben, melyet Edmund Goulding perget.

Rajtuk kívül még a következő nevek származtak a Ziegfeld kórustól:

Mae Murray, aki a néma filmnek egyik királynője volt.

Jacqueline Logan, ma mozirendező Angliában.

Florence Ziegfeld világhírű görkljei között: Louise Brooks, Mae Murray, Dorothy Sebastian, Clara Bow, Billie Dove, Marion Davies és Dorothy Mackaill

Verebes
fotórip

LUCI D

Erich
Husbar
című I
a feles

SZÁMO
BOO

A R
megbul
ral ért
nagyob
A D
Gaynor
Nálunk
Charles

FI

Verebes Ernő nemesak az édes nőket, hanem az édes süteményeket is szereti. Az ügyes fotóriporter lekapta, amint a berlini eukrászda üvegablaka mögött uzsonnázott. Mellette Fritz Grünbaum

LUCI DORAINE

Erich Stroheim, *Blind Husbands* — Vak férjek című filmjében játszotta el a feleség szerepét.

*

SZÁMOK AZ ÚJ FILM YEAR BOOKBÓL:

A Roxy mozi (amely már megbukott) 132.000 dollárral érte el a világ legnagyobb heti bevételét. A *Delicioust* játszották, Gaynor és Farrell filmjét. Nálunk az utolsó *Janet*—*Charles*-film rekordbukás volt.

New-Yorkban is a *Zwei Herzen im Dreivierteltakt* érte el a *long run* rekordot. Ötven hétig, tehát majdnem teljes évig játszották egyfolytában — igaz, hogy egy 280 férőhelyes kis new-yorki moziban.

Háromszázezer dollárba kerül Hollywoodban egy átlagfilm. Huszonkét nap alatt készül el.

2500 mozi van a nagystudiók tulajdonában.

Hetvenötmillió ember jár évente moziba.

Az amerikai iskolák 60 százalékában felhasználják a tanításhoz a filmet is. (Nálunk most vezetik be.)

Az évi nyersfilmprodukción U. S. A.-ban: 1 milliárd láb pozitív és 100 millió láb negatív.

Évente 100 millió dollárt költ a filmipar hirdetésekre.

Nyugaton a helyzet változatlan

Hollywood, Cal. — R. C. Sheriff, a *Journey's End* híres szerzője (*darabját* „A tulsó part” címmel a Vig-színházban is játszották) a filmvárosba érkezett. Az Universal szerződtette és érdekes feladatot bízott rá: *Remarque* második könyvéből, az *Ut végéből* ír scenáriumot.

A *Carl Laemmle*-produkciók legnagyobb sikere *Remarque* regényéből készült. A film is megtartotta a regény címét: *Nyugaton a helyzet változatlan*. Nálunk nem játszották még, mert a cenzura nem engedélyezte.

FILMUJSÁG

STATISZTIKAI KIMUTATÁS SZERINT, MARIE DRESSLER FILMJEI CSINÁLTÁK A LEGNAGYOBB BEVÉTELT EZ ÉVBEN

EGY HOLLYWOODI STÚDIO ÁTLAG EGY NEGYEDMILLIO DOLLÁR ÉRTÉKŰ NYERSFILMET HASZNÁL FEL ÉVENTE

ANITA PAGE KIÁLLÍTÁST RENDEZ RAJZAIBÓL

FILMREJTÉLY

A Délibáb 29. Számában közölt filmrejtélyek helyes megfejtése

Az első képen Nils Asther, a másodikon Robert Montgomery csókolja meg Joan Crawfordot. Az igazi csók: a második. Nagyon szellemesen indokolták meg olvasóink a helyes megfejtést. Idézzük néhány levelet:

KI AZ ÁLARCOS FILMSZTÁR?

A helyes megfejtők között tíz értékes díjat osztunk szét

- A második csók az igazi, mert ott Joan maga adja oda magát, míg az első nem, az csak rabolt csóknak nevezhető...
- Joan azt a férfit szereti, akit átölel...
- A második csóknál Joan odaadó.
- Az első csókot csak kényszerből tűri Crawford. A másodikat ő maga kívánja...
- Nils Asther jobban szereti Joant, mint Robert Montgomery; arckifejezése szenvedélyesebb és őszintébb. Joan mégis Robertet szereti.

Láthatjuk tehát, hogy olvasóink jó mozi-pszichológusoknak bizonyultak.

A jutalmak nyertesei:

A RÁDIUS FILMSZÍNHÁZBA SZÓLÓ KÉT JEGYET: Békefi Ágnes, VII, Elemér ucca 29.

AZ URÁNIA MÁRVÁNYPALOTÁBA SZÓLÓ KÉT JEGYET: Róna Klára, VII, Akácfa ucca 45, I. 4.

JOAN CRAWFORD FÉNYKÉPEIT: Takács Terike, Rákospalota, Körvasút 37. Klein Rózi, VIII, Karpfstein ucca 15, III. 5.

AZ ÁLDOR-ATELIERBE SZÓLÓ FÉNYKÉPÜTALVÁNYT: Reich Elza, VII, Damjanich ucca 18, I. 1.

LAKATOS LÁSZLÓ „EGY ÉJSZAKA TÖRTÉNETE” CIMŰ REGÉNYÉNEK EGY-EGY DISZES FÉLBÖRKÖTÉSŰ PÉLDÁNYÁT: Orank Margit, Bratislava, Kórház út 18.

Járvás Ilonka, Holló ucca 9, II. 12.

Tóth Erzsébet, VI, Andrássy út 3, I. 14.

LIGETI ERNŐ „KÉK BARLANG” CIMŰ REGÉNYÉNEK EGY-EGY DISZES FÉLBÖRKÖTÉSŰ PÉLDÁNYÁT: Török Endréné, Veresegyház.

Parraghy László, Szolnok, Mária ucca 53.

Hantay gróf egy nagyvállalkozó fiához kényszerít leányát, hogy az anyagi összeomlást elkerülje. Alarcos bátt ad, amelyre meghívja veje rokonságát is.

Bébyt, aki rokokó kosztümjében osztatlan sikert aratott s kétségtelenül az estély királynője volt, egész este egy pillanatra sem hagyta magára a vőlegénye. Folyton ott lábatlankodott a grófnő szoknyája körül és idétlen, sablónos bókokkal halmozta el. A szelíd és türelmes leánynak végül is belefájdult a feje a szerelmes vőlegény buzgólkodásába és menekülni akart előle:

— Ne járjon mindig a nyomomban, Egon — mondta kissé idegesen. — Hiszen elrontja minden mulatságomat... Egy ilyen álarcos estélyen az az ember legfőbb mulatsága, hogy ismeretlenül maradhat...

— De hiszen én is álarchan vagyok; senki sem ismerheti fel rólam — makacsodott Egon, aki halálosan szerelmes volt menyasszonyába s azt hitte, hogy a hódítás legbiztosabb eszköze, ha rendületlen kitartással mindig mellette marad. Arra nem gondolt, hogy üres fecsegéseivel és idétlen szellemességeivel csak úntatja ezt az okos, művészhajlamú fiatal hölgyet, aki nemrégiben még a legelőkelőbb párizsi társaságok elkényeztetett kedvence volt.

Béby őszintén megmondta neki:

— Értse meg, fáj a fejem... És szeretnék kissé magamra maradni...

A vőlegény siránkozni kezdett:

— Űgy-e mindig mondtam, hogy nem szeret... És únja a társaságomat...

Béby nem válaszolt. Angyali türelme hirtelen eszerbenhagyta, vállat vont, hátat fordított és gyorsan elsietett a népes grottából az óriási park sötétlő orgonaerdős-kéje felé, amelyet nem világítottak lam-

piónok és színes villanykörték. Egon nem merete követni őt; gyámoltalanul, riadtan állt a hatalmas szökőkút pereméhez támaszkodva és kábultan meredt a félhomályban eltűnő karesú leányalak után. Arra gondolt, amit különben jól érzett mindig, hogy a menyasszonya nem szereti őt. De eddig legalább nem érezte vele ilyen nyilvánvalóan és remélhette, hogy majd meg fogja szeretni őt...

Béby gyors léptekkel tért reá az illatozó orgonabokrok között vezető útra és csak akkor kezdett lassabban menni, amikor meggyőződött róla, hogy vőlegénye nem követi őt. Ebben a pillanatban egyet gondolt Kartner Egonnal, azt, hogy nem szereti s nem fogja szeretni soha ezt a csinos, jól öltözködő, de egyébként egészen köznapi fiút, aki szédülten kullog utána, de akiből még a szerelme sem tud kiváltani egyetlen színes mondatot, elragadtatott, spontán gesztust...

Bébynek a szíve elszorult, amikor a retentő áldozatra gondolt, amit az apja megmentéséért hoznia kell. És még ha nem szeretné őt az az ember, aki megvásárolja... De szereti, őszintén szereti; nem szövögethet vigasztaló bosszúterveket...

Óvatos, gyors léptek kopogását hallotta a háta mögött az út kavicsán... Felriadt szomorú merengéséből, de még ideje sem volt megfordulni, merészen megragadta karját egy férfikéz. Fekete dominó fordította maga felé.

— Imre! — sikoltott fel halkan a leány.

— Igen, én vagyok — mondta lázas izgalommal és sietséggel a dominó, lekapva arcáról a fekete selyemárcot. — Én vagyok. Béby — lihegte. — Eljegyzésének hírére abbahagytam amerikai hangversenykörutamat és hazajöttem... Hogy számon kérjem ígérteit, amelyet Párizs-

ban tett nekem, hogy az enyém lesz, vagy senki másé!

A leány hozzásimult a hegedűművészhez, könnyei lassan peregni kezdtek és hallgatott.

A sápadt férfi pedig most már kipirult arccal beszélt s ahogy a leány fölé hajolt, hosszú, gesztenyebarna hajfürtjei égő szemébe hullottak.

— Tudom jól, hogy mi történt... apja el akarja adni magát, Béby, mert minden vagyonát elverte és nem folytathatja pazarló életmódját... És maga, aki csupa jószág, fel akarja áldozni magát az apjáért... De nem is az apjáért, hanem az ő költséges passzióiért, hiúságaiért és könnyelműségéért... Azonban nem szabad megtennie, Béby!... Örültség lenne!... Hát azt hiszi, hogy a maga boldogtalansága árán boldog lehetne az apja? Vagy azt hiszi, hogy joga van az apjának ilyen áldozatot kívánni?... Ha joga is lenne hozzá, akkor sem teheti meg, Béby, mert én nem tudok maga nélkül élni...

A leány hálásan és meghatva emelte szomorú kék szemét a művészre és remegve kérdezte:

— Miért jött vissza, Imre?

De mintha ebben a kérdésben benne lett volna a válasz is, hiszen karjával lassan átfonta a férfi nyakát...

— Azért jöttem — mondta a férfi, — hogy elvigyem magammal. — Csókolta a leány sápadt arcát. — Igen, el kell jönnöd velem, Béby, még ma... Most rögtön... Siess, a szobádba, öltözz át... Hozd magaddal az útleveledet... A park hátsó kiskapuja nyitva van... Ott áll az autó, amilyen idejöttem... Megvárlak itt... Mingyárt kezdődik az éjféltutáni tánc odafönn a palota termeiben. Észrevétlenül kisurranhatunk... És megszökünk Párizsba, oda, ahol szerelmünk kezdődött... Apád bele fog egyezni házasságunkba... Ha szeretsz, Béby, megteszed... Mondd, szeretsz?

Hosszú csókban forrtak össze.

A leány még egy pillanatilag habozott.

— De mi lesz atyámmal?

— Bele fog törődni... Be fogja látni, hogy tévedett, amikor emberfeletti áldozatot követelt tőled... Be fogja látni, hogy nem olyan elviselhetetlen csapás, ha szerényebb körülmények között kell élnie... Én gondoskodom róla, ha nem is hercegi módon, de mindig urasan élhet... Válaszolj, Béby, eljössz-e velem?

— Veled megyek! — mondta lelkesülten a leány és ismét csókban forrott össze a két lángoló szerelmes...

És ebben a pillanatban a kéklő égbolton zatra egy lehulló csillag fénye ezüstös sávot rajzolt... Legalább is úgy látszott, hogy egy csillag zuhan a földre.

De ők nem látták. Ajkuk mámorító gyönyörűséggel tapadt egymáshoz és lelkükben új reményések napja ragyogott.

*

Éjfélkor röppentyűk szálltak a magasba és egyetlen hatalmas gongütésre lekerültek az arcokról az álarcok. És ebben a nagy zsvivajásban, amikor a féltretek kiderülnek, s a multság tetőfokára hág, mert az arcok leleplezése új tréfákra nyújt alkalmat s a hirtelen változás a találgatásokba már belefáradt vendégeknek üdítő lendületet ad, mindegyre kicsendült két szó, amit elragadtatót csodálattal mondtak ki. Az „angyalosztümös hölgy”-ről beszéltek. Kérdegették egymást, ki ismeri őt. Csak most jelent meg az estélyen, vagy talán eddig nem tűnt fel senkinek, míg istenien szép arcáról az álarcot le nem vette. A legtöbben nem tudtak felvilágosítást adni. Voltak azonban, akik pontosan ismerték multját, jelenét, csak éppen a nevét nem tudták. Parádi báró legjobb barátjának bizalmasan megsúgta, hogy az angyalosztümös hölgy Hantay barátóje, akire Párizsban legutóbbi nagy örökségét az utolsó fillérig elköltötte... Balajthy gróf meg azt állította, hogy kezdő színész, akit az öreg Kartner támogat... Voltak, akik úgy tudták, hogy Hantaynak unokahuga, bécsi bárókisasszony... A legheavottabbak is mind mást mondtak róla. Hantay gróf, akit kérdésekkel ostromol-

Az Ön levele egyéniségének fényképe!
Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

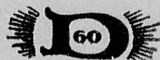
Egyedárusító:

Goldberger Géza

írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja **Jókarban**, vagy garanciával **javítja** * Használt és új írógépekben nagy raktár

Gill Brand gyöngyírást írógépszalagot és
Majestic pókhálóvékony Carbonpapírt használ.

MAJESTIC kézírású **indigó nem piszkít!**

fogja látni
eleti áldo
fogja látni
csapás. ha
ott kell el
ha nem is
nem élhet...
n?
ta lelkesül
forrott ösz
lő égbolto
ezüstös sá
ly látszott,
e.
mámorító
hoz és lel
ragyogott,
k a ma
gütésre le
k. És eb
or a félre
ág tetőfo
plezése új
rtelen vál
belefáradt
ad, mind
elragadta
z „angyal
Kérdez
Csak most
lán eddig
enien szép
A legtöb
adni. Vol
ismerték
névét nem
parátjának
z angyal
nője, akire
kségét az
ajthy gróf
színész nő,
. Voltak
ak unoka
A legbe
dtak róla.
ostromol
ású
ol és
ékony
használ.
piszkít!
ut. 281-68
ja jókar
a k t á r

tak, titokzatosan mosolygott s csak anynyit mondott:

— Türelem, majd minden kiderül...

Igazi világi volt, aki maga sem tudván, hogy ki az ő csudálatosan szép vendége, diplomatikusan hallgatott, annál is inkább, mert nem találta kellemetlennek, hogy diszkrécióját félreérték...

A ragyogó szépségű angyalkosztümös hölgyet valósággal ostromolták bókjaikkal a fiatalok. Ott állott a kivilágított szökőkút széles pereménél és bármennyire is összevonta vállán szárnyait, a nagy tolongásban folyton beleütdötek. Hantay gróf végül is megkérte titokzatos vendégét, küldje szárnyait ruhatárba, hiszen így tönkremennek. Az angyal engedelmesen lecsatolta a vakítóan fehér, gyönyörű nagy szárnyakat s egy lakáj a ruhatárba vitte. Amikor a kert egyik mellékutacskáján meg akarta kerülni a palotát, hogy a főbejáratnál, a vadásztrófeákkal díszített előcsarnok mellett elhelyezett ruhatárba menjen, hirtelen eléje toppant egy Shylock-kosztümös, pohos úr, Grünbaum Adolf volt, a mütoll Napoleonja:

— Barátom — mondta izgatottan a lakájnak, — kereshet nálam két-háromszáz pengőt egy kis szívességgel...

Persze a lakáj kíváncsi volt, mi az a kis szívesség, amelyért három darab százsz bankjegy ütheti a markát.

— Nézze barátom — magyarázta meg Grünbaum, — egy kis kíváncsiságról van szó. Én vagyok Európa legelső mütollgyárosa és természetesen kiváló szakértő... Nos, a szép művész nő szárnyait egy félóraja kerülgetem... Tapogatom... szagolgatom... Nem tudok rájönni, milyen anyagból van... Egészen rendkívüli dolog...

Gyorsan a lakáj zsebébe csúsztatott három darab százast.

— Kérem — mondta súgva, — vigye a szárnyakat az autómba... Lehetőleg észrevétlenül...

A lakáj megriadt:

— De nagyságos uram, az lopás lenne... Felelős vagyok minden darabért... Grünbaum megnyugtatta:

— Csak ne használjunk súlyos szavakat... Figyeljen ide barátom... Amit én csinálók, az okosan van csinálva... Telefonoztam a gyáramba, hogy küldjenek ide egy ugyanolyan szárnyat, mint a művész nőé... Már itt is van, künn az autómban... Tehát nem arról van szó, hogy a művész nő szárnyát ellopja... Csak kicseréli... A művész nő észre sem fogja venni...

Azzal hamar még egy százast bankót dugott a lakáj zsebébe.

A lakáj arca felderült:

— Értem... A gyártási titokra kíváncsi a nagyságos úr... Ha csak cseréről van szó, az egészen más dolog... Mert én becsületes ember vagyok — tette hozzá nyomatékkal s azután sietett a főkapu felé, az autóhoz, hogy kicserélje a szárnyakat.

Negyedóra mulva az estélyről eltűnt Grünbaum Adolf is. Ugy ahogy volt, máskorában hajtattott gyárába, ott kinyitatta irodáját s egy nagy szekrénybe gondosan elzárta a szárnyakat, amelyekhez hasonlatos, acélos tollú, tiszta ragyogású szárnyakat nem is látott harmincesztendő gyárosi karrierje alatt.

*

Jöjjön a Hungária strandra

A római fürdősi dunaparton METR. hajóállomásnál

BUDAPEST LEGNAGYBBI FORRÁSVIL. MEDENCÉJE

Füdőtelep Telefon: Aut. 620-92

Kombinált jegyek az uccai Ibusz-pavillonokban kaphatók.

Bszkrt.—Hév. retourjegy, strand-belépővel és vetkőzőszekrényvel hétköznap..... **90 fillér**

Bszkrt.—Hév. retourjegy, strand-belépővel vasárnap..... **P 1.20**

Ezalatt Angéla gyanútlanul társalgott birtelen támadt udvarlóinak, sőt már rajongó imádóinak seregével. Nem csak szépsége hódította, égi tisztaságú szeme, áttetsző fehérsége, aranyos fürtjei és felségesen karesú, igazán modern, fiús termete, hanem gyermekesen édes hangja és csodálkozó, szokatlan naivitása, amellyel művészetéről, divatról, szórakozásról beszélt. Amikor pedig Parádi báró merészen felvetette a kérdést, hogy mi a véleménye a szerelemről, harsány derültséget kellett kijelentésével:

— Arról én soha semmit nem tanultam az intézetben, hát nem is tudhatom, hogy mi az... Csak annyit hallottam róla, hogy a házasságot megelőző dolog...

Látszott rajta, hogy nem érti, miért mutatnak kijelentésén.

Vidáman folyt az évődés körülötte, amikor az embergyűrűt, amely körülvette, szinte durva támadással áttörte. Battlay, a szobrászművész és Angéla elé tolakodva, bemutatkozott neki.

Aztán lázas lelkesültséggel, égő szemmel beszélni kezdett hozzá:

— Művésznő, hat esztendeje dolgozom az örök szerelem szobrán... Négyyszer fejeztem be a hófehér márványszobrot, amelybe örökre eltűnt fiatalságom minden rajongását akartam belevésni... Mind a négy szobrot összeújíztam... Mert nem találtam olyan modellt, akinek az arca az ég tisztaságát tükrözi vissza... De most megtaláltam... Maga az, művésznő...

Könyörgöm, művésznő, legyen a modellem... Tihanyban van egy ódon kastélyom... Jöjjön oda az idén nyaralni... Ha meghozza az áldozatot és modellt áll nekem, a halhatatlanság útjára vezet!

Le akart borulni Angéla lábai elé, Hantay gróf tartotta vissza és indulatosan szólt reá:

— Ne bomolj meg egészen, öreg!

Angéla megérezte, hogy az ő lelkével csak ennek a külön művésznek a lelke rokon, itt ebben a tarka, vidám társaságban megsejtette, hogy az ősz mester szárnyak nélkül is az ő hazája, az ég felé tör és pillanatnyi habozás nélkül válaszolt:

— Igérem, hogy a modellje leszek!

Az öreg bólord valósággal felordított a boldogságtól:

— Köszönöm, művésznő, köszönöm! — és most már, mielőtt bárki megakadályozhatta volna, valósággal odadobta magát Angéla ezüsttopánkás lábaihoz és esőkolgálni kezdte. Lehajoltak, hogy fel-emeljék, Angéla már nem volt ott. Könynyedén suhanó léptekkel ment a kastély felé. Hantay gróf utána sietett. Angéla gyorsan felszaladt a teraszra vezető lépcsőn, aztán bement az épületbe. Mielőtt Hantay a földszint hosszú folyosóján beérhette volna, titokzatos vendége eltűnt Béby szobájának ajtajában. És mintha az ajtó önmagától becsukódott volna...

(Folytatjuk)

75% engedmény e két Rádió szakmunkából

5.— P bolti ár helyett
1.— pengő

a
Magyar Rádió
Évkönyv 232 oldal,
93 ábrával

Tartalomjegyzék: Képtáviró, Távbalítás, Rádió-mozi, Távbalató amatorkészülék építése, Színes és nappali távbalítás, Éjjeli és ködbelátás, Egyen- és váltóáramú anódptólók házi építése, Fűtő- és anódkkumulátorok kezelése és karbantartása, Rövidhullámú amatörizmus, Gyakorlati hibakezelés, Étherzene-készülék, A stúdió műveszi élete és sok más érdekes cikk teszük értékessé e könyvet. Portó 20 fillér.

Kréta papíron

1.60 P helyett 40 fillér

Kartonon

3.— P helyett 75 fillér

a SZEPESSY-féle

Rádió hibakereső kulcs,

mellyel 1 perc alatt a gyermek is megtalálja készülékén a hibát.

Eddig 5 kiadás 50.000 példányban fogyott el, Európa hullámhossz Kw távolság térképével és állomásbeíró táblázattal együtt.

Minden rádiósnak nélkülözhetetlen!

Portó 20 fillér.

Megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dehány ucca 12

SZÉPSÉG LEXIKON

IRJA DR. HEKS IMRE ORVOSKOSMETIKUS

XXXIV.

Kóros izzadás. A meleg nyári napok beálltával fokozottabb mértékben jelentkezik a kóros izzadás, mely egyeseknek bizony sok gondot és szenvedést okoz. Az izzadást a verejtékmirigyek működése hozza létre és ha a normálisnál több verejték termelődik, úgy az a pórusokon keresztül apró „izzadásgespepek” alakjában mutatkozik. A fokozott verejtékkiválasztás azonban nem mindig kóros eredetű. Kóvér egyéneknél, belső izgalmaknál, erős felhevülésnél, megerősítő izommunkánál mindig fokozott az izzadási folyamat.

A verejtékezés tulajdonképpen rendkívül fontos a szervezetre, mert részben megóvja a bőrt a kiszáradástól, másrészt nagy szerepet

játszik testünk hőszabályozásának fenntartásában. A kóros izzadás lehet általános és részleges. A test általános izzadása többnyire betegségek (tüdőbaj, bazedovkór), fertőzőbántalmak, vérszegénység, gyengeség, valamint a belső kiválasztású mirigyek működészavarára vezethető vissza. Ilyen esetekben a gyógyításnál elsősorban az alapbántalmat kell megszüntetni s így ha az előidéző okot kiküszöböltük, az izzadás is megszűnik. Nem szabad tehát a forgalomban lévő izzadás elleni szereket alkalmazni mindaddig, míg szakorvos meg nem állapítja az izzadás eredetét, mert ezen szerek csak ideig-óráig csökkentik a verejtékezést, véglegesen megszüntetni azonban nem tudják.

A részleges vagy helyi izzadás szintén előfordulhat bizonyos belső és lelki elváltozásokkal kapcsolatban, nem különben a verejtékmirigyek működészavara folytán.

A lelki okok következtében fellépő verejtékezés főképpen a kezeken jelentkezik leggyakrabban. Az ilyen „idegesen izzadó” egyén könnyen felismerhető arról, hogy a szokásos kézfogások előtt valóságos izgalomba jön, miután tisztában van azzal, hogy tapadás, nedves tenyerének érintése kellemetlen hatást vált ki embertársaiból. Ilyenkor zsebkendőjét göresösen gyüri, csavargatja, kezeit ruhájához dörgöli és ez a kínzó tudat, ideges állapot minden esetben csak fokozza a tenyér bőrének beteges nedvkiválasztását, mely a kézfogás pillanatában maximumát éri el. Utána az idegrendszer megnyugvásával egyetemben a kéz izzadása is csökken.

Gyakori és kellemetlen elváltozás a hónalj-izzadás. Hiába ír elő a divat mély karkivágással készült ujjatlan ruhákat, a lecsurgó verejtéket mégis a ruha fogja fel és ennek látható, nehezen eltüntethető nyomait magán viseli. Hölgyeink nagy része ezen a kellemetlenségen nagyobb

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER

A FÖLDES FÉLE
MARGIT
CRÉME
SZAPPAN
PUDER
KAPHATÓ MINDENÜTT!
MAGYARORSZÁGI
FŐRAKTÁR, BUDAPEST
TÖRÖK PATIKA KIRÁLY U. 12.

Szörtelenítő
a legtökéletesebb franciá
készítmény.

Minden drogériában és
illatszertárban kapható.
Ára P 1,50
KOMOL vezérképvisel:
Teréz körút 40-42 ILLATSZERTÁR

ruhatárral vagy izlap bevarrásával igyekeznek segíteni. Az izlap azonban éppen az ellenkező célt szolgálja: megnehezíti a verejték elpárolgását és fokozza a bajt.

A lábizzadás gyógyításánál legfontosabb szerepe van a fokozott tisztálkodásnak. Állandó lábfürdő, szappanos öblítő lemosások, fehérnemű és harisnya naponkénti cserélése, lapossarkú, kényelmes és könnyű cipők viselése (lúdtalpnál megfelelő betét) fontos eszközei a gyógykezelés-

nek. Erősebb izzadásnál chromsavas eseteléseket végezhetünk. Kipálított, felsebzett területeket zinkpasztával vagy bizmutporral kezeljük. Jó hatása van a harisnyába helyezett formalinlicet vagy salicylpudernak is.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáférőknek levélben is válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

A vitaminok alkalmazása a kozmetikában!

A kozmetikai technika egy talán korszakalkotó jelentőségű találmányáról adhatunk hírt.

Köztudomású dolog a vitaminok nagyserű hatása az emberi szervezetre. Az orvostudomány szerint az emberi szervezet — tehát a bőrsejtek is — megfelelő vitaminok nélkül nem fejlődhetnek és sorvadásnak vannak kitéve.

Ismeretes, hogy a bőr fiatalabb korban, amidőn annak állandó utánképződéséről a szervezet önmaga gondoskodik és a felső sejtrétegek elhasználódásának mértékében alattuk új bőrsejtek képződnek, fiatalos, üde benyomást kelt. Amint azonban előrehaladottabb korban ez a sejttutánképződés fokozatosan csökken és az elhasznált bőrsejtek megfelelő utánpótlásban nem részesülnek, a bőr petyhüdtté, hervadtá válik, rugalmasságából veszít, ráncosodni kezd.

Kétségtelen tehát, hogy a bőr frissességének, rugalmasságának fentartása a későbbi években csupán oly módon lehetséges, ha az automatikus utánpótlást már nélkülöző bőrsejtet megfelelő mennyiségű és összetételű tápanyaggal folyamatosan el tudjuk látni. A bőr időelőtti öregedésének oka is a szervezet, illetőleg a bőrsejtek vitaminszegénységében keresendő.

Amióta a történelem nőt ismer,

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességeit mennél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára bérmentes küldéssel 1 pengő 60 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 sz.

szel 1 pengő 60 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 sz.

A vitaminoknak az emberi szervezetre való fontosságának felismerése vezetett arra a gondolatra, hogy a bőrsejtek képződésénél nélkülözhetetlen vitaminokat kozmetikai szereknél alkalmazzák. A vitaminok megfelelő zsírsav hozzáadásával a bőr pórusaiba felszívódnak, a bőrsejteket táplálják és az elhasznált bőrsejtek helyett új bőrsejteket képeznek. A vitamin révén a bőr megújodási képessége emelkedik, a sejtek duzzadásával a petyhüdt bőr megfeszül, rugalmassá válik és friss, fiatalos arcbőrt biztosít. Ezen folyamat a bőr regenerálódásának, illetőleg megfiatalodásának is nevezhető.

E probléma megoldása egy előkelő magyar kozmetikai gyár érdeme. A gyár laboratóriumának sikerült hosszas kísérletezés után egy, a bőrre egyébként is kedvező hatású kenőcs alapanyagában alkalmazni a vitaminokat, amelyek azután a bőrbe felszívódva, a bőr anyagcseréjét és vitalitását fokozzák és annak mintegy megújódását hozzák létre.

A kenőcs alapanyaga olyképp van összeállítva, hogy az már önmagában is jótékony és a bőr biochemiai folyamatait hathatósan elősegíti. Tartalmaz ezenkívül oly anyagokat, amelyek a vitaminok felszívódására a bőrt mintegy előkészítik és lehetővé teszik, hogy a vitaminok a bőr szarurétegén áthatoljanak és a bőr mélyebb rétegeiben hatásukat kifejthessék. A kenőcsben alkalmazott vitaminok ibolyántúli sugarakkal vannak keletkeztetve és ezáltal a bőrt a nap sugarainak áldásos hatásában részesítik.

Az eddigi kísérletek a gyár vezetősége szerint frappáns eredményekkel jártak és ezért bizalomteljes várakozással tekintenek a nagyközönség ítélőszékének verdiktje elé. Ertesülésünk szerint a szabadalmazott vitaminos bőrápolószert néhány nap múlva már forgalomba kerül. Azonos elgondolás alapján kísérletek folynak egy vitaminos fogkrém és szájvíz előállítására is.

Tudomásunk szerint a gyár a vitaminoknak a kozmetikában való alkalmazására elnyert magyar szabadalom alapján a külföldi szabadalmak megszerzése iránt is már megtette a lépéseket.

A magyar tudományos világ nagy érdeklődéssel tekint ez új biochemiai vívmány kipróbálása elé.

FILLÉRES GYORS

Filmoperett

**Írta: ifj. KELLÉR DEZSŐ. Zenéjét szerezte: MÁRKUS ALFRÉD.
Rendezte: VERÓ SÁNDOR és MAJOR DEZSŐ**

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi ucca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Szereplők: { Lili Kun Magda
Kitty Csikós Rózsi
Mr. Brown Radó Sándor
Csipetke Sziklai József

ELŐJÁTÉK

Filmen

Kun, Csikós, Sziklai és Radó sétálnak a Körúton. Egy-egy üzlet előtt megállnak és nézik a kirakatot, ahol ilyen felírások vannak: Filléres zokni, filléres kölni, filléres fagyalt stb. Amerre mennek, mindenütt van valami filléres. Az egyik divatüzletre ki van írva: Filléres nyakkendő.

Radó (kihívja a tulajdonost és rámutat az egyik nyakkendőre): Mibe kerül ez a nyakkendő?

Tulajdonos: Hétszázhatvan fillérbe.

Tovább mennek és az Ufa előtt:

Sziklai (felkiált): Gyerekek, megvan a nyári filmszkeccs.

Radó: És pedig?

Sziklai: Filléres gyors. Ugy látszik, ma ez a legnagyobb divat Budapesten... Bemennek a moziba.

I. filmrész

I. kép. (Ujságtörődék: Házasság. Csipetke Jenő a zugállóbank helyettes gyakornoka és Nokkedli Lili a mai napon házasságot kötöttek. Minden külön értesítés helyett).

II. kép. (Az anyakönyvi hivatal előtt. Először a kapu fölötti tábla látható: VI. ker. anyakönyvi hivatal, azlán a kapu, amelyből Csipetke és Lili karonfova, ünnepléses arccal jönnek ki. A kapu előtt elegáns felvirágzott Rolls-Royce kocsni várakozik, Csipetke és Lili megindulnak az autó felé és úgy látszik, mintha a túrloldalon beszálltak volna. De az autó elindul és őket ott látjuk a járdán csókolózni. Aztán ijedten a közönségre néznek és nagyon szeggyellik magukat.)

Csipetke: Menjünk ebédelni. Ajánlom, hogy egy budai kiskocsmában rendezzük az esküvői ebédet.

Lili (belekarol): És az ebédnél szépen be fogod vallani nekem, hogy előttem hány nagy szerelmed volt.

Csipetke: Mindet be kell vallani?

Lili: Mindet, egytől-egyig.

Csipetke: Ajvé. Hát vacsorára is ott maradjunk?

III. kép. (Ujságtörődék a newyorki Timesből. Mr. Brown, a newyorki életerőpasztillagyár magyar származású vezérigazgatója rövid tartózkodásra Budapestre utazik. Utazásának nincs üzleti jellege.)

IV. kép. (Newyorki felhőkarcolók. Szabadság-szobor stb. Aztán egy kis villa, amely előtt autó áll. A kerítésnél mr. Brown bűcsűzik barátnőjétől, Kittytől.)

Brown: Hát szervusz, édesem, vigyázz magadra! (Felszáll az autóra és indítani akar.)

Kitty (zsebkendővel integet).

V. kép. (Budai kiskocsmá, kerthelyiséggel. A sarokban Schramli-zenekar játszik. Csipetkék zöld lugasban ülnek két krigli sör mellett.)

Lili: Szeretsz?

Csipetke (kocog a poháron): Fizetni!

Lili: Még csak azt tisztázzuk, hány szőke volt?

Csipetke (ujjain számol): Egy, kettő, négy, öt, igen, öt szőke volt.

Lili: Hány barna volt?

Csipetke: Barna, cirka nyolc.

Főúr (most érkezik és kezdi összeállítani a számlát).

Lili: Hány fekete volt?

Csipetke: Tizenkettő.

Főúr (esodálkozva): Tizenkét fekete, az annyi mint sibundzwanzig und zwound dreiezig... összesen tizenegy nyolcvan. (Átnyújtja a számlát.) Tessék parancsolni.

Csipetke (elképed): Te jó Isten. Mondhatom, ez a mézeshét is jól kezdődik.

VI. kép. (A Dunaparton, a menetjegyiroda előtt. Az épületen plakátok vannak kiragasztva.)

Lili (egy plakátra mutat): Ide nézz!

Csipetke: Hová?

Lili: Ide. (Olvasza.) Olesó utazás Velen-cébe. Nászutásoknak húsz százalék engedmény. Jenőkém, menjünk Velen-cébe.

Csipetke: Nincsenek nagy igényeid. Miért nem mingyárt az északi sarkra. Azért a pénzért.

Lili: Én úgy szeretnék Velencébe menni.
Csipetke (megréműlve): Te jó Isten. Hiszen én egy bolond nőt vettem el feleségül.
VII. kép. (A Dunaparton Buchwald-széksor előtt, Csipetke és Lili leülnek az első sorba).

I. színpadi rész

Lili (dureásan): Kellott nekem férjhez menni? Az embert még nászútra sem viszik. Még azt a kis Velencét is megvonod tőlem?

Csipetke: Annyit mondok, hagyj már békén azzal a Velencével. Pont az hiányzik még nekem. Ide nézz, milyen levelet kaptam az igazgatóságtól. (Olvassa.) Tisztelt uram! Házassága alkalmából engedje meg, hogy igaz részvétünket kifejezzük és egyben érdemeinek elismerésül fizetését nem hetvenöt, hanem csak ötven százalékkal leredukáljuk. (Lilihez.) Ez a huszonöt százalék a te hozományod. Most utazz ebből Velencébe.

Lili: De mikor én úgy szeretnék.

Csipetke: Én is sok mindent szeretnék. Azt hiszed, nekem nincsenek álmaim, amelyeket nem lehet megvalósítani. Tudod, mióta szeretnék egy új hozentrágerget venni?

Lili: Hát miért nem veszel?

Csipetke: Mert én telket akarok. Telket. Kis házat, kerttel, ahol mindenféle főzelék teremne a vegyes salátától a róseibniig.

Lili: Ahhoz is pénz kell.

Csipetke: Tévedsz. Telekhez nem pénz kell, hanem szerencse.

Lili: Ezt nem értem.

Csipetke: Majd mingyárt megmagyarázom. (Belsőszékből újságpapírt vesz elő.) Tudod, mi ez?

Lili: Ez egy keresztrejtvény.

Csipetke: Vedd tudomásul, hogy én résztveszek a rejtvényolimpiáson. (Olvassa.) Első díj egy százhusz négyyszögöles telék. Második díj egy motorkerékpár oldalkocsival. Harmadik díj egy gyerekcimbalom számos kottával.

Lili: És ha a gyerekcimbalmot nyered meg, akkor mi lesz a róseibnival.

Csipetke: Én a telket fogom megnyerni. Eddig még mindent beküldöttem, már ez is majdnem kész van. (Rágni kezd egy ceruzát.) Nem tudod, mi az, hat betű és háziállat?

Lili: Teszed el rögtön ezt a rejtvényt! Csak nem gondolod, hogy a mézeshetek alatt fejteni fogunk? Tulajdonképpen

minek képzelsz te engem. Hát mit gondolsz, mi vagyok én?

Csipetke (boldogan felkiált): Tudom már. Számár, hat betű.

Lili: Számár vagy te, tudod. Istenem, miért is mentem hozzá egy ilyen emberhez. Pedig megmondta nekem az anyám...

Csipetke (nézi a definíciót): Sárkány szinonimája.

Lili: Kikérem magamnak, ne sértegesd az anyámat. Ha még egy megjegyzést teszel rá, elválunk.

Csipetke: Magyarul mondd már (beírja.) Sagschon.

Lili (késégybeesetten): Azt mondja, hogy sagschon, meg kell örülni. Egy ilyen emberrel élni? Soha. Inkább haljak meg rögtön.

Csipetke: Függetlenül harminckettő.

Lili: Szép kis férj, mondhatom. Keresztrejtvényt fejt az esküvője napján. Tedd már el a rejtvényt, mert összetépem.

Csipetke: Izé... Lejár a beküldési határidő. (Feláll.) Na, menjünk haza, Lilikém.

Lili: Haza? (Ábrándosan.) Istenem, most már a vonaton ülnék, holnap Velencében lennék.

Csipetke (megsajnálja): Lilikém!

Lili: Tessék?

Csipetke: Meggondoltam a dolgot. Én mégis elviszlek nászútra.

Lili (a nyakába ugrik): Igazán?

Csipetke: Igen. Vasárnap utazunk.

Lili (kitörő örömmel): Velencébe gondolával?

Csipetke: Azt nem mondtam, Győrbe a filléres gyorsal...

1.

Csipetke: Szavamra de muris, tūr is meg retūr is, semmibe kerül a gyors.

Lili: Fűtűl a kalauz s a vonat hazahűz. Kedvez most nekűnk a sors.

Refr.:

Filléres gyors megy-e, gyors megy-e, gyors megy-e

Vasárnap falunk felé?
Az egész Vass megye, Vass megye,
Vass megye

Kijő a vonat elé,
Sok bika megvadul, azon a napon
S a polgármester űr fogad majd minkel,
ezt lefogadom.

Filléres gyors megy-e, gyors megy-e,
gyors megy-e

Vasárnap falunk felé?

A BUDAPESTI HIRLAP
vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

Csipetke: Most pedig kimegyek, megveszem a jegyet

Vass megye felé, babám.

Lili: Hogyan vág elébe, hisz az ön zsebébe egy vasa se lesz talán?...

Refr.:

Filléres gyors megye-e? s!b.

II. filmrész

VIII. kép. (A filléres gyors teljes díszben a pályaudvaron. Zászlókkal, virágokkal díszített kupék. Utasok tömege.)

IX. kép. (Taxiállomás az Oklogonon. *Csipetke* és *Lili* hátizsákokkal felpakkolva jönnek.)

Csipetke (az egyik sofőrhöz): Hé, sofőr úr! *Sofőr* (kinyitja az ajtót): Tessék parancsolni.

Csipetke: Előbb mondja meg, hogy mennyiért visz ki bennünket a keleti pályaudvarra. *Sofőr*: Cirka két pengő huszonöt.

Csipetke: Ne mondja. Hát ennyiért én már Szegedre megyek vonaton.

Sofőr: De filléres gyorson.

Csipetke: Na és. Indítsanak maguk is filléres taxit. Alászolgája. Gyere, anyukám. Majd kilépünk egy kicsit.

XI. kép. (Egy fillér, amely folyton nagyobbodik, végül betölti az egész vásznat. Beleköpirozódik a filléres gyors. Aztán egyik kupéjának belseje, keresztmetszetben. *Csipetke* és *Lili* nagynehezen elhelyezik csomagjaikat, aztán nagyokat fujna lélnek a számozott helyekre. Szembe velük egy természetes asszonyosság ül, kis, *csikkes* férjével. A vonat hirtelen elindul, a zökkenés folytán *Csipetkéék* ráesnek vízvizükre.)

Csipetke (miután feltápaszkodtak): Oh, ezer bocsánat. *Csipetke* vagyok.

Csikkes: Nem tesz semmit. Kogutovicz. (Kézfozás, utána a földről felbesz egy ridikült és *Lili*hez.) Nem nagysádé a ridikült?

Lili: De igen. Az enyém. Köszönöm szépen. Nagyon kedves.

Csikkes (szerelmes pillantással): Nem tesz semmit. (Kézét csókol.) Kogutovicz.

Asszonyosság: Samu, ülj le.

Csikkes: Igenis.

Csipetke (az ablakhoz megy): Meg tetszik engedni, egy kis friss levegő. (Kinyitja az ablakot és kinez rajta, aztán visszaül *Lili* mellé): Jön egy hosszú alagút.

Lili: Te, Jenő, hát muszáj ezt mindenkinek hallani? (Hirtelen elsötétül a kép. Semmit sem látni, csak pár csók cuppanását hallani. Mikor újra világos lesz)

Lili (kicsit kócosan, neszeszertükrében nézi magát és a száját igazítja): Igazán, Jenő, nem szép tőled. Hogy lehet egy ember ennyire mohó?

Csipetke: Micsoda? Én mohó vagyok?

Lili: Muszáj mingyárt az első alagutat kihasználni?

Csipetke: Anyukám, te álmodtál.

Lili: Ne viccelj, kétszer is megcsókoltál.

Csipetke (rémülten): Én!... (A tekintete a *Csikkes*re esik, aki szeméit lesütve kuksol és nagyon összehúzza magát.)

Asszonyosság (aki figyelt a beszélgetésre, most szó nélkül leken egy popont a férjének).

Csikkes (fogja az arcát és zavart mosollyal):

Nem tesz semmit.

Asszonyosság (széles gesztussal a férjére mutat):

Kogutovicz.

XIII. kép. (A győri pályaudvar, nagy nyugtás, kiabálás. Látjuk, amint *Csipetkéék* is kiszállnak a vonatból.)

XIV. kép. (A győri strandfürdőben. *Csipetke* és *Lili* éppen kijönnek a vízből.)

Lili: Nem késsük le a vonatot?

Csipetke (öszönösen az órázsek felé nyúl, akkor veszi észre, hogy trikóban van):

Azt hiszem, jó lesz sietni.

XV. kép. (Győri főútcán *Lili* és *Csipetke* ész nélkül szaladnak az állomásra.)

XVI. kép. (A győri pályaudvaron, Az egyik vágányon vonat áll, *Csipetkéék* lihegve érkeznek.)

XVII. kép. (Most az előbbi vonat egyik kupéját látjuk kívülről. A vonaton felírás: Konstaninápoly, Bukarest s!b. Budapest. Aztán ez látható: 1., vagyis hogy elsőosztályú kupéról van szó.)

XVIII. kép. (A kupé belseje keresztmetszetben. Elegáns plüsgarnitúra, aranyozott hamutartó, újságok, *Csipetke* és *Lili* megilletődve néznek körül és mielőtt leülnének, zsebkendőt teritnek a plüszre.)

Csipetke: Ez már döfi. Három pengőért ilyen kényelem.

Lili: Mennyivel szebb kocsi, mint amivel jöttünk.

Csipetke: Ezt már biztos a győriek finanszírozzák. Anyukám, úgy-e, nálad van a jegy?

XIX. kép. (A szomszéd fülke keresztmetszete. Mr. Brown keresztbevetett térdekkel ül és újságot olvas. Kopognak a fülke ajtaján, belép a kalauz.)

Kalauz: Parancsol valamit, mister?

DR. GUTHI SOMÁNÉ

a

kitűnő énektanárnő

énekkolájában (Teréz körút 2) a nyári hónapok alatt is folyik az énektanítás, megfelelő tandíjmérsékléssel.

Brown: Mikor érkezünk Budapestre?
Kalauz (megnézi az óráját): Körülbelül egy félóra múlva.
Brown: Au jesz. Nem lehetne hamarabb?
Én megfizetem. Minden perc egy dollár.
Kalauz: Sajnos, muszáj a menetrendet betartani.
Brown: Au jesz. Akkor még alszom egy kicsit. (Nyújtózkodik, lehűnyja a szemét, aludni kezd, következő pillanatban a szomszéd fülkéből óriási zaj. *Brown* felriad, idegesen kapkod levegő után. Felrántja az ajtót és kiszalad.)

XX. kép. (*Csipetkék fülkéje, ahonnan a láрма hallatszott.*)

Kalauz: Szélhámosok. Át fogom adni magukat a rendőrnek.

Csipetke (borzasztóan megijedve): Kérem, mi nem tehetünk róla... Eltévessztettük.
Kalauz: Disznóság. Hogy merészeltek ide felszállni? Ez a jegy nem az Orient-expresszre szól.

Csipetke: Abban igaza van. Snorient expresszre szól...

Kalauz: Na, majd én megtanítom ezeket a vagányokat, hogy máskor jobban figyeljenek a vágányokra. Először is mars ki a kupéből. (Kiutasító mozdulatot tesz és kezével orra vágja az éppen most érkező *mr. Brown*-t.)

Brown (topogtatja az orrát): Au jesz. (Mitután megint magához lért, riadtan érdeklődik.) Mi az, mi történt? Miért ez a láрма?

Kalauz: Jaj, bocsánatot kérek. (Ismét ordítva.) Ez a két alak rossz jeggyel szállt fel.

Brown: Au jesz. És ezért kell úgy ordítani? Majd én kifizetem a büntetést. (Tíz dollárt átad.) Nem kell mingyárt úgy ordítani.

Csipetke (bátorságot kap): Igen, muszáj mingyárt úgy ordítani?

Kalauz (szalutál és el).
Brown (meghajlítja a fejét): *Brown* vagyok, a híres pasztillakirály.

Csipetke: Oh, felség... Nem is tudom, hogy köszönjük meg. (*Bökdösi Lili*.) Szólj már valamit.

Lili: Nagyon kedves, hogy kimentett bennünket.

Brown: Csekélység az egész. Örülök, hogy magukkal megismerkedtem. (*Tekintete Lili selyemharisnyás lábára csúszik.*) Au jesz. Nagyon örülök.

Csipetke: Mi örülünk, kérem. Nem is tudjuk, hogy háláljuk meg a kedvességét. Hopp! Megvan. Tessék eljönni ma hozzánk vacsorára.

A Pixavon leglényegesebb eleme a PITRAL, amely az orvosi gyakorlatban is elismert gyógyító hatással bír a hajhullás és hajmegbetegedések ellen. A Pixavon ennél fogva legelsőrangú hajápolószer.

Brown: No, no. Ma nagyon fáradt vagyok. Majd holnap.

Lili: Holnap már elfelejti. Ma. (*Kacéran.*) Az én kedvemért.

Brown: A maga kedvéért? Hát nem bánom.

Csipetke (boldogan): Tyű, olyan vacsorát csinálunk, hogy olyat még nem evett életében. Majd meg tetszik látni, milyen théatré parée lesz.

Brown: Théatré parée? Hogy értsem ezt?
Csipetke: Tea parizzerrel.

II. színpadi rész

(*Csipetke és Lili izgatottan készülődnek a vendég fogadtatására.*)

Csipetke (nézi az óráját): Mingyárt itt lesz. Azt mondta, hogy csak a poggyászával intézi el. Lilikém, mi van a vacsorával?

Lili: Ne idegesíts azzal a vacsorával. Már hatodszor kérdezed. Ha a mama itt lenne és segítene, sokkal hamarabb elkészülne.

Csipetke: Tudod mit, inkább késsen az a vacsora öt percet, de a mama ne legyen itt.

Lili: Már pedig a mama itt fog lakni.

Csipetke: A mama nem fog itt lakni.

Lili: És ha megpukkadsz, akkor is itt fog lakni. (Már éppen egymásnak mennek, mikor hirtelen belép *mr. Brown*, *Csipetke* és *Lili* egyszerre nyájas arcot csinálnak és

(*Zene: Haudujudu.*)

Csipetke: Haudujududu, mister *Brown*.

Lili: Haudujududu, mister *Brown*.

Brown: Haudujudu dudududu.

Csipetke és Lili: Haudujudu dudududu.

Lili: Jaj, megbocsásson, mister *Brown*,

Még a konyhában dolgozom.

Csipetke: Csak erigy, végezd, édes, biztos,

éhes mister *Brown*.

Brown: Au jesz. Én is itt laktam valami-

kor. Az Akácsa streeten. Szép idők voltak azok... Szóadikarbónával ügynö-

kösködtem. Akkor még röviden Braun-

nak hívtak.

Csipetke: Óriási. És hogy lett mister *Brown*?

Brown: Ugy, hogy kihajóztam Amerikába

és a szóadikarbónát elneveztem életerő-

pasztillának. Au jesz. Ez ma a legnagyobb

cikk a világon. (*Albumot mutat.*) Nézze

meg ezeket a köszönnöleveleket. (*Olvassa.*)

Mister *Brown*! Az Ön pasztilláival táp-

lált csapatom fényes győzelmet aratott

Wuszungban. Csing Csang Csung tábornok.

Ez még semmi. Ezt olvassa...

Csipetke (olvass): Mióta megismertem az

életerőpasztillát, leszoktam a söről. Ki-

váló tisztelettel Gandhi. Gyönyörű.

Brown: És látja, én mindezek ellenére

szívesen cserélnék magával.

3.

Duett

Brown (áhitattal körülnéz). (*Tosca.*)

Oh, meg kell vallnom,

Igy szeretnék élni.

Csipetke: Nem kell dicsérni,
Egy szerény kétszobás lakás, illetve

Brown (az ablakhoz megy): Kilátás kóser.
Csipetke: Viszont a házbér tréfli.

Brown: Az Akácfa uccára lehet nézni.
S a multat bennem ez fel tudná idézni.
Csupán egy hétig szeretnék újra itten élni.
Hajlandó lennék önnel cserélni.

Csipetke (esodálkozik): Velem cserélni?

(Szeretnék egyszer kicsit boldog lenni.)

Brown: Mert szeretnék ismét pesti polgár
lenni.

Csipetke (legyint): Oh, oh, oh, oh, oh, oh.
Ne tessék kérem minket irigyelni.

Brown (ábrándozva): Oh, oh, oh, oh, oh, oh.
Csipetke: A gond az temérdek s a pénz
kevés.

S csak cianozóskor nincs árverés.
Brown: És én szeretnék mégis pesti polgár
lenni.

Csipetke: Oh, oh, oh, oh, oh, oh.

(Amitől az ember.)

Csipetke: Magától az ember
Kicsit bolond lesz.

Brown: Nosza hát, mit szólna ehhez a
tervhez?

Kivennék magától egy kis szobát
És helyettem a Ritzbe kegyed menne át.

Csipetke: Fogadok, a mister viccel vélem
Ezzel a kis tippel s a Ritzzel, kérem.

Hisz a feleségem csak egy hetes
S hogy elhagyjam, kérem, hogy el-
hagyjam, kérem,

Az nem helyes.

(Jöjjön ki Óbudára.)

Menjen ki Óbudára,
Egy hónapos szobába

És hagyjon békén engemet,
Itt lakni önnel nem lehet.

Brown: A helység tarka-barka
S ez lelkem felkavarta.

Fizetnék érte jó gubát.

Csipetke: Ajánlom, keresse fel Óbudát.

(Jula Columba)

És bármit beszél nekem, nem figyelek
oda,

Megmondtam egyszer már, hogy nincs
kiadó szoba,

Különbben sejtem már, hogy mi az oka,
Hogy ausgettippelt ez a szoba

Az, amire fáj a foga,
Szemtelenség legmagasabb foka.

Brown: Hogy miket ki nem talál, az már
direkt csoda.

Brown: Ugy éljen magának a tökkel ütött
feje,

hogy engem érdekel a maga becses neje,
csak azért tetszik nekem ez a dolog,

mert hogyha a Ritzbe lakok,
megrohannak a rokonok,

itt pediglen könnyen elbujhatok.
Csipetke: Itt akar elbujni?

(Wien und der Wein.)

Brown: Igen.

Mivel a Ritzbe vár reám
Wienből a Weisz s Grácból a Reisz,
Mindkettő a nagybácsikám.

Weisz und der Reisz, Reisz und der Weisz.
Ezúttal nem vágnak le ők,

Ebből nem esz Weisz und der Reisz.
Ezért hiába jöttek ők

Wienből a Weisz s Grácból a Reisz.

(Pineaut.)

Csipetke: Szó se lehet róla.

Brown (pénzt mutat): Húsz dollár.

Csipetke: Nem érdekel.

Brown: Száz dollár.

Csipetke: Nem érdekel.

Brown: Mony, mony,

Ötszáz dollár azért éppen tán elég.

Csipetke: Mondja, kérem, hogy nem unja
még

És ha ezer dollárt ad és a Ritzet is
fizeti...

Brown: Akkor se?

Csipetke: Akkor... igen.

(Kamerad.)

Brown: Kamerad, kezet reája,

Lesz tehát ezer dollárja.

Csipetke: Egy hét s a lakkbért én felveszem
S róseibni is lesz majd a telkemen.

Brown: Kamerad, most már ne féljen,
Menjen és nejjével is beszéljen.

Csipetke: Ajjajajaj, ezt nem merem csinálni.

Brown: Bizza rám a dolgot, Kamerad,
Jobbra át, csak fel a fejjel, hajrá bá-
torság...

Csipetke (kiált): Lilikém!

Lili (tányérral be): Hívtál, édesem?

Csipetke: Igen. Csak azt akarom közölni
veled, hogy meggondoltam a dolgot.

Legyen meg a kívánságod. A mama itt
fog lakni.

Lili: Na végre. Majd meglátod, milyen
nagyszerűen ki fogtok ti jönni.

Csipetke: Egész biztosan. Pláne, ha én
nem lakom idehaza.

Lili: Mit beszélsz?

Brown (Csipetkéhez): Mondja, ki fog itt
lakni?

Csipetke (szintén súgva): Az anyósom.
Brown (kifelé indul): Alászolgája.

Csipetke: Várjon csak, hová megy?
Brown: Ez nem volt benne a szerződésben.

Csipetke: Muszáj belevenni. Csak nem kép-
zeli, itt hagyok egy fiatalasszonyt magá-
val egyedül. Inkább engedek valamit.

Brown: Maga sem egy elveszett ember.
Lili: Mi ez a sugdosás? Mit titkolóztok?

Csipetke: Semmi, drágám. Illetve arról van
szó, hogy egy hétre elköltözöm.

Lili: Micsoda? (Elejti a tányért.)
Csipetke: Én mint mister Brown beköltö-
zöm a Ritzbe. (Az amerikaiira mutat.)

Ő pedig itt marad, mint Csipetke Jenő.

Lili: Megbolondultál? Miket beszélsz itt
össze?

Brown: Nagyságos asszony, én tettem egy ajánlatot a kedves férjének.

Lili: Nem vagyunk kíváncsiak az ajánlataira. Szégyeld magad, hogy ilyenre gondolni mersz egyáltalán.

Csipetke: Csak egy hétről van szó.

Lili (sirva): Még egy percre sem.

Csipetke: De Lilikém, a boldogságunkról van szó. Mister Brown ezer dollárt ígér egy hétre az albérleti szobáért. Képzeld, ezer dollár. Nem kell fejteni. Lesz telek, lesz róscibni. Elviszlek Velencébe. Egész nap rumbáznai fogunk.

Lili (sír és nem válaszol).

Brown (int Csipetkének, hogy csak menjen ki, majd elintézi).

Csipetke (súgva): Addig összepakolok. (El.)
Brown: Ne sírjon, asszonyom.

Lili: De sírok. Egy ilyen csirkefogó. (Más hangon.) Na, megállj csak. Hát csak menj el, ha úgy tetszik... Az nevet, aki a végén nevet.

Brown: Au jesz. Ez már beszéd. Most adja ide szépen a pizsamámat.

Lili (ijedten): Mit adjak oda?

Brown: A pizsamámat. (Körülnéz.) Hol a papucsom? Ejnye, ejnye, hát semmi sincs a helyén?

Lili: De... izé... csak nem gondolja, hogy...

Brown: Mi az, hogy nem gondolom, azt hiszi, hogy egy hétig gálába fogok állni

magam előtt? Lehet készíteni a furdót, Ne legyen nagyon meleg a víz.

Lili: Mi ez? Ez egy bolondok háza.

Brown: Au jesz. El ne felejtsem, az éjjeli-szekrényre egy pohár vizet tenni... És még egyet. Tőlem nem kell félni.

Lili: Ki fél magától? Csak a helyzetet, hogy úgy mondjam, egy kicsit...

Brown: Szokatlan...

Lili: Nem baj, majd meg fogom szokni... Csak menjen az a csibész... aki másnak vermet ás, maga esik bele...

Brown: Igaza van... Négy lába van a lónak, mégse hallatszik a mennyországba...

Lili: Ki korán kel, annak az anyja se érti a szavát.

Brown: Néma gyerekek aranyat lel és úgy alusza álmát...

Lili: Többet nem leszek szerelmes.

Brown: Én is csak egyszer voltam nagyon szerelmes. Az sem tartott soká.

Lili: Miért?

Brown: Elvettem feleségül.

Lili: Szóval, maga nős?

Brown: Elváltam. A hálószobájában egy nadrággombot találtam.

Lili: És ez már válóok?

Brown: Igen. A gombhoz egy cégvezető volt hozzávarrva. Azóta megnéztem, hogy kinek vallok szerelmet. Például magát megnéztem és szerelmet vallok, mint Delly a Honthynak...

1.

Brown: Drágám, az a csücsör a száján, az a gödör a vállán

énrám vár.

Lili: Hallja, maga hiába vallja, hogy a szívem akarja,

késő már.

Brown: Még nincs, hogyan is lenne későn, Váljon el és legyen a nőm.

Refr.:

Az se baj, ha hozománya csupán egy ingatlan.

Az se baj, ha kelengyéje cakumpakk egy paplan.

Mert a pénz nem játszik nálam szerepet, Elveszem egy kombinéban kegyedet.

Az se baj, ha más egyebet se főz, mint rántottát.

Az se baj, ha szülei a személyem bántották.

Az se baj, ha szíve hamis,

Az se baj, ha belehal is,

Elveszem holnap magát.

2.

Lili: Nem főz sem e banális tangó, sem a temérdek bankó.

Oh, Brown úr...

Brown: Ámde maga se készült fából s ugy-e, e blőd dumától

elkából.

A legszenzációsabb riportsorozat:

Mexico véres trónja:

Habsburgi Maxmilián császár és Sarolta császárné tragédiája

a bécsi császári levéltár anyagából és egyéb dokumentumokból a kitűnően szerkesztett

ÓRAULYSÁG

minden számában.

Eredeti képekkel és rajzokkal

Lili: Hagyjon maga a vízbe engem.
Brown: Még ezt a kicsi dalt elzengem.

Refr.:

Az se baj... stb.

(Brown és Lili tangóparódia.)

Csipetke (be. Knikebokerben, sapkában, pipával, komikus amerikaiinak maszkirozva):
Gudnájt.

Brown: Au jesz. Gratulálok.

Lili: Hát mégis elmész?

Csipetke: Muszáj. Ezer dollár nagy pénz.

Kész van a vacsora?

Lili: Igen, tálalva van.

Csipetke: Gyerünk, mert sietek. Várnak a Ritzben.

Lili: De mielőtt elmész, ezt intézd el.
(Cédulát nyújt át.)

Csipetke: Mi ez?

Lili: A villanyszámla!

Csipetke: Kinek van címzve?

Lili: Tekintetes Csipetke Jenő úrnak.

Csipetke (legyint): Az már nem én vagyok.
(Főlényesen Brown felé.) Csipetke úr,
legyen szíves, fizesse ki.

Brown: Au jesz, mister Brown. (Belekarol Lilibe.) Parancsoljon, mister, előre fáradni.

Ének: Haudujududu, mister Brown.

III. filmrész

XXI. kép. (A Ritz hallja. Csipetke rengeteg bőrönddel megérkezik. A boyok hajlongó sorfala közben vonul lakosztályába. Látjuk a halszobás apartament, amelynek egyik ablakából Csipetke kitekint a Dunára.)

XXIII. kép. (Másnap délben a Ritz előtt. Csipetke sugárzó arccal lép ki a kapun. Kalapját és felöltőjét kezében tartja. A kapu előtt autocar néhány utassal. Az idegenvezető IBUSZ-uniformisban leszáll az autóról, szalutál Csipetkének, aztán szó nélkül kikapja kezéből a kalapot és kabátot és viszi fel az autóba. Csipetke szalad utána.)

XXIV. kép. (A prófetauceai ház előtt. Lili és mr. Brown kilépnek az uccára. Lili kezében kabát és sapka. Brown udvariasan elveszi, hogy ne cipeljen.)

XXV. kép. (Az autocar az Andrássy úton a Millennium-emlékmű előtt.)
Vezető (Az Andrássy útra mutat): Da ist die Andrássy strasse, die Budapestener Sугár Broadway.

XXVI. kép. (A Hálászbástya kilátójában. Autótülkölés, befut az autocar.)

Vezető: Das ist die Fischerbástya.
(Brown és Lili lihegve jönnek. Csipetke először meghökken, aztán flegma arcot csinál.)
Lili (boldogan): Jenő, Jenőkém!
Csipetke (fölényesen int Lilinek, aztán az idegenvezetőhöz fordul): Szeretném látni die Citadella, amit a törökök bombáztak.

Vezető: Már megyünk is, mister. (Az autó elmegy, Csipetke vissza se néz, Lili Brown szivarzsebéből kivész egy zsebkendőt és abba sirja könnyeit.)

Brown (minden zsebéből kiszed egy zsebkendőt és vagy öt darabot átnyújt Lilinek):
Tessék, mi amerikaiak mindenre fel vagyunk készülve.

XXVIII. kép. (Ismét a Ritz előtt, az autocar megáll, Csipetke kiszáll. A kapuban a portás egy nagy aklacsomóval várja.)

XXIX. kép. (Az Orient Expressz egyik kocsija. Kitty, mr. Brown barátnője ridiküljéből kivész egy táviratblankettát és amint ir rá, azt szótalagolva mondja is.)

Kitty: Mister Brown, Budapest, Ritz hotel. Nem bírtam tovább nélkülüed, este érkezem, csókol a te kis barátnőd, Kitty.

III. színpadi rész

(A Ritz apartamentjának egyik szobája.)

Brown (be): Jó napot.

Csipetke: Alászolgája, mister, jó, hogy jön. (Táviratokra mutat.) Nézzen ide, ez mind magára vár. Egy napi pósta.

Brown: Au jesz. Mingyárt nekilátok, de mondja mi baja van ma magának? Olyan ideges, hogy rossz nézni.

Csipetke: Hát ha mindent akarsz tudni, unom már az egészet. Három nap óta folyton paprikást és gulyást etetnek velem. Percenként visznek ki a Hálászbástyára és a Citadellára. Éjszaka felkeltenek pasztillasürgönyök. Szegény feleségem sir odahaza és nekem közben árvalányhaját dognak a kalapomba.

Brown: Maga panaszkodik? Akkor mit szólnak én? Három nap óta egyik végrehajtó a másik után és mindent nekem kell elintézni. És a szabó, az adó, a fűszeres, a szemetes, a kalapos, a lakatos, a gázbér, a házbér... Most látom csak, hogy szegény embernek se jó lenni.

(Cseng a telefon.)

Csipetke (felveszi a kagylót): Halló, mister Brown-t keresik? Azonnal.

Csipetke (a telefonba): Tessék parancsolni. Én vagyok az. Hogy kicsoda? A maratoni rumba táncverseny rendezőse? Van szerencsém. Oh, nagyon megtisztelő. Mikor kezdődik? Ma este. Ha csak tehetem. Igen, okvetlen részt fogok venni. (Leteszi a kagylót.) Látja, mik jönnek itt közbe?

Brown: Örülhet, hogy rumbázhat.

Csipetke: Én örülnék, de, sajnos, nem tudok.

Brown: Azon lehet segíteni. Tanuljon meg. Csipetke: De ma este kezdődik a verseny.

Brown: Addigra maga már perfektül tud rumbázni. Láttam a közelben egy tánciskolát, ahol tíz perc alatt bárki megtanul rumbázni.

Csipetke (veszi a kalapját): Már megyek is. Mondja csak, hol van az az iskola?

Brown: Itt van közel. A Rumbach uccában.

Csipetke: Vizontlátásra. Megvár?

Brown: Ha hamar jön. Muszaj sietnem. A felesége egyedül van otthon.
Csipetke: Ezt a szemtelenséget. (El.)
Brown (leül a sürgönyökhöz, jegyez, aztán nyújtózik egyet és a levegőbe mondja): Lili, Lilikém.
Kitty (halkan belép az ajtón, lábujjhegyen Brown háta mögé megy és befűdi a szeméit): Halló, ki van itt?
Brown (édes mosollyal): Maga az, Lili?
Kitty (leveszi a kezét és csodálkozva): Lili?...
Brown (most látja csak): Kitty... Jaj nekem. Hogy kerülsz te ide?
Kitty (Brown nyakába ugrik): Vonaton és hajón. Nem bírtam tovább nélküléd. Utánad jöttem. Nos, milyen vagyok hozzád.
Brown (zavartan): Angyal, angyal vagy. Micsoda meglepetés.
Kitty: Meglepetés? Hát nem kaptad meg a sürgönyömet?
Brown: Nem. Azaz dehogy nem. Persze, hogy megkaptam. Egy olyan kis távirat volt, ugy-e?
Kitty: Egy olyan kicsi. De most jut eszembe, hogy elfelejtettem feladni. Dehát akkor hogy kaphattad te meg?
Brown: Oh, itt nagyszerű a posta. (Félre.) Ennek is most kellett befutnia. (Kittyhez.) Remek, hát te csak így egyszerűen átugrasz New-Yorkból Pestre?
Kitty: Ha rólad van szó, nem sajnálom sem az én fáradságomat, sem a te költésedet. De úgy veszem észre, nem nagyon örülsz nekem.
Brown: De Kitty, hogy mondhatsz ilyet? Nem látod, hogy majd kiugrom a bőrömből? (Ugrál.) Jaj, de jó, hogy itt vagy. Jaj, de jó, hogy itt vagy. (Félre.) Hogy fogok én innen meglőgni?
Kitty: Nagyon gyanus vagy te nekem. Mondd csak, ki az a Lili?

Világrekord — keresztrejtvény fejtésben.
 Két pesti fiatalember, Borotvai József és Stein Ádám, különös fogadást kötöttek. Borotvai azt állította, hogy nincs az a bonyolult és nagy keresztrejtvény, melyet ő félóra alatt meg ne fejtene, Stein ezt kétségbevonta. Borotvai erre fogadást ajánlott fel. S a két fiatalember 50 pengőbe fogadott is. Két napig válogatott Stein Ádám a különböző keresztrejtvények között, míg talált egy megfelelő bonyolultat. Borotvai visszavonult szobájába és Stein igatottan várt. 25 perc múlva nyílt az ajtó és Borotvai lépett ki rajta a hibátlanul megfejtett rejtvényvel. Megnyerte az ötven pengőt és rekordot is javított. — Hogyan lehetséges ez? — kérdezte álmélkodva Stein Ádám. Borotvai ekkor megfogta kezét és bevezette szobájába. — Ime — mondta, — ennek segítségével nincs az a keresztrejtvény, melyet pár perc alatt meg ne fejthetnénk. — A polcon Tolnai Világlexikon 18 vázsonkötéses köteté sorakozott egymás mellett. Tolnai Világlexikonát részletesen ismertetjük lapunk 75. oldalán.

Brown: Lili? Milyen Lili?
Kitty: Csak ne jászsd az ártatlant. Előbb elszóltad magad. Azonnal válaszolj, ki az a Lili?
Brown: Ja, a Lili. Te a Lilit kérdezed?
 A Lili, kérek, az nem más, mint...
 A Lili. A Lili (nagyot nyel). A Lili az az én szobaasszonyom.
Kitty: Uuugy? A szobaasszony. Talán inkább valami csinos szobacica.
Brown: Nem fogsz meggyanusítani, remélem, holmi szobalányokkal, ezt igazán nem vártam volna tőled.
Kitty: Nem baj, majd mindent ki fogok nyomozni. Ha rájövök, hogy megszálltál, jaj neked. De most intézkedni kéne, hogy a bőröndjeimet hazaszállítsák.
Brown (megesőkolja): Szervusz, édes.
Kitty: Miért búcsúzol?
Brown: Megyek intézkedni.
Kitty: Muszaj személyesen?
Brown: Én ilyent nem bízok másra.
Kitty: Akkor is ráérsz még.
Brown: Hogy érnék rá? (Megnézi az óráját.) Itt korán zárják a pályaudvart.
Kitty: Nem bánom, erigy, de siess haza. Mikor jössz vissza?
Brown: Egy hét múlva.
Kitty: Mit beszélsz?
Brown: Akarom mondani, hét múlva öt perccel legkésőbb negyed nyolc.
Kitty: De biztosan. Addig átöltözöm. (Csók.) Nos, milyen vagyok?
Brown: Angyal vagy. (Félre.) Te jó Isten, mi lesz ebből. (El.)
Kitty (velközik, közben a telefon cseng): Felveszi a kagylót): Halló, igen. Mister Brown szobája. Itt a barátnője beszél. Okvetlen meg fogom mondani, ha hazajön. Nem... Nem felejttem el. (Tapsol.) Rumbázni fogunk, rumbázni fogunk. (Tovább velközik, mikor kombinében van, hirtelen belép Csipetke.)
Csipetke (meghökken): Jaj, ezer bocsánat.
Kitty (sikolt): Ki az? Nem szabad. (Maga kap valamit.) Ne nézzen ide.
Csipetke: Eltévesztettem volna a szobaasszámot? (Körülnéz.) Ugy éljek, hogy az én szobám. De akkor mit keres itt ez a kombinés Vénusz?
Kitty: Nem hallja, menjen ki!
Csipetke: Én? Jó vicc. Menjen ki nagysád. (Leül egy székre.) Én itthon vagyok.
Kitty: Ezt a szemtelenséget. Kicsoda maga tulajdonképpen?
Csipetke: Hogy én ki vagyok? Becsület-szavamra, jó pofa! Kicsoda maga?
Kitty: Ne vicceljünk, kérem. Ha nem mondja meg, kicsoda, csengetek a portásnak.
Csipetke: De most már elég legyen a tréfából! Nagysád, ha nem mondja meg, hogy mit keres itt, úgy kiröpítem innen, hogy csak úgy nyekken.
Kitty: Ez egy örült. Jó lesz vigyázni. Vegye tudomásul, hogy én mister Brown várom.
Csipetke (nyájas arccal): Az más. Miért nem beszél? Ez egészen más. Kezét

csokolom. Kihez legyen szerencsém ?
Kitty: Nem érti? Mister Brownnt várom.
Csipetke: Értem, értem. Csak azt nem értem, hogy miért kellett ehhez levét-közöni?
Kitty: Ahhoz magának semmi köze.
Csipetke: Nono... Valami közöm azért nekem is van hozzá. Egy olyan egészen kicsi közöm. (Félre.) Hogy fog ez esodálkozni mingyárt. (Kittyhez.) Hát, drága nagysád, engedje meg, hogy bemutatkozzam: Én-mister Brown vagyok.
Kitty (ámulva): Micsoda?
Csipetke (közönségre kacint): Mit mondtam? (Hangosan.) Én mister Brown vagyok, mivel lehetek szolgálatára?
Kitty (morfondírozik): Vagy örült, vagy szélhámos. Maga mister Brown?
Csipetke: Mint a mellékelt ábra mutatja.
Kitty: És ezt pont nekem mondja?
Csipetke: Kinek mondjam? Más nincs a szobában.
Kitty: Tudja ki vagyok én?
Csipetke: Majd megmondja.
Kitty: Én Mister Brown barátnője vagyok.
Csipetke: Becsületszavamra jó pofa. Mister Brown barátnője. (Megesipked.) Talán csak lesz az. Esetleg, nincs kizárva. (Még egyszer megesip.) Babuska...
Kitty: Babuska? Hogy merészel?
Csipetke: Nézd csak a kis mimózát. Jó pofa. (Hátára üt.) Ezek a nők milyen trükkökkel jönnek.
Kitty: Hallja, most már elég legyen, én Mister Brownnt New-Yorkból ismerem, az imént beszéltem is vele.
Csipetke: New-Yorkból ismeri?
Kitty: Onnan.
Csipetke: Akkor vissza az egész. Bocsanatot kérek. Csipetke vagyok.
Kitty: Hohó, most már nem lehet visszatanólni. Miért mondta előbb, hogy Mr. Brown.
Csipetke: Mert Mister Brown vagyok.
Kitty: De most beismerte, hogy Csipetke?
Csipetke: Az is vagyok. Mister Brown megkért, hogy helyettesítsem őt. Tehát én most nem vagyok Csipetke, hanem Mr. Brown. Viszont Mr. Brown most nem Mr. Brown, hanem Csipetke.
Kitty: Ez egy kicsit zavaros. Maga helyettesíti Mr. Brownnt? És miért helyettesíti?
Csipetke: Mit tudom én. Azt kérdezze meg tőle. Megmondhatom, hogy hol van.
Kitty: Azt én is tudom. Kiment a pályaudvarra.
Csipetke: Ez bolond. Hát miért ment volna ki a pályaudvarra? Nekem azt mondta, hogy Lilihez megy.
Kitty: Micsoda? Lilihez ment? Na megállj csak és ezért küld nekem helyettesítőt? (Gondolkozva.) És mi van akkor, ha én most becsengetem a szobaasszonyt.
Csipetke: Hogy mi van akkor? Itt lesz a szobaasszony. Micsoda hülye kérdései vannak. Nem egy rossz macska. Azt meg kell hagyni. Kár, hogy kicsit dilis.

Hallja, nagysád, nem volna kedve eljönni velem a rumbaversenyre?
Kitty: Oda Mr. Brown van meghíva.
Csipetke: Hányszor mondtam, hogy most én helyettesítem.
Kitty: Ja, persze. Csirkefogó. Na majd adok én neki helyettesítőt.
Csipetke: Arra feleljen, jön rumbáznai vagy nem?
Kitty: Még nem tudom. Tisztán szeretnék látni. Előbb még beszélni akarok a szobaasszonnyal.
Csipetke: Mit akar ez folyton a szobaasszonnyal?
Kitty: Menjen be ide a szomszéd szobába, tiz pere mulva választ adok.
Csipetke: Hogy rendelkezik itt. Becsületszavamra jó pofa. De mit akar a szobaasszonytól? (El.)
Kitty: Most be fogom csöngetni és... (A csengő felé megy, ebben a pillanatban nyitlik az ajtó és belép)
Lili (meglepetve): Jó estét. Pardon. (Ki akar menni.)
Kitty: Csak tessék.
Lili: Bocsanatot kérek, én Mr. Brownnt keresem.
Kitty (ridegen): Nincs itthon.
Lili: Akkor már megyek is, jó estét.
Kitty: Jöjjön vissza.
Lili: Én?
Kitty: Maga, maga, mit csodálkozik.
Lili: Hogy ilyen hangon tetszik...
Kitty: Ejnye, de finnyás lett egyszerre. Nem maga az a Lili?
Lili: De igen. Én vagyok.
Kitty: Brávó. Nagyon csinos. S milyen elegáns. Persze, telik. Ugy tudom, Mr. Brown magához ment.
Lili: Hát mégis? (Boldogan.) Akkor rohanok.
Kitty: Várjon csak. Mi köze van magának ehhez a Mr. Brownhoz.
Lili: Hogyhogy mi közöm van hozzá?
Csipetke: Felesége vagyok vagy micsoda.
Kitty: A felesége? Hát elvette magát?
Lili: Igen, egy héttel ezelőtt.

Ez a könyv nem az ördög bibliája,

s nem válik az ördög prédájává az, aki azt forgatja. Ha szereti az ártatlan szórakozásokat, megtanulhatja az ebben ismerttéft modern kártyajátékokat, az alsóstól a Rummyig. Ára bérmentes küldéssel 1 pengő 10 fillér a pénz előzetes beküldése mellett.

Megrendelhető Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány uca 12

Kitty: A gazember.
Lili: Ezt kikérem magamnak. Hogy tetszik az uramról beszélni?
Kitty: Vegye tudomásul, hogy ezt a házasságot meg fogjuk semmisíteni. Mister Brown az én barátom.
Lili: Tessék?
Kitty: Ugy látszik, ezt eltitkolta maga előtt.
Lili: Hogy az én uram és kegyed?
Kitty: Ugy, úgy. Mind a ketten be vagyunk csapva. Nyomorult.
Lili (sirva): Nyomorult.
Kitty: Na megállj!
Lili: Na megállj!
Kitty: Szervusz.
Lili: Szervusz! (Egy más vállán sírnak.)
Kitty: Legyünk jóba.
Lili: Legyünk jóba.
Kitty: Nem érdemes hinni a férfiakkal. Mind egy kutya.
Lili: Szervusz drágám, én megyek.
Kitty: Hova szaladsz?
Lili: Veszek egy revolvert, kinyitom a gázcsapot és beugrom a Dunába.
Kitty: Ez egy marhaság. Annyit nem ér egy férfi. Te, ajánlok valamit.
Lili: Mit?
Kitty: Csaljuk meg.
Lili: Ahhoz én nem értek.
Kitty: Nincs udvarlód?
Lili: Hát az éppen volna mostan.
Kitty (a másik szoba felé kacsint): Nekem is akad talán. Megérdemlé.
Lili: Meg, a disznó.
Kitty: Este az udvarlóddal gyertek el a rumbaversenyre. Én is ott leszek az enyémmel...
Lili: Erről lehet beszélni.
Kitty: Szóval este találkozunk, Szervusz.
Lili: Szervusz. (Csók.) Légy erős.
Kitty: Te is.
Lili: Én is. (El.)
Kitty (kacsint a másik szoba felé, aztán bekopog): Jöhet már.
Csipetke (be): Nos?
Kitty: Elfogadom a meghívást, megyünk rumbázni.

IV. filmrész

(Mr. Brown és Lili az Ufa előtt)

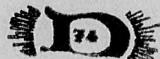
Brown (hívja Lilit): Gyerünk be, most kezdődik.
Lili: Én inkább a rumbaversenyre mennék.
Brown: Oda ráérünk aztán is, megveszem a jegyeket.
Lili: Mit adnak?
Brown: Hát fontos az? (Bemennek.)
 XXXI. kép. (Szigeti étterem kerthelyisége, parketten rumbázó párok. Öreg úr öreg néniével, kövér nő sovány férjével. Csipetkét is látjuk Kittyvel rumbázni. A szünetben.)
Operatőr (szünetben felvőgéppel a kezében felrehívja Csipetkét): Szeretném a mистert mint a verseny favoritját felvenni a híradóra.
Csipetke (megigazítja a nyakkendőjét és

Kittyhez): Bocsásson meg, de olyan népszerű vagyok.
 XXXII. kép. (Csipetke premierplanban, ahogy belemosolyog a gépbe.)
Lili (a nézőtérrel): Megállj csak, majd elveszem én a kedved a nevetéstől.
Csipetke (csodálkozva a vásznon): Tessék, szolt valaki?
Lili: Csak én szóltam.
Csipetke: Te vagy az, Lili?
Lili (ridegen): Csak rumbázzon tovább, ne zavartassa magát, elegendem van már kegyedből.
Csipetke: Mi az? Még neked áll feljebb. Látom, hogy ki ül melletted.
Brown: Remélem, nincs ellenem kifogása?
Csipetke: Ha velem beszél, vegye el a kezét. Nézze meg az ember. Az egész moziban nem ül így senki.
Brown: Hallja, velem ne kezdjen ki.
Csipetke: Vigyázzon magára, én lemegyek és úgy pofonvágom, hogy visszarepül Amerikába.
Brown (előre szalad): Nézze, ha én felmegyek oda, akkor magát ugyanezen a lepedőn viszik el innen.
Csipetke (ki akar lépni a filmből): Én lemegyek, Isten bizony lemegyek.
Brown: Na jöjjön. Miért nem jön? Némafilm idején nem volt ilyen nagy hangja magának.

IV. színpadi rész

(Csipetke és Kitty rumba-duettje. Az első refrén után el. Aztán Mr. Brown és Lili énekelnek egy strófát és egy refrain. Táncc, amely után a két pár összelátalkozik.)
Kitty: Lili! Hát te nem tartottad be a megállapodást?
Lili: Én? Ugy veszem észre, hogy te nem tartottad be.
Kitty: Megbeszéltük, hogy szakítunk Mr. Brownnal.
Lili: Igen, ezt beszéltük meg.
Kitty: És te mister Brownnal vagy.
Lili: Én? Te vagy mister Brownnal.
Kitty: De nekem az a mister Brown a barátom.
Lili: Igen? Nekem pedig az a Mr. Brown a férjem.
Kitty: Hát akkor nincs semmi baj. Csak egy kis helycserét kell csinálni.
Brown: Helycseré? De hiszen akkor ez nem rumba, hanem francianégyes. (Át-megy Kittyhez.)
Brown: Csipetke úr, béküljünk ki. Itt van az ezer dollár.
Csipetke: Én nem haragszom. (Átveszi és a felét zsebre teszi.) Ez megy telekre. A másik felét számolni kezd. Annyi mint egy, kettő, tíz, húsz, harminc.
Mindnyájan (feléje hajolnak).
Lili: Mit számolsz?
Csipetke: Azt, hogy ebből a pénzből hány-szor mehetek veled filléres gyorsan Győrbe oda és vissza.

(Fíndlé)

Előfizelőinknek és olvasóinknak megküldjük részlelfizetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Tolnai Világléxikonát 18 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 40, vidéken pedig 42 pengőért, bérm. havi Tolnai Világtörténelmének 20 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 36 pengőért, bérm. 2 pengős részlelfizetésre Tolnai: A világháború történetét 10 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 30 pengőért, bérm. 2 pengős részlelfizetésre A Műveltség Újtájt 14 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 42 pengőért, bérm. 2 pengős részlelfizetésre Azok, akiknek a fent felsorolt művekből már birtokukban van néhány kötet, a hiányzó köteteket megrendelhetik, még pedig kötetenként, bérm. 2 pengővel, bérm. 2 pengővel. Tolnai Világléxikonon: Tolnai Világléxikonon 2 pengő 40 fill., Tolnai Világtörténelme 1 pengő 80 fill., Tolnai: A világháború története 3 pengő, A Műveltség Újtájt 3 pengő. Törvedék kötetek megrendelésénél 5 kötetig csak az összeg előzetes beklüldése mellett szállíthatjuk a szóbanforogó műveket. Ha öt kötetnél többet rendel, részleltre is megküldjük egyszerre a köteteket, ha kiadói hivatalkunktól ilyen célra szolgáló megrendelőlapot kér.

Azok, akik a fenti páratlan alkalmat igénybe akarják venni, főltsék ki olvasható írással az alább közölt megrendelőlapot és küldjék be a Délibáb kiadóhivatalkónak (Budapest, VII, Dohány uca 12). Akik a megrendelőlap kivágásával nem akarják megcsontítani a lapot, másolják le szövegét az itt következő szöveget, vagy ha levelezőlapot írnak kiadói hivatalkónknak, külön nyomtatott megrendelőlapot is kaphatnak. Akiknek már van részlet-folyószámlájuk, ezt a rendelőlapon külön jelezzék. A könyvek leszállítása előtt mindennemű pénzküldemény mellőzendő. Egyszerre csak egy sorozatot szállítunk, csak önálló keresettel bíró, Magyarországon területén lakó rendelőknek.

Itt tessék levágni és a kiadóhivatalkónak beküldeni!

Megrendelőlap

Megrendelem: (Azok számára, akik valamelyik műből a teljes sorozatot kívánják!)

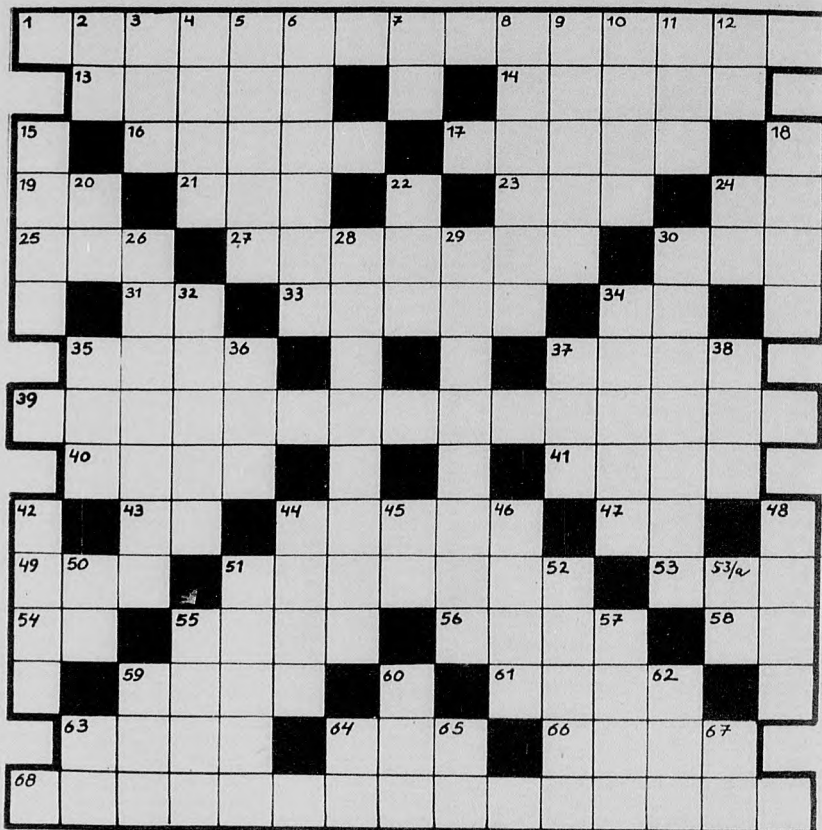
*Tolnai Világléxikonon 18 kötetét vidéken ... 42 arany P árban megrendelés vissza nem vonható, de ennek elfogadását Önök fenntartják maguknak. Szóbeli, illetve a rendelőlapon kívüli *Tolnai Világtörténelme 20 kötetét 36 arany P árban tett írásbeli megállapodások érvénytelenek. Címváltozást *Tolnai: A világháború története 10 kötetét. 30 arany P árban köteles vagyok bejelenteni. *A Műveltség Újtájt 14 kötetét 42 arany P árban Kelt..... hó nap. egymásután, egyenlő havi kettő pengős részlelfizetésre. Az aláírás foglalkozás pontos cím minden hó 1-én a vállalat pénztáránál levonás nélkül fizetem. A teljes letöltesztésig a sorozat tulajdonjogát a vállalat fenntartja. Már egy részlet be nem tartása esetén a hátralék teljes összegében esedékessé válik. Az esedékes és lejárt részletek a cégnek jogában áll költősegenre postai megbízással bevonni. Per esetén alávetem magam a budapesti közp. kir. Járásbíróság hatáskörének és kizárólagos illetékességének. Ezen

*A nem kívánt sorok és rovatok törlendőek!

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtési határidő augusztus 6. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

Megfejtésül elegendő beküldeni a vízszintes 1, 39, 68 és a függőleges 6, 8, 26, 28, 29 és 30. sorokat.

Vízszintes sorok:

1. Nagy magyar költő és leg-híresebb munkája.
13. Tanítóképezdei növendék, főlős ékezettel.
14. Görög törzsbeliek.
16. Görög betű.
17. Méreg.
19. Az abc elejéről.
21. Adásvétel tárgyát képezi (vesszőhibával).
23. A. K. M.
24. 365 nap.
25. Mértani test.
27. Jákob egyik fia.
30. Görög előjáró szóeska.
31. Legjobb az egyenes.

33. A „Déliab” első film-matinéján láttuk.
34. Azonos mássalhangzók.
35. Visszhang.
37. Származik.
39. Központosítás ellentéte.
40. A tükörre mondhatjuk.
41. Angol iker fonetikusán.
43. Noszogatás.
44. Sváb főnév a fordítottja.
47. Német prepozíció.
49. Időhatározó és kislány név.
51. Fúvós hangszer.
53. Szülő.
54. Vadász teszi.
55. Ádám fia volt.
56. Pest-Pilis-....

58. Papirmérték.
 59. A fordítottja németül rózsá.
 61. de Boulogne.
 63. Alkotmányos formánk rövidítése.
 64. Vízi állat.
 66. Fennsik.
 68. Petőfi híres költeményé.
- Függőleges sorok:**
2. Recept rövidítve.
 3. Időmérő fordítva.
 4. Nem tud beszélni.
 5. Belga város.
 6. Ragadozó vad.
 7. Nagyobb lesz.
 8. Vízimadár.
 9. Istók anagrammája.

19. Ny
szó
11. Ch
12. Sál
15. M
18. Ki
köt
20. Bá
22. Fri
ter
(fo
24. Sz
26. Vil
sze
28. Ma
29. El
30.
szintes
Eva. 1
22. Ye
Uno. 3
Frida.
42. Dé
50. Di
58. Vi
Anele.
CDI. 7
Táp. 8
Ezres.
Fig.
Maia.
K. N.
Zm. 14
27. Or

Vát
mellék
frászo
kapnl
felhét
A leri
A hor

Gla
benne
elvsz
életéb
gond
Most
amit
lelkü.
Mír
a gye
löröd
nevet
sem
Az ig

10. Nyomatékos tagadás (két szó).
 11. Chaney keresztnéve volt ez.
 12. Súlymérték rövidítése.
 15. Messze van Jeruzsálemtől.
 18. Kiss József egyik verseskötete.
 20. Bánat.
 22. Frizurafajta, angol egyetemi városról elnevezve (fonetikusán).
 24. Személyes névmás.
 26. Világhírű olasz operaszerző.
 28. Magyar író.
 29. Elemzés idegen szóval.
 30. Ritka női név.
 32. Szűzsé — másszóval.
 34. Folyó.
 35. A fordítottja tenger, németül.
 36. Szakasz, az elején hiányzik a z.
 37. Mutatózócska tárgyraggal.
 38. Északi nemzet.
 42. aki 26 éves.
 44. Testvérpár.
 45. Német személynév.
 46. Unatkozó angolra mondják.
 48. Tejtermék.
 50. Sokat kritizált rokon.
 51. Jóféle ital tárgyraggal.
 52. Fordítva: Alföldi haramia.
 53a. Görög betű.
 55. Zenészek hangoláshoz használják.
 57. Olasz zeneszerző.
 59. Gazdasági számszám.
 60. Bibliai alak és színházdirektor.
 62. Rag.
 63. Nagyon édes, magánhangzó nélkül.
 64. Nagy királyunk kezdőbetű.
 65. Kötőszó.
 67. Valakinek a felesége.

30. sz. keresztretjévényünk megfjtése. Vízszintes sorok: 1. Ha minden kötel szakad. 17. Éva. 18. Savon. 19. Sziam. 20. Ila. 21. Luna. 22. Yen. 24. Sok. 25. Lear. 26. Ila. 27. Okt. 28. Uno. 30. Nád. 32. Z. P. V. 33. Ut. 34. Ara. 35. Frida. 37. Lúd. 39. I. A. 40. M. T. 1. 41. Fritsch. 42. Dél. 44. Mae. 46. Malom. 48. Tens. 49. Anna. 50. Dita. 51. Idén. 52. Actor. 54. Izhég. 57. Jós. 58. Viszály. 61. Sán. 63. Ön. 65. R. S. A. 67. Anele. 68. Láb. 69. La. 70. Rák. 72. Ossó. 74. CDI. 75. Tok. 76. Kin. 77. Sdrv. 78. Olt. 80. Táp. 81. Molá. 82. A. A. A. 83. Amman. 85. Ezres. 87. Cís. 88. Vissza a természethez.

Függőleges sorok: 1. Hélium. 2. Avult. 3. Mana. 4. N. S. 5. Dajka. 6. Evet. 7. Non. 8. K. N. 9. Ts. 10. Ézs. 11. Lion. 12. Sakál. 13. Zm. 14. Ki ez? 15. Alapi. 16. Darvas. 23. Anita. 27. Ori. 28. Uri. 29. Ods. 31. Duda. 34. A testőr.

35. Francia. 36. Achille. 38. Délbáb. 40. Manc. 43. Loden. 44. Mea. 45. Kar. 46. Mai. 47. Még. 53. Osso. 54. Szedő. 55. Zsák. 56. Bórsav. 59. S. N. C. 60. Ali. 62. Kanász. 64. Nádal. 66. Aroma. 68. Lopez. 69. Lillie. 71. Kras. 73. Alma. 75. Társ. 76. Koch. 79. Tat. 80. Tz. 83. Az. 84. Ne. 85. Em. 86. Tagadószó.

MEGFÉJTŐK NÉVSORA

A megfjtők közül Relle Ibolya, Bp. ötvös-művészeti brost kapott, az alábbiak pedig könyvtulajdonban részesültek; Szabó Ferenc, H. Takács Pálné, Sz. Sárkány Lóriné, Gy. Mészáros Erzsébet, P. özv. Grün Mihályné, K. Pogány Irma, Bp. Németh György, Bp. Csillag Karolin, T. Horváth Elek, Bp. Sebők Ernőné, B.

*Ismerlek!..
Segítsek?*

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden írásához egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2–2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Gladys. Sok a kielégítetlen kívánság, vágy benne. Sokat szenvedett és úgy tetszik, elvesztette azt, akiről azt hitte, hogy egész életében gondoskodni fog róla, aki minden gondolatát lekötötte, egész lelkét kitérítette. Most egy nagy üresség maradt a helyében, amit túrhatalmianul fájónak érez. Meleglelkű, gyengédséget váró és önfeláldozó.

Mindenkibe szerelmes. Még nagyon sok a gyerekesség benne. Szellemes, nem sokat törődik a mások véleményével, mindig a nevetők és jókedvűek oldalára áll és semmit sem utál jobban, mint a szomorúságot. Az igazmondás körül kis bizonytalanságok

észlelhetők. Mindenesetre nem csinál belőle lelkiismereti kérdést, ha egy-egy ügyes füllentéssel kellemetlenségeket kerülhet el. Alapjában véve naiv, töretlen, megrázó élményei nem voltak. Nagyon kíváncsi volna, hogy jól megválogassa társaságát, mert judiciuma és ellenállóképessége fejletlen.

Viharvirág. Kicsit fellengős gondolkozású. Nagyon szereti a romantikát és lelkesedik mindenért, amiben valami kis regényességet tud felfedezni. Jó adag kíváncsiság is van benne, sokat foglalkozik mások dolgával és cseppet sem kezeli diszkréten, ha valamit sikerül megtudnia. A maga dolgait is kibeszéli. Izléses, nagy gondot fordít külsejére, csinososságára.

Nem mind arany, ami fénylik. Erős egyéniség. Befolyásolhatatlan, meggyőzőhetetlen. Meglehetősen komplikálttá teszi az életét azáltal, hogy semmit sem úgy vesz, ahogy van, hanem úgy, ahogy szeretné, ha volna. Persze, a csalódások, sikertelenségek, félreértések stb. tömkelege származik ebből. Fejlett formaérzéke van. Nagyon temperamentumos, szenvedélyes, türelmetlen. Gyors elhatározású, mindig foglalkozik valamivel. Tapíntatlan.

Fodormenta. Szíveskedjék megcímezett és felbélyegzett válaszbortékot mellékelni, akkor megválaszolás után visszaküldöm benne a levelet.

Tavaszi 20. Még fejlődőben lévő egyéniség. Kissé túlságosan bátortalan. Nem bízik magában, a legszívesebben láthatatlanul és hangtalanul mozogna az emberek között, csak hogy magára ne hívja senki figyelmét. Igen melegsívű, nőies, simulékony, meg van benne minden adottság arra, hogy nagyon boldog legyen.

Iholya. Ha az úgy van, ahogy írta, akkor bizonyosan a hivatalban jobban fog hódítani, mint a magánéletben. Ugyáltszik, ott szerény, simulékony és kedves, míg a strandon és társaságban „nagy nő” akar lenni, kihívó és követelőző. Kíváncsi vagyok, meddig sikerül ilyen kettős szerepet játszania?

Dávid 3. Szereti az életet, optimista, bízik az erejében és mindig a saját feje szerint cselekszik. Van érzéke kereskedelmi dolgok iránt. Gyors elhatározású, ruganyos, alkalmazkodó. Jókedélyű, nagyon sok érzéke van a komikus iránt és jól tud másokat szórakoztatni. Alapjában véve jószívű, cselekedeteiben sokkal tapintatosabb és megértőbb, mint szavaiban. Töretlen, erős az önbizalma.

Szeretem a csendet. Lelkiismeretes. Igen szigorú erkölcsi alapokon áll. Pedáns mindenben és elvei nem tűrik a legkisebb kompromisszumot sem. Zárkózott. Érzéseiben rendkívül sok a gyengédség, figyelmes. Szeretteit minden szomorúságtól meg szeretné óvni, tele van gondoskodással, odaadással, figyelemmel mindenkivel szemben, akinek sorsára befolyást gyakorolhat. Nem ismeri a könnyű gondtalanságot, nevetésében is mindig van valami fájdalmas vonás. Nehéz fajsúlyú természet.

Ernö. Nem egészen úgy alakult az élete, ahogy szeretne volna, de a józan megfontolás megalkuvásra kényszerítette. Fiatal kora ellenére gyakorlati gondolkodású. Szorgalmas, jól kihasználja az idejét és egészséges kedélyű. Sok mindenben talál örömet. Élénk. Nagy és messzevívő tervei vannak.

Sz. L. K. Fejlett ízlése van. Szereti a magányt és nagyon zárkózott. A természettel egészen különösen intim viszonyban van. Egy-egy szép táj, virág, a felhők játéka többet jelent számára, mint az emberek. Modora rideg, bátorságtalan, kéri belőle, hogy minimális az érdeklődése a másik iránt.

Erdemes-e? Nem meri őszintén adni önmagát. Félt, hogy nevétségessé teszi magát. Határozott, pontosan tudja mit akar és magasra tűzte céljait. Nagyon fontos, hogy ízléses miliőben éljen, mert szenved, ha ebben az irányban megalkudni kénytelen. Nem igen vannak barátai, mert túlságosan el van foglalva önmagával. De ha látja, hogy valaki nagyon ragaszkodik hozzá, lassanként megszereti és hálás a figyelméért. Takarékos, rendszerető.

Heggyilakó, Kálmán. Energikus, határozott egyéniség. Megszokta, hogy maga irányítsa

a dolgait, hogy nem kell másokkal számolnia, amikor valamit elhatároz. Nem is igen foglalkozik azzal, hogy milyen benyomást tesz vagy milyen következménnyel jár egy-egy elhatározása környezetére, tisztán a saját céljait veszi tekintetbe. Biztos ítéletű, logikus, határozott körvonalakban látja a dolgokat és nem is meri a habozást.

Heggyilakó Miké. Igen szorgalmas, nagy buzgalommal végzi kötelességeit. Alapjában véve alkalmazkodó és örül, ha mások irányítják a fontosabb kérdésekben. Van benne lendület, iniciatíva, de az inkább apró leleményességekre szorítkozik. Erősen ösztönember, nem igen tudja megindokolni, hogy mit miért akar így vagy úgy, miért vagy miért nem szeret valakit vagy valamit.

Tígi. Rendkívül nyugodt, kissé nehézkes, lassú mozgású és lassú gondolkodású, de egészséges, derült kedélyű egyéniség. Igen alapos, rendszerető és józan. Szeret mulatni és egészen más ember olyankor, amikor valami fellelkesíti és kihozza a sodrából, de ez nem megy valami könnyen. Sok gyerekeség és naivítás van benne.

Orvostanhallgató 20. Irtózik minden túlzástól és bizalmatlan a nagy szavakkal, nagy akarásokkal szemben. Rendezett körülmények, ha bármily szerény keretek között is, ez az életideálja. Meleg kedélyű, szereti a csendes meghittséget. Cseppet sem kicsinyes, másokkal szemben elnéző és inkább sajnálja az embereket, ha rosszak, mint haragszik rájuk. Gyenge konstrukciójú egyéniség, idegei nem is igen bírják meg a nagy próbákat és így csak helyesek ösztönei, mikor lehetőleg az izgalmak elkerülését sugalmazzák.

Fakir 27. Nyugodt kedélyű, kiforrott egyéniség. Szeret olyan dolgokkal is foglalkozni, amelyek nem függnek szorosan össze hétköznapi elfoglaltságával és ha módja lenne rá, még több időt és gondolatot fordítana ezekre a dolgokra. Szerencsére mindig meg tudja őrizni belső egyensúlyát és nem érez keserűséget akkor sem, ha sorsa hirtelen kedvezőtlen fordulatot vesz és le kell mondania apró örömeiről. Flegmatikus. Igen rokonszenves, megbízható egyéniség.

Magda P. R. D. Először is egy 17 éves kislány nem lehet nagyon csúnya, de úgy látszik, kicsit csási, az lehet. Pontos, lelkiismeretes, komoly természet. Rendszerető. Nagyon igénykvő. Még kevés benne az önállóság. Erre figyeljen és iparkodjék jobban a lábára állni. Igen sok kedvesség van benne, de nem bízik eléggé önmagában. Remélem, helyesen értelmezi szavaimat és nem fog átsapni a másik szélsőségre. Fogadjon szót, de ne hallgattassa el önálló véleményét, mert egy kis szellemi lustaságra való hajlam már most is van benne és igen rosszul állna, ha ez később még jobban kifejlődne.

S. Sz. V.

GRAFOLÓGIA-SZELVÉNY

